

நா ல டி ய ா ர் .

குறள்வெண்பாக்களா லாகிய நூலுக்கு 'குறள்' எனப் பெயர்வந்தது போல, நாஸ்துவெண்பாக்களாலாகிய இந்நூலுக்கு 'நாஸ்து' என்று பெயர் வந்தது. 'திருக்கோவையார்', 'திருவந்தியார்' என்னு மிடங்களிற் போல; சிறப்புப்பற்றிய ஆர்விருதி கூட்டப்பட்டு, நாஸ்தியார் என்று வழங்கலாயி ற்று. நாஸ்து என்பதற்கு - நான்காகிய அடிகளை யுடையதென்று பொருள்; பண்புத்தொகைப்புறத்திப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். நீதிநூல்களுள் திருக்குறள் முதலும், இது இரண்டாவதுமாக மதிக்கப் பட்டு "நாஸ்து மிரண்டுஞ் சொல்லுக் குறுதி" என 'திருக்குறள், நாஸ்தியார்' என்று கூட்டி வழங்கப்படுதலால், நாஸ்து என்பது-நான்கு அடிகளையுடைய விருத்தம் முதலிய வேறுபாடல்களின்மேற் செல்லாமல், வெண்பாவின் மேலேயேயின்று, அவ்வெண்பாவிலுள் நான்கடிகளையுடையனவாய் நூல்க ளுட் பயின்றுவருகிற நேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களையே உணர்ந்தி, அவற்றாலாகிய நூலுக்குக் கருவியாகுபெய் மாயிற்று. இனி, வையையாற் றில் எறியப்பட்டவற்றுள் இந்நாஸ்துபாடல்கள் ஆற்றியின்றும் மேலே நாஸ்து உயரம் எழும்பின்வென்றும், அதனால் இதற்கு நாஸ்தியார் என்று பெயரிடப்பட்டதென்றும் கூறுவாரு முள்.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய தேவர்களது சுவர்க்கம் முதலிய உலகங்களையும், அளவிற்ற பேரின்பத்தையுடைய அழிவில்லாத முத்தி யுலகத்தையும் முறைமையறிந்து அடைவதற்கு உரிய மனிதர்களுக்கு உறுதியைத் தருவ தென்று உயர்ந்தவர்களால் எடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்காம்; அவை-அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்பன: இவற்றை-முறையே வடநூலார், தருமம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் என்னுஞ்சூர்வீதபுருஷார்த்தம் என்பர். அவற் றுள், வீடென்பது-மனத்துக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாத நிலைமையையுடைய தாதலின், துறவறமாகிய காரணத்தின் வகையாற் கூறப்படுவதேயல்லா மல், இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமைபால், நூல்களாற் கூறப்படுவன அது ஒழிந்த மஹை மூன்றுமேயாம். அவற்றுள், முதலாவது

அறத்துப்பால்.

அறமாவது-இம்மை மறுமை வீடு என்னும் மூன்றையும் தருவனவாய் மனு முதலிய நூல்களில் விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்வதும், விலக்கப்பட் டவற்றைச் செய்யாதொழிதலு மாம்; அதி - ஒழுக்கம் வழக்கு தண்டம் என்று மூன்றுவகைப்படும்: இவற்றை-முறையே வடநூலார் ஆசாரம் விய வகாரம் பிராயச்சித்தம் என்பர். அவற்றுள் ஒழுக்கமாகவது - பிராமணர் முதலிய வருணத்தவர் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிராமசரியம் முதலிய ஆச் சிரமங்களில் நின்று அவ்வவற்றிற்குச் சொல்லப்பட்ட அறங்களினின்றும் வழுவாமல் ஒழுகுதலாம். வழக்காவது - ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்றிருப்பவர்கள் அது காரணமாகத் தமக்குள் மாறுபட்டு அப்பொருளின்மேற் சொல்வது; அது-கடன்வாங்குதல், புதையல், உடை யவனல்லாதவன் வீற்றல், கூடிமேம்படுதல், கொடுத்ததை மீண்டுங்கொடா மை, கூலிகொடாமை, கடற்பாடுகடத்தல், விற்றுவிற்கொண்டும் உள்ளமொப் பமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, எல்லவழக்கு, சொற்கொடுமை, தண்டக் கொடுமை, திருடு, வன்செய்கை, மாதரைக்கவாதல், மாதர்ஆடவர் தருமம், தா யபாகம், சூதுஎனப்பதினெட்டுவகையதாம். தண்டமாவது-ஒழுக்க வழக்கு க்களினின்றும் தவறினவர்களை அந்தநெறியில் நிறுத்தற்பொருட்டுப் பகஷ் பரதமில்லாமல் ஆலோசித்து அந்தந்தக் குற்றத்துக்குத் தக்கபடி கிணித்

தல். இம்முன்னதுள், வழக்குந் தண்டமும் உலகத்தை நல்வழிப்படுத்தி வதற்கே பயன்படுவனவல்லது, ஒழுக்கம்போல மனிதரது உயிர்க்கு உறுதி தருஞ் சிறப்புடையனவல்ல வாதலாலும், அவைதாம் நூல்களினாலேயே யன்றி அறிவுபுகுதியாலுந் தேசத்தியற்கையாலும் அறியப்படுதலாலும், அவற்றை ஒழித்தி, இங்குச் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதுதான் - நால்வகை ஆச்சிரமத்ததாய் வருணந்தோழம் வேறுபாடுடைமையால், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளை ஒழித்து, எல்லார்க்கும் ஒத்தி நுத்தலாற் பெரும்பான்மையாகிய பொது இயல்புபற்றி, இல்லறம் அறவறம் என இருவகையிலேயாற் கூறப்பட்டது. அவற்றுள், இரண்டாவது

இல்லறவியல்.

இல்லறமாவது - இம்மை மறமை ஆகிய இருமையின்பங்களையும் அனுபவித்தற்கு உரிய இல்லவாழ்க்கைகளைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறியில் நின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைமையினையோடுஞ் செய்யப்படுந் தருமம். அறவறம் நித்தியமாகிய முத்தியை அடைவதற்குக் காரணமாகையால் அச்சிறப்புப்பற்றி அதுமுதலில் வைக்கப்பட்டு, இவ்வில்லறம் அறவறம் போல முத்திபெறுதற்குக் காரணமாகாததனால் அச்சிறப்பின்மைபற்றி அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. பால், இயல், அதிகாரம் என்றவற்றிற்கு - பலபொருள்கள் உள்ளனவாயினும், இங்கே, ஒருபொருளையே குறித்து வரும் பலசெய்யுட்களின் தொகுதியாகிய நூற்கூறபா டென்று பொருள். இந்நூலில், சங்கேதத்தால், பால் என்றது - பெரும்பிரிவுக்கும், இயல் என்றது - அதற்கு உட்பட்ட சிறுபிரிவுக்கும், அதிகாரம் என்றது - அதன் உட்பிரிவுக்குமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

கக-ம் அதிகாரம்.—பழவினை.

அதாவது - முற்பிறப்புக்களிற் செய்யப்படுதலாற் பழையனவாகிய நல்வினைதீவினைகள் தம்மைச்செய்தவர்களுக்குத் தம்பயன்களாகிய இன்பதுன்பங்களைப் பிற்பிறப்புக்களில் தவறாமல்தரு மென்பதைப்பற்றிக் கூறுவது. பழவினை - ஜன்மார்த்தகர்மம். நல்வினை தீவினை - புண்ணியபாபங்கள். இக்கருமந்தான் - சஞ்சிதம், பிராரப்தம், ஆகாமியம் என மூன்றுவகைப்படும்; அவற்றுள், சஞ்சிதம் - பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரால் அநவிலாமைச்செய்து சேர்க்கப்பட்ட வினைகளின் பயன்கள்: பிராரப்தம் - அவற்றுள் இறந்த உடம்புகளால் அனுபவித்தனவொழியப் பிறந்த உடம்புகளால் அனுபவித்தற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன: ஆகாமியம் - அவையன்றிப் பின்னும் அனுபவிக்கக்கடவனவாய்க்கிடந்தன; இவைவெல்லாம் அடங்குத்தற்கு, பொதுப்பட, 'பழவினை' என்றார். பழவினை - பண்புத்தொகை; பழமையாகிய வினை யென விரியும். தானமுதலிய நல்வினைகளை முற்பிறப்புக்களிற் செய்தவர்கள் பிற்பிறப்புக்களிற் செல்வமுதலியவற்றாற் பல நன்மைகளை அனுபவிப்ப ரென்பதையும், அவற்றைச்செய்யாதவர் பசியினி முதலியவற்றாற் பலதீமைகளை அனுபவிப்ப ரென்பதையும் அறிவித்தற்கு, இவ்வதிகாரம் ஈகையென்னும் அதிகாரத்தின்கீழ் வைக்கப்பட்டது.

க0க. பலலாவு ஞாயதது விடினுங் குழக்கனது
வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலைத் - தொல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த
கிழவனை நாடிக்கொளற்கு.

(இ - ள்.) பல் ஆ உள் - பலபசுக்களின்நடுவில், உய்த்துவிடும் - தான் செலுத்திவிடப்பட்டாலும், குழ கன்று - இளங்கன்றானது, தாய் நாடிக்கோடலை வல்லது ஆம் - (தனது) தாயைத் தானே தேடி அடைதலில் வல்லமையுடையதாம் ; தொல்லை பழ வினையும் - மிகவும்பழமையாகிய கரும்பும், தன் செய்த கிழவனை நாடிக்கொள்தகு - (பலவினையோடுகளுள் ளும்) தன்னைச்செய்த உரிமையுடையவனைத் தேடி அடைவதில், அன்ன தகைத்தே - அப்படிப்பட்ட தன்மையை [வல்லமையை] யுடையதேயாம்.

பல்லா - பண்புத்தொகை ; பல + ஆ : பலவென்பது, தன்முன் பிறவா அகரங் கெட்டது ; [நன்னூல் - உயிர்த்துப்புணரியல் - உ0.] 'பல்லா வொளித்து விடினும்' என்கிற பாடத்துக்கு - (தாய்ப்பசுவைப்) பலபசுக்கூட்டத்தினிடையே மறைத்துவைத்துவிட்டானு மென்று பொருள். விடினென்பது - இவ்வுரையில் செய்வனைப்பொருளையும், முன்னுரையில் செய்ப்பாட்டுவினைப் பொருளையும் உணர்த்திற்று ; செய்ப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்த்தும்போது, அகரச்சாரியையும் பரிவிசுதியுஞ் செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்குறினனவென்று அறிக. விடிள் - இளவிகுதி காலங்காட்டும் எதிர்காலவினையெச்சம். டும் - கிதப்புமமை. குழ - இளமையுணர்த்தும் உரிச்சொல். வல்லது - பண்படியாப்பிறந்த ஒன்றன்பாற்றுகிறப்புமுற்று ; அ-சாரியை, அ - விசுதி. ஆம் - அசை ; ஆகுமென்பொருள்கொண்டால், வல்லது - பெயராம். தாய் - இருதினைப்பொதுப்பெயர். கோடலை, கொள்தகு-இரண்டனுரையும் நான் கனுகுழும் ஏழாம்வேற்றுமையிடப்பொருளில் வந்தமையால், உருபுமயக்கம். கோடல் - தொழித்பெயர் ; கொள் - பகுதி, தல் - விசுதி, பகுதி முதல் நீண்டது - விகாரம், ளகரங்கெட்டதும், தகரமடகரமானதும் - சந்தி. தொல்லை - பண்புப்பெயர் ; தொல் - பகுதி, இ-விசுதி: இப்பகுதி மைவிகுதி பெற்றுத் தொன்மையெனவும், றவிகுதிபெற்றுத் தொன்று எனவும் வரும். தொல்லைப்பழ - ஒருபொருட்பன்மொழி ; வினையினது அகராதியால் வருந்தன்மையை வற்புறுத்தும்பொருட்டு, இவ்வாறு கூறின சொற்க்க : இனி, தொல்லைபென்பதைப் பண்பொருட்பெயராகக்கொண்டு, முற்பிறப்புக்களில் செய்த லாத் பழமையாகிய வினை யென்னவுமாம். உம் - இறந்தது தழுவிய எச்சம். அன்ன - சுட்டடியாப்பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்சம் ; அ - பகுதி, அ-விசுதி, ன் - சாரியை, மற்றொரு ன் - சந்தி. தகைத்து - குறிப்புமுற்று. ஏதாரம் - தேற்றம். தன் + செய்த = தம்செய்த ; ளகரம் தகரமாயிற்று : இயல்பாய்த் தன்செய்த எனவும் வரும் ; [நன் - மெய்யீற்றுப்புணரியல் - கரு.] கிழவன் - உரியவனென்னும்பொருளில், கிழமை ஈறுபோன கிழ - பகுதி ; பெண்பால் - கிழத்தி: வயதுமுதிர்ந்தவனென்னும்பொருளில் கிழம் - பகுதி; பெண்பால் - கிழவி. உவமையணி. (க0க)

க0௨. உருவு மிளமையு மொண்பொருளு முட்கு
மொருவழி நில்லாமை கண்டு - மொருவழி
யொன்றேயு மில்லாதான் வாழ்க்கை யுடம்பிட்டு
நின்றுவீழ்ந்த தக்க துடைத்து.

(இ - ள்.) உருவும் - அழகும், இளமையும்-யௌவனமும், ஒன் பொருளும் - மேலான செல்வமும், உட்கும் - (பலரும்) அஞ்சத்தக்க மதிப்பும், ஒரு வழி - ஒரே தன்மையாக, நில்லாமை - நிலைபெற்றிராமையை, கண்டும்-பார்த்திருந்தும், ஒரு வழி - யாதாயினும் ஒருவழியால், ஒன்றேயும் - ஒரு சிறிது நல்வினையாயினும், இல்லாதான் - செய்துவைத்தலில்லாதவனது, வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்தலானது, உடம்பு இட்டு நின்று வீழும் தக்கது

உடைத்தி - உடம்பை (ச்சிலகாலம்) பெற்று நின்று விழுந்தன்மையை
யுடையது; (எ -று.)

உருவமுதலியவற்றின் நிலையின்மையைக் கண்டும் நிலையான நல்வினையைச் செய்யாதவனது பிறப்பு வீணென்பது, கருத்தி. எனவே, இங்ஙனம் நல்வினை செய்யவொட்டாது ஒருவனது வாணனை வீணாகக்குவதுபழவினையின் செயலே பென்றதாயிற்று. முதலடியில், உம்மைநான்கும் - எண்ணுப்பொருளான. உட்கு - கருவிப்பொருள் விழுதி புணர்ந்துகெட்ட பெயர்; முதலிலைத்தொழிலாகுபெயர் ரென்னவுமாம்; உட்குதல் - அஞ்சுதல். ஒருவழி - ஒருவனிடத்தும் எனவும், ஒருவழி ஒன்றேயும். ஒப்பற்ற உயர்கதியைத் தாத்தக்க ஒருநற்செய்க்கையையும் எனவும் உரைப்பர். நிலலாமை - எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர். கண்டும், உம் - உயர்வுகிறப்பு. ஒன்றேயும், ஏ - இசைநிறை; உம்மை - இழிவுகிறப்பு. இல்லாதான் - எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்; ஆ - சாரியை; எதிர்மறையிடைநிலையன்று; இல் என்னும் பகுதியே எதிர்மறைப்பொருள் குறித்துநின்றதனால்; தி - சாரியை உகரங்கெட்டுநின்று என்றாயினும், த்எழுத்துப்பெறு என்றாயினும் கொள்க. வாழ்க்கை - தொழிற்பெயர். நின்று - அசை. வீழும் என்னும் எதிர்பாண்பெயரெச்சம், ஈற்றுயிர்கெட்டு 'வீழும்' என நின்று. தக்கது என் பது - தகை தகுதி என்பன்போல், குணத்தைபுணர்ந்துத் தொழிற்பெயர். உடைத்தி - பண்டியாப்பிறந்து அகாச்சாரியைபெறுதுவந்தகுறிப்புமுற்று; சாரியைபெற்றால், உடையது எனவரும்: இதி - வினையெச்சமாக வருமிடத்தி, உடையச்செய்து என்கிறபொருளைத் தரும். (க0உ)

க0ங். வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை
யவந்தன போக மவரவ ராற்றான்
விளங்காய் திரட்டினா ரில்லைக் களங்கனியைக்
காரெனச் செய்தாரு மில்.

(இ - ள்.) வளம்பட வேண்டாதார் - (செல்வமுதலியவற்றும்) சிறப்பைப் பெற விரும்பாதவர், யார் - (உலகத்தில்) யாவர் உள்ளர் யாரும் இல்லை; (ஆயினும்), போகம் - (அவாவரது) சுகஅநுபவங்கள், அவர் அவர் ஆற்றான் அளந்தன - அவரவர்களது ஊழ்வினையால் (முன்னமே) அளவு செய்யப்பட்டுள்ளன; விளகாய் திரட்டினார் இல்லை - விளங்காயைத் திரண்ட உருவினதாகச்செய்துவைத்தவரில்லை; களங்கனியை கார் என செய்தாரும் இல் - களாப்பழத்தைக் கரியஉருவினதாகச்செய்துவைத்தவரும் இல்லை.

விளங்காய்முதலியன தந்தம்இயற்கையால் அமைந்திருப்பதுபோல அவரவர்களும் அவரவரது புண்ணிய இயற்கையால் அமைந்த தென்பதாம். எடுத்துக்காட்டுவமையணி; உபமானஉபமேயங்களின் இடையே உவமவுருபுகொடாமற் கூறினமையால்: இதனை வடதூலார் திருஞ்ஞானந்தாலங்காரமென்பர். யார்யாரும் என எடுத்து, எப்படிப்பட்டவரும் என்றும் உரைப்பர். யார் - வினையடியாப்பிறந்த பலர்பாற்பெயர். உம்மை - முற்று. அளந்தன - செய்ப்பாட்டுவினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை. விளங்காய், களங்கனி - மரப்பெயர் முன்னர் இனமென்மை தோன்றிற்று; [நன் - உயிரீறு - கசு.] கருமையென்னும் பண்புப்பெயர், ஈறுபோய் ஆகிரீண்டு நடுநின்ற உகரமுங் கெட்டு 'கார்' என நின்று; [நன் - பதவியல் - க.] திரட்டினார், திரள்கன்பதன் பிறவினையாகிய திரட்டு - பகுதி. செய்தாரும், உம் - இறந்தது தழுவிய எச்சம். இல் - இல்லையென்பதன் விசாரம். (க0ங்)

௪௦௪. உறற்பால நீக்க ஹவர்க்கு மாகா
பெறம்பா லணையவு மன்னவா மாரி
வறப்பிற் றருவாரு மில்லை யதனைச்
சிறப்பிற் றணிப்பாரு மில்.

(இ - ள்.) உறற்பால-(ஊழ்வினையால்) நேரிடத்தக்க துன்பங்கள், உறு
வர்க்கும்-ஆற்றல் மிகுந்த முனிவர்களுக்கும், நீக்கல் ஆகா-வில்லக்கக்கூடா
தன்வாம்; பெறல் பால் அணையவும் - பெறத்தக்க தன்மையையுடைய அவ்
வீன்பங்களும், அன்ன ஆம் - அப்படிப்பட்டனவாகும் [நீக்கலாகாதன
வாம்]; (எவைபோலவெனின்), மாரி வறப்பின் - மழை பெய்யாதாயின்,
தருவாறும் - (அதனைப்) பெய்துதருவிக்கவல்லவரும், இல்லை—; சிறப்பின் -
(அம்மனம்) மிகுதியாகப்பெய்தால், அதனை—, தணிப்பாரும் - குறையச்
செய்பவர்களும், இல் - இல்லை; (எ - று.)

இதுவும், எடுத்துக்காட்டுவமையணி. எல்லாம் பழவினையின்படியே நடக்
கு மென்பது, கருத்து. பால்-பான்மையென்னும் பண்புப்பெயரின் அடியா
கப்பிறந்த பலவின்பால் வினையாலணையும் பெயர். வறப்பின், சிறப்பின்-
எதிர்காலவினையெச்சங்கள்; வற, சிற - பகுதிகள், ப் - சந்தி, ப் - எழுத்துப்
பேறு, இன் - காலங்காட்டிம் விசுதி : இனி, வறப்பு, சிறப்பு என்னும் தொ
ழிப்பெயர்களின் ஏழாம்வேற்றுமைபெனவுமாம். அணைய - அவை; அ -
பகுதி, ன், ஐ - சாரியைகள், ப் - சந்தி, அ-பலவின்பாற்பெயர்விசுதி. (௧௦௪)

௪௦௫. துணைத்துணைய ராதித்தந் தேகன் ளடக்கிப்
பனைத்துணையார் வைகலும் பாடழிந்து வாழ்வார்
நினைப்பக் கிடந்த தெவனுண்டா மேலை
வினைப்பய னல்லாற் பிற.

(இ - ள்.) பனை துணையார் - பனையளவு பெரியவர்கள், வைகலும் -
நாஸ்தோறும், பாடு அழிந்து - (தமது) பெருமை கெட்டு, துணை துணையார்
ஆகி-துணையளவு சிறியவர்களாய், தம் தேச உள்அடக்கி-தமது ஒளியை உள்
ளே அடக்கிக்கொண்டு, வாழ்வார் - உயிர்வாழ்வார்கள்; (இதற்குக்கார
ணம்), நினைப்ப - யோசித்தால், மேலை வினை பயன் அல்லால் - முற்பிறப்பிற்
செய்த தீவினையின் பயனேயல்லாமல், பிற-வேறாக, கிடந்தது - பொருந்தி
யது, எவன் உண்டு ஆம் - யாது உள்ளதாம்? [எதுவுமில்லை பென்றபடி].

செல்வம் அதிகாரம் கல்வி முதலியவற்றால் உயர்ந்தவர்கட்பலர் விரை
விலே அவ்வுயர்ச்சிபொழிந்து தாழ்வையடைந்து ஒளிசூன்றி இரத்தல்முத
லியனசெய்து வாழ்தற்குக் காரணம் பழவினையே யென்பது கருத்து. துணை,
பனை என்பன - சிறுமைபெருமைகட்கும் தாழ்வுஉயர்வுகளுக்கும் எடுத்துக்
காட்டப்படுகிற சிலஅளவுகள். வைகலும் - நாளடைவிலே பென்றமாம்.
எவன் - அறிவினைப்பெயர். மேலை, ஐ - சாரியை. (௪௦௫)

௪௦௬. பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் வியவுங்
சல்லாதார் வாழ்வ தறிநிலேற்—கல்லாதார்
சேதன மென்னுமச் சேதகத் தின்மையாற்
கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று.

(இ - ள்.) பல் - பவவகைப்பட்ட, ஆன்ற - சிறந்த, கேள்வி - நூற்
கேள்விகளினால், பயன் - (உயிர்வாழ்க்கையின்) பயனை, உணர்வார் - அறிப
வராகிய கற்றோர்கள், வியவும் - (பலர் விரைவிலே) இறக்கவும், கல்லாதார்-

படியாதவர்கள், வாழ்வது - (பலகாலம்) உயிர்வாழ்வதைப்பற்றி, அறிதிரேல் - (காணமென்னவென்று) ஆலோசித்தறிவீரானால், தல்லாதார் - படியாதவர்கள், சேதனம் என்னும் அசேது அகத்து இன்மையால் - அறிவென்கிற அந்தச்சாரத்தைத் தமது உள்ளே உடைத்தாகாமையால், (அவர்களை), கூற்று - யமன், கோது என்று-அசாரமென்றுநினைத்து, கொள்ளாதி-எடுத்துக்கொள்ளான்; (எ - று.)

சாரத்தை விரைவிலே கிரகித்துக்கொண்டு அசாரத்தை விட்டிடுதல் வவர்க்கும் இயல்பாதலால் யமனும் கல்வியுடையோரை இளமையிலேயே எடுத்துக்கொண்டு அஃதில்லாநடை விட்டிடுவா னென்று கருத்தி. ஆன்ற, சால் என்பதன் மருஉவாகிய ஆல் - பகுதி. ஏல் - என்னில் என்பதன் மருஉ. சேறு - ஸாரம் என்னும் வடமொழித்திரிபு; “சேறு படுமவர் சிந்த விரைந்தே” எனச் சிந்தாமலியிலும், பூரையேகேத்திரத்தைத் திருச்சேறையென வழங்குமிடத்துக் காண்க. கூற்று - உடம்பையும் உயிரையும் வேறுவேறாகக் கூறுசெய்பவன்; அல்லது, பொதுப்படச்செல்லுங்காலத்தைப்பிராணிகளுக்கேற்பக் கூறுபடுத்துபவன். தேவர்களை உயர்தீனையாகவும் அஃதிரினையாகவுஞ் சொல்லலாமாதலால், ‘கூற்றுக் கொள்ளாது’ எனப்பட்டது. படித்தவர் விரைவிலிறத்தலும் படியாதவர் நெடுநாளிருத்தலு மாகிய மாறுபாட்டிற்கும், சிலர் அறிவுடையராயிருத்தலுஞ் சிலர் அறிவிலராயிருத்தலு மாகிய வேறுபாட்டிற்கும் காரணம் சன்மாந்தரகருமமே என்பது தாம் பரியம். “பாடீ சிராயுஸ்ஸஃருதீ கதாயு” என்பதுங் காண்க. தம்முறிப்பேற்றவணி; வடநூலார் “உத்ப்ரேகூலஸங்கரம்” என்பர். ஆம் - அசை.

க0௭. இடும்பைகூர் நெஞ்சத்தா ரொல்லாருங் காண
நெடுங்கடை நின் னுழல்வ தெல்லா—மடம்பம்பூ
வன்னங் கிழிக்கு மலேகடற் றண்சேர்ப்ப
முன்ன வினையாய் விடும்.

(இ - ள்.) அடம்பம்பூ - அடம்பங்கொடியின் பூக்களை, அன்னம் - அன்னப்பறவைகள், கிழிக்கும்-(மூக்காற்கொத்திக்) கிழித்து வினையாடுதற்கிடமான, அலை கடல் தன் சேர்ப்ப-அலைகின்ற கடலினது குளிர்த் திறையையுடைய பாண்டியனே!(உலகத்தில் சிலர்), எல்லாரும்-யாவரும், காண-(தம்மைப்) பார்க்கும்படி, இடும்பை கூர் நெஞ்சத்தார் - வறுமைத்துன்பம் மிகுந்த மனமுடையவர்களாய், நெடு கடை - பெரிய பலவீட்டு வாயில் களில், நின்ற - போய்வின்று, உழல்வது எல்லாம் - (பிச்சைக்காக) வருந்துஞ்செய்கையெல்லாம், முன்ன வினை ஆய்விடும் - முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின் பயனேயாம்; (எ - று.)

இனி, முதலடிக்கு - யிகஇரக்கம்பொருந்திய மனத்தையுடையவர்களாய்த் தம்மை யாவருங் காணும்படி யென்றும் உரைக்கலாம். கூர் - உரிச்சொல். நெடுங்கடை - வெகுதூரம் என்று உரைப்பாருமுளர். உழல்வதெல்லாம் - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். மூன்றாமடி - அந்நாட்டின் நீர்வளத்தையும், நெய்தனிலிச்சிறப்பையும் விளக்கிற்று. அடம்பு - கொடியின்பெயர். அம் - சாரியை. முன்ன, இ - சாரியை. ஆய்விடும், விடு - துணிவுப்பொருளை உணர்த்திற்று. அன்னம் - ஹம்ஸம். (க0௭)

க0௮. அறியாரு மல்ல ரறிவ தறிந்தும்
பழியோடு பட்டவை செய்தல்—வளியோடி
நெய்த னறவுயிர்க்கு நீள்கடற் றண்சேர்ப்ப
சொங்க வினையான் வரும்.

(இ - ள்.) வளி ஓடி - காற்று வீசுதலினால், ரெய்தல் - ரெய்ததற்பூக்கள், நறவு உயிர்க்கும் - (அசைந்து) தேனைச் சொரிகின்ற, நீள் கடல் தண்ணீர்ப்ப - பெரிய கடலினது குளிர்த்த கரையையுடைய பாண்டியனே! (சிலர்), அறியாரும் அல்லர் - அறியாதவர்களு மல்லர்கள், அறிவது அறிந்தும் - அறிவதற்குரியவற்றை அறிந்திருந்தும், பழியோடு பட்டவை செய்தல் - உலகநிறையோடு பொருந்திய தீயதொழில்களைச் செய்தல், செய்த வினையான் வரும்-(முற்பிறப்பிற்) செய்த தீவினையால் உண்டாகும்; (எ-று.)

அறிந்தும் பழிப்பனசெய்தல் பழவினைப்பயனே யென்று கருத்து. வளி ஓடி ரெய்தல் நறவு உயிர்க்கும் - காற்றுத் தான் விரைந்துசென்று ரெய்தல் மலரினது வாசனையை வீசுகிற எனவுமாம். ரெய்தல் - கிரீப்புகொடுகளுள் ஒன்று. அறிவது - சாதிபொருமை. (க0அ)

க0க. ஈண்டுநீர் வையத்து னெல்லாநு மெத்துணையும்

வேண்டார்மற் றிய விழைபய னல்லவை

வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால

தீண்டா விடுத லரிது.

(இ - ள்.) ஈண்டு நீர் வையத்துள் - நெருங்கிய கடலாம் குழப்பப்பட்ட நிலவுலகத்தில், எல்லாரும் - யாவரும், எத்துணையும் - மிகச்சிறிதும், தீய - கொடியனவாகிய அன்பங்களை, வேண்டார் - (பெற) விரும்பார்; விழையான்-(யாவரும்) விரும்பும் பயன், நல்லவை-நல்லனவாகிய இன்பங்களோ யாகும்; (ஒருவர்), வேண்டினும்-விரும்பினாலும், வேண்டாவிடினும்-வேண்டாவிட்டாலும், உறற்பால் - (பழவினையால்) வந்துஅடைதற்குரியனவாகிய இன்பங்களும் அன்பங்களும், தீண்டா விடுதல் - (அவரை) அடையாமல் விடுவது, அரிது - இல்லை; (எ - று.)

ஈண்டுநீர்-வினைத்தொகை. நீர்-கடலுக்கு ஆகுபெயர். இனி, ஈண்டுநீர் - வினைத்தொகையன்மொழியாகவுமாம். 'எட்டுணையும்' என்றும் பாடம். மன்-அசை. தீய, உறற்பால் - பெயர்கள். விழைபயன் அல்லவை எனப் பிரித்து - விரும்பப்படும்பயனல்லாதனவாகிய தீயனவற்றை என்றும் உரைக்கலாம்; 'தனக்குவமை யில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால், மனக்கவலை மாற்ற லரிது' என்பதிற்போல, இங்கு அருமை இன்மையின்மேல்நின்றது.

க00. சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா

வுறுகாலத் தூற்றுகா வாபிடத்தே யாகுஞ்

சிறுகாலைப் பட்ட பொறியு மதனா

விறுகாலத் தென்னை பரிவு.

(இ - ள்.) சிறு காலை - உயிர்உடம்பையடையுங் காலத்தில்தானே, பட்ட - (அனுபவிக்கவேண்டுமென்று) நியமிக்கப்பட்ட, பொறியும் - ஊழ்வினைகளெல்லாம், சிறுகா - குறையமாட்டா; பெருகா - வளரமாட்டா; முறை பிறழ்ந்து வாரா-(முற்பிறப்பிற்செய்யப்பட்ட) முறைமைதவறி முன்பின்னாகவரமாட்டா; உறு காலத்து ஊற்று ஆகா - (குன்பம்) வருங்காலத்து ஊன்றுகோல்போலஉதவி அத்தன்பத்தைஒழிக்கமாட்டா; ஆம் இடத்தே ஆகும் - வரவேண்டியகாலத்திலேயே வரும்; அதனால் - ஆதலால், இறு காலத்தி - (தீவினைப்பயனாம்) கெடுதியடையுங்காலத்தில், பரிவு-இரங்குவது, என்னை - ஏன்? (எ - று.)

அனுபவித்தேதீரவேண்டுமதாகிய விதியின் பயனைக்குறித்துத் துக்கிப்பது வீண் என்பது கருத்து. "வருந்தியழைத்தாலும் வாராத வாரா, பொ

ருந்துவன போயினென்றும் போகா—விருந்தேங்கி, நெஞ்சம்புண் ணை நெ
டுந்தூரந் தானிலோந்து, துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்” என ஓளவையார்
கூறியதும் அறிக. (கக0)

கஉ - ம் அதி.—மெய்ம்மை.

அதாவது - உண்மையை உணர்த்துவது. இங்கே, உண்மையென்றது -
அந்தந்தப்பொருள்களின் இயற்கையான தன்மை. இது, ஊழ்வினையால்
அமைவதாதலின், பழவினையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. இசையா பொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று வையத் தியற்கை - நசையழுங்க
நின்றோடிப் பொய்த்த னிரைதொடரு செய்ந்நன்றி
கொன்றாரிற் குற்ற முடைத்து.

(இ - ள்.) நிரை தொடரு-ஒழுங்காகிய வலையல்களை யுடையவனோ!
இசையா ஒரு பொருள் இல் என்றல் - (தம்மாற்கொடுப்பதற்குக்) கூடாத
தொருபொருளை யாசகர்க்கு) இல்லையென்று (இரந்தஅப்பொழுதே) சொல்
லுதல், யார்க்கும் வசை அன்று - எவர்க்கும் பழிப்பாகாது; வையத்து
இயற்கை - உலகத்தாரின் இயல்பாம்; நின்று - (கொடுப்பனென்பதேதோ
ன்ற) நின்று, ஓடி - நெடுங்காலங்கழித்துச்சென்று, (பின்பு), நசை அழங்க -
(இரப்பவரது) சூசை கெடும்படி, பொய்த்தல் - (இல்லையென்று சொல்லிப்)
பொய்யுதல், செய்ந்நன்றி கொன்றாரின் குற்றம் உடைத்து - (தமக்குப்
பிறர்) செய்த உபகாரத்தை மறந்தவரது குற்றத்தினும் (அதிகமான) குற்
மத்தையுடையது; (எ - று.)

உலகத்தில் யோக்கியர்கள் தம்மாற்கொடுத்தற்கு இசையாதபொரு
ளை ஒருவர் யாசித்தால் அப்பொழுதே இல்லையென்று சொல்லி அனுப்பிவிடு
வர்; அது குற்றமன்று; அயோக்கியர்களோ யாசகருக்குத் தாங்கள் கொ
டுப்பதாக நெடுங்காலம் சூசைகாட்டிக் கடைசியில் இல்லையென்று பொய்ய
ராவர்; அது எல்லாக்குற்றங்களினும் பெரியதொரு குற்றமா மென்பது கரு
த்து. இதனால் யோக்கிய அயோக்கியர்களது இயற்கை சொல்லப்பட்ட
து. நிரைதொடி - வினைத்தொகைப்புறத்திப்பிற்த அன்மொழித்தொகை;
ஈறுநீண்டு அொப்படுத்தது - விளியுருபு; இது, மகடே முன்னிலை; முன்னர்
வந்தன, ஆகே முன்னிலையாம். “எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா
முய்வில்ல, செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு” என்னுந் திருக்குறளினால், செய்
ந்நன்றிமறத்தல் பிராயச்சித்தமில்லாததொரு பாதகமாதலே உணர்க.
இனி, நின்று - (யாசகன் நெடுங்காலம் காத்து) நின்று, நசை அழங்க - (பின்)
சூசைகெடுக்கும்படி, ஓடி பொய்த்தல் - (கொடுப்பதற்கு இசைந்தபொருளைக்
கூடாமல்) ஓடி ஒளித்தல் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். (ககக)

ககஉ. தக்காரும் தக்கவ ரல்லாருந் தந்நீர்மை
யெக்காலுங் குன்ற லிலராவ - ரக்காரயி
யாவரே தின்னினுங் கையாதாங் கைக்குமார்
தேவரே தின்னினும் வேம்பு.

(இ - ள்.) தக்காரும் - தகுதியையுடைய யோக்கியரும், தக்கவர் அல்
லாரும் - தகுதியையுடையவர்களல்லாத அயோக்கியரும், எக்காலும் -
எப்பொழுதும் [பெரியர்வந்தபொழுதும் சிறியர்வந்தபொழுதும்], தம்நீர்
மை குன்றல் இலர் ஆவர் - தக்காரது இயல்பானகுணங் குறைதலில்லாத

வராவர் ; (எத்போல எனின்), அக்காரம் - கருப்பஞ்சாற்றுக்கட்டி, யாவ ரே தின்னினும் கைபாது - எவர்தின்னாலும் கசவாது ; வேம்பு - வேப்பங் காய், தேவரே தின்னினும் - தேவர்களே தின்னாலும், கைக்கும்-கசக்கும் ;

எடுத்துக்காட்டுவமையணி. தக்காரீர்மை - உத்தமகுணம் ; வாய்மை முதலியன. தக்கவரல்லாரீர்மை - அதமகுணம் ; பொய்ம்மைமுதலியன. அக்காரம் - இக்ஷுஸாரம்என்னும்வடமொழியின்திரிபுபோலும் ; இதி - இங்கே வெல்லம், சர்க்கரை, கற்கண்டு முதலியவற்றைக் குறித்தது. ஏகா ரங்கள் - முறையே இழிவுகிறப்பும் உயர்வுகிறப்பும் உணர்த்தும். (ககஉ)

ககங். காலாடு போழ்திற் கழிகளைஞர் வானத்து

மேலாடு மீனிற்பலராவ - லோலா

விடரொருவ ருற்றக்கா லீர்ங்குன்ற நாட.

தொடர்புடையே மென்பார் சிலர்.

(இ - ள்.) ஈர் குன்றம் நாட - ருளிர்த்த மலையையுடைய நாட்டை யுடையவனே ! கால் ஆடு போழ்தில் - (ஒருவர்க்குச்) செல்வம்வந்தகாலத் தில், வானத்து மேல் ஆடும் மீனின் பலர் - ஆகாயத்தின்மேற் சஞ்சரிக் கின்ற ஈகூத்திரங்களினும் அனேகர், கழி கிளைஞர் ஆவர் - (அவருக்கு) மிக்க உறவினராவர் ; ஒருவர் ஏலா இடர் உற்றக்கால் - அவ்வொருவரே தகாததுன்பத்தை அடையுங்காலத்தி, தொடர்பு உடையேம் என்பார்-(அவ ருக்கு யாம்) உறவினரென்றுசொல்லி முன்வந்து உதவுபவர், சிலர்-சிலரே ;

செல்வமுள்ளகாலத்துப் பலர்வந்தகுழந்து பொய்யுறவுபாராட்டி நட த்தலும் வறுமைவந்தகாலத்துச் சிலர்மாத்திரமே மெய்யுறவினராகவந்து உதவுதலு மாகிய உலகஇயற்கை இதனாற் சொல்லப்பட்டது. “அற்ற குளத்தி லறாரீர்ப் பறவைபோ, லுற்றுழித் தீர்வா ருறவல்ல—ரக்குளத்திற், கொட்டிடி மாம்பலு நெய்தலும் போலவே, யொட்டி யுலர்வா ருறவு” என் பது கான்க. கால் ஆடுதல் - பாதம்நினைத்திடும்போதல் ; இது - இலக்க னையால், செல்வம்பெறுதலை உணர்த்திற்று ; கைசாய்தல், சாய்கால், செல் வாக்கு என்பனபோலக் கொள்க. போழ்து - மருஉமொழி. கழி - உரிச் சொல் ; இனி, இழிவான உறவின ரென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். உற்ற க்கால் - கால்என்னும்விசுவாசத்தினை எதிர்காலவியையெச்சம் ; உற்ற கால் எனப்பிரித்துப் பெயரெச்சத்தொடராகக்கொள்ளலாகாது ; வருமொழிமுத ல்வலி மிக்கதனால். ஈர் + குன்றம் = ஈர்ங்குன்றம் ; பண்புத்தொகை : இன மெல்லெழுத்துமிக்கது ; [நன் - மெய் - உக.] ஈர் என்ற அடைமொழி, பல ரீரருவிகளையுடையமாகிய குன்றத்தினது வளத்தைத் தெரிவித்தது. சிலர் என்றது, அருமைகுறித்திரின்றது. (ககங்)

கசச. வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றி

னடுவண தெய்த விருதலையு மெய்து

நடுவண தெய்தாதா னெய்து முலைப்பெய்

தடுவது போலுந் துயர்.

(இ - ள்.) வடு இலா - குற்றமில்லாத, வையத்து-இவ்வுலகத்திலே, மன்னிய - பொருந்திய, மூன்றில் - (அம் பொருள் இன்பம் என்னும்) மூன் றனுள்ளே, நடுவணது-நடுவின்சொல்லப்பட்ட பொருளை, எய்த - (ஒருவன்) அடைய, (அதனால்), இரு தலையும் - முன்னும்பின்னுமுள்ள அறத்தையும் இன்பத்தையும், எய்தும் - அடைவான் ; நடுவணது எய்தாதான் - இடை யில்நின்ற அச்செல்வத்தை அடையாதவன், உலை பெய்து அடுவதுபோலும்

துயர் - (கொல்லனது) உலைக்களத்திலே இட்டுக் காய்ச்சப்படுவதுலாருந் துன்பத்தைப் போன்ற துன்பத்தை, எய்தும் - அடைவான் ; (எ - று.)

இதனால், செல்வவறுமைகளின் இயற்கை கூறப்பட்டது. செல்வத்தைப் பெற்றால் தானதரும்ங்களைச் செய்யவும் இம்மையின்பங்களை அனுபவிக்கவும் கூடும் ; அதனைப் பெறாவிட்டால் இரத்தல் முதலியவற்றால் மிகுந்ததுன்பத்தை அடைவான் என்பதாம். மூன்று - எண்ணலாவாகுபெயர் ; தொலக்கக் குறிப்பு. (ககசு)

௧௧௫. நல்லாவின் கன்றாயி னாகும் விலைபெறுஉங்
கல்லாரே யாயினுஞ் செல்வார்வாய்ச் சொற்செல்லும்
புல்லீர்ப் போழ்தி னுழவேபோன் மீதாடிச்
செல்லாவா நல்கூர்ந்தார் சொல்.

(இ - ள்.) நல் ஆவின் கன்று ஆயின்—உயர்ந்ததாதிப் பசுவினது கன்றாயிருக்குமானால், நாகும் - இளங்கன்றும், விலை பெறுஉம் - (மிக்க) விலையை அடையும் ; (அதுபோல), கல்லாரே ஆயினும்—படியாதவர்களேயானாலும், செல்வர் வாய் சொல் - பொருளுடையோரது வாக்கிலிருந்துவருஞ் சொற்கள், செல்லும் - (பலராலும்) அங்கீகரிக்கப்படும் ; நல்கூர்ந்தார் சொல் - (படித்தவர்களாயினும்) வறுமைப்பட்டவரது சொற்கள், புல் ஈரம் போழ்தின் உழவே போல் - அற்பமான ஈரத்தையுடைய காலத்தில் (நிலத்தில்) உழுதல்போல, மீதாடி - மேலேமாத்திரந்தோன்றி, செல்லா ஆம் - உள்ளே ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதனவாம் ; (எ - று.)

எடுத்துக்காட்டுவமையணியும் முற்றுவமையணியுஞ் சேர்ந்துவந்த சேர்வையணி. நாகு - இளமையையும் பெண்மையையும் உணர்த்தும் பெயர் ; “எருமையு மரையும் பெற்றமு ஈரகே” என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தால், இது பசுவிற்கு உரியதாதலே உணர்க. விலைபெறுஉம் - இன்னிசைநிறைத்தம்பொருட்டுக்குநிலீண்டுஅளபெடுத்தது. நல்குஊர்என்னும் இரண்டுசொற்கள் ஒருசொல்லிந்தன்மைப்பட்டு நல்கூர் என நின்றது; நல்கூர்தல் - பிறர்கொடுத்ததைப் பெற்றுக்கொண்டு செல்லுதல்: எனவே, வறுமையாயிற்று ; நல்குதல் - கொடுத்தல், ஊர்தல் - செல்லுதல், ‘வாய்ச் சொல்’ என்றவிடத்து‘வாய்’ என வேண்டாதுகூறியது, அதன்சிறப்பை உணர்த்தற்கு. உழவு - தொழிற்பெயர். இதனால், செல்வத்தின் சிறப்பான இயற்கை கூறப்பட்டது. (ககரு)

௧௧௬. இடம்பட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பினு மென்று
மடங்காதா றொன்று மடங்கார் - தடங்கண்ணை
யுப்பொடு நெய்பாற யிர்காயம் பெய்தடினுங்
கைப்பறா பேய்ச்சுரையின் காய்.

(இ-ள்.) தட கண்ணாய்-பெரிய கண்களையுடையவளே! அடங்காதார் - (இயல்பாக) அடங்குந்தன்மையில்லாதவர்கள், மெய் ஞானம் - தத்துவஞானத்தை உணர்த்தும் தூல்களை, இடம்பட-அதிகமாக, என்றும் - எப்பொழுதும், கற்பினும் - படித்துவந்தாலும், என்றும் அடங்கார் - எப்பொழுதும் அடங்கமாட்டார்கள் ; (எதுபோல எனின்), உப்பொடு - உப்பையும், நெய் - நெய்யையும், பால் - பாலையும், தயிர் - தயிரையும், காயம் - பெருங்காயத்தையும், பெய்து - தனித்தனியே சேர்த்து, அடினும்-சமைக்கப்பட்டாலும், பேய்ச் சுரையின் காய் - பேய்ச்சுரைக்காய்கள், கைப்பு அறு - (தமது இயற்கையாகிய) கசப்பு நீங்காவாம் ; (எ - று.)

எடுத்துக்காட்டுவமையணி. இதனால், அடங்காதவரது தன்மை கூறப்பட்டது. ஞானம் - ஞாலுக்குக் காரியவாகுபெயர். தட - உரிச்சொல்; தடங்கண் - உரிச்சொற்புணர்ச்சியாதலால், இனமெலியிக்கது; [கண் - மெய் - ஈசு.] கண்ணாய் - கண்ணுள்ளப்பதன்விளி: மகடேழுமன்னிலை; ஈறுநிரிந்தது - விளியுருபு. 'உப்பொடு' என உப்பை ஒடுக்கொடுத்துப் பிரித்தது, அறுகவையுள்ளுந் தலைமைபெறுதலாகிய அதன்சிறப்புத் தோன்ற. காய் - காய்ப்பது. (ககசு)

கக௭. தம்மை யிகழ்வாரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க

வென்னை யவரோடு பட்டது - புன்னை

விற்றப்பூங் கமழ்கானல் வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப

வுறற்பால யார்க்கு முறும்.

(இ - ள்.) புன்னை - புன்னைமரங்களின், விறல் - பெருமையையுடைய, பூ - மலர்கள், கமழ் - வாசனைவீருகிற, கானல் - சோலையையுடைய, வீங்குநீர் - மிக்க நீரையுடைய கடலினது, சேர்ப்ப - துறையை யுடையவனே! தம்மை இகழ்வாரை - (காரணமின்றித்) தம்மை நிந்திப்பவர்களை, தாம் அவரின்முன் இகழ்க - தாம் அவர் நிந்திப்பதற்குமுன்னே [உடனே என்றபடி] நிந்திக்கக்கடவர்; அவரோடு பட்டது என்னை - (தம்மைநிந்திக்கிற) அவர்களோடு தமக்கு உண்டான தாட்சினியம் என்ன? உறற்பால-வரத்தக்கனவாகிய இன்பதன்பங்கள், யார்க்கும் - எவர்க்கும், உறும் - (தவறாமல்) வந்தேதீரும்; (எ - று.)

இங்ஙனங்கூறியது, காரணமின்றிப் பிறரைப்பழிப்பவர்களுது நிறையைக் குறைவுபடுத்தற்கு உபாயமென்னுங் கருத்தால். அவரின்முன் என்பதற்கு-அவரது புறத்திலேயன்றி எதிரிலே என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். விறல் என்றது-கடலுக்குஇயற்கையாயுள்ள துர்க்கந்தத்தையும் போக்குந் திறத்தை. "பூப்பெயர் முன்னுன் மென்மையுந் தோன்றும்" எனப் பொதுப்படக்கூறியதனால், அவ்வழிஎழுவாய்த்தொடரில் மெலியிக்கது. கானல் - கடற்கரைச்சோலை. வீங்குநீர் - விளைத்தொகையன்மொழி. இதனால், கீழ்மக்களது தன்மையும் அவரைஅடக்கும்உபாயமுன் கூறப்பட்டன. (கக௭)

ககஅ. ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த

பால்வே றுருவின வல்லவாம் - பால்போ

லொருதன்மைத் தாகு மறநெறி யாபோ

லுருவு பலகொள லீங்கு.

(இ - ள்.) ஆவேறு உருவின ஆயினும் - பசுக்கள் வெவ்வேறுநிறத்தையுடையனவாயிருந்தாலும், ஆபயந்த பால் - அப்பசுக்கள் தந்த பால்கள், வேறு உருவின அல்ல ஆம் - (வெண்ணிறத்தையேயன்றி) வெவ்வேறுநிறத்தை யுடையவையாகமாட்டா; பால் போல் - அந்தப்பால்போல, அறம் - தருமமானது, ஒரு தன்மைத்தி ஆகும் - ஒரே தன்மையுடையதாம்; நெறி - (அத்தருமத்தின்) வழிகள், ஈங்கு - இவ்வுலகத்தில், உருவு பல கொளல் - பல ரூபங்களைக் கொண்டிருத்தல், ஆபோல்-அப்பசுக்கள்போல, (ஆகும்); (எ - று.)

என்றது - தானம், தவம், வீரதம், வழிபடுகடவுள்வணக்கம் முதலாகத் தருமஞ்செய்யும்வழி பலவாதலை நோக்கி யென்க. இதனால், அறத்தினது தன்மை சொல்லப்பட்டது. "உருவே யட்டையும் வடிவு நிறமும்" என்பதனால், "உரு" என்பது நிறத்தையும் வடிவையும் உணர்த்துமாறு அறிக.

தெரு - தெருவு, நடு - நடுவு என்பனபோல உரு - உருவு என உகரச்சாரியை பெற்றது. ஆஎன்னஞ்சொல்லிரண்டனுள், பின்னது - சுட்டுப்பெயர்மாத்தி றையாய்வின்றது. ஈங்கு - சுட்டுகின்றது. (ககஅ)

ககக. யாஅ நலகத்தோர் சொல்லில்லார் தேருங்கால்

யாஅ ருபாயத்தின் வாழாதார் - யாஅ

ரிடையாக வின்னாத தெய்தாதார் யாஅர்

கடைபோகச் செல்வமுய்த் தார்.

(இ - ள்.) தேரும் கால் - ஆராயுமிடத்து, உலகத்து - உலகத்தில், ஓர் சொல் இல்லார் - ஒருகிர்தைச்சொல்லு யுடைத்தாகாதவர், யாஅர் - எவர்? [எவருமில் றென்றபடி]; உபாயத்தின் வாழாதார் - தந்திரத்தால் வாழாதவர்கள், யாஅர்-எவர்? இடை ஆக - (தமது ஆயுளின்) இடையிலே, இன்னுதது எய்தாதார் - துன்பத்தைஅடையாதவர், யாஅர் - கடை போக - வாழ்நாளின் முடிவுவரையில், செல்வம் உய்த்தார்-செல்வத்தைக்கொண்டு அனுபவித்தவர், யாஅர் - (எ - று.)

உலகத்தில் எல்லாரும் ஏதாவதொருகிர்தையை அடைதலும், யாதா யினுமொருஉபாயத்தால் வாழ்தலும், இடையிலே துன்பத்தை அடைத லும், செல்வத்தையிழத்தலும் இயற்கையென்பது கருத்து. சொல்என்பதற்கு - புகழ்ச்சொன்னவும் உரைக்கலாம். கால் - காலமென்பதன்விகாரம். அளபெடைகள் - அசைபிறைக்கவந்தன. உபாயம்என்றது - சாம தான பேத தண்டங்கூறும், உழவு வர்த்தகம் சேவகம் பிச்சை முதலியவற்றை யும். 'வாழாதாரியார்' என்றும் பாடும். (சகக)

கஉ0. தாஞ்செய் வினையல்லாற் தம்மொடு செல்வதுமற்

றியாங்கணுந் தேறிந் பிழிதில்லை - யாங்குத்தாம்

போற்றிப் புனைந்த ஞடம்பும் பாரிந்தே

கூற்றங்கொண் டோடும் பொழுது.

(இ - ள்.) தேரின் - ஆலோசித்துப்பார்த்தால், தம்மொடு செல்வது - (உடம்படைவிட்டபின்பு) தமதுஉயிரோடு வருவது, தாம் செய் வினை அல் லால் - அவரவர் செய்த கருமமே யல்லாமல், பிழிது - வேறொன்று, யாங்க ணும் - எவ்விடத்தும், இல்லை; கூற்றம் கொண்டு ஓடும் பொழுது - யமன் (உயிரைக்) கொண்டு விரைந்துபோகும்போது, ஆங்கு தாம் போற்றி புனைந்த உடம்பும்-அவ்வாறு தாம் பாதுகாத்த(ஆடையாபரணமுதலியவற்றால்) அலங்கரித்த சரீரமும், பயம் இன்றே - பிரயோஜனமில்லாததேயாம்;

'உடம்பும் பயமின்றே' என்றது, இவ்வுலகத்தே கழிந்துவிடுதலால். 'உடம்பும்' என்ற உயர்வுகிறப்பும்மை, மந்தைச் செல்வம் இளமை கூற்றம் கல்வி முதலியவற்றின் பயனின்மையையும் உணர்த்திற்று. இப்பாட்டி னால், வினை உடம்பு இவற்றின் தன்மை கூறப்பட்டது. மற்று - அசை, யாங் கண் - யாக்கண்என்பதன்மொஸ்த்தல். "முடிப்ப முடித்துப் பின் பூசுவ பூசி, உடுப்ப உடுத்து உண்ப உண்டு" பாதுகாக்கப்படுதலினால், 'ஆங்குத்தாம் போற்றிப்புனைந்த உடம்பு' எனப்பட்டது. மற்றியாங்கண் - குற்றியலிகாம். ஏ - தேற்றம். "ஊக்குதம் துஷ்க்ருதாஞ்சைவ கச்சந்தமறுகச்சதி" என் னும் வடநூல்மேற்கொளுங் காண்க. (கஉ0)

கங - ம் அது.—தீவினையச்சம்.

அதாவது - பாவத்தைத்தருகின்ற கொடியதொழில்களைச் செய்வதற்கு அஞ்சியொழுகவேண்டும் என்பதைப்பற்றிச் சொல்வது. பொருள்களின்

உண்மையானதன்மையை உணர்ந்தாலல்லது தீவினையையெனவையென அறிந்து அவற்றினின்று அஞ்சி அவற்றைச்செய்யாதொழுதுதல் கூடாமையால், இது மெய்மையென்னும் அதிகாரத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது. அச்சம் - தொழித்பெயர்; அஞ்சு - பகுதி, அம் - விசுதி, வலித்தல் - விகாரம்.

ககக. துக்கத்துட் டுங்கித் துறவீன்கட் சேர்கலா

மர்கட் பிணத்த சுடுகாடு - கொக்க

விலங்கிற்கும் புள்ளிற்குங் காடே புலன்கெட்ட

புல்லறி வாளர் வயிறு.

(இ - ள்.) சடுகாடு - மயானங்கள், துக்கத்துள் - ஸ்ரீராத் துன்பங்களிலே, துங்கி - தங்கியிருந்து, துறவீன்கண் - துறவறத்திலே, சேர்கலா - சேராத, மக்கள் - மனிதர்களுடைய, பிணத்த - பிணங்களையுடையன; புலன் கெட்ட - கல்லறவில்லாத, புல் அறிவு ஆள் - அம்ப அறிவையுடையவர்களே, வயிறு - வயிறுகளோவென்றால், தொக்க விலங்கிற்கும் புள்ளிற்கும் காடே - தொகுதியான மிருகங்களுக்கும் பறவைகளுக்கும் உரிய இடங்களையாம்; (எ - று.)

மனிதப்பிணத்தையுடைய சடுகாட்டிலும் மிருகப்பிணத்தின் பிணங்களையுடைய அம்பர்களதுவயிறு இழிவாம் என்பது போதருதலால், குறிப்பால்வந்த வேற்றமையணி; உபமான உபமேயங்களுள்ளதற்குச் சிறப்புக் கூறுதல், இவ்வணியின் இலக்கணம்: இதனை வடநூலார் 'வியதிரோகாலங்காரம்' என்பர். இங்கே உபமானத்தினும் உபமேயத்துக்கு விசேஷம் சொல்லப்பட்டது. அறிவிகள் தூய உடல் சடுகாட்டிற்சேர்த்துச்சுடப்படாமல் சிறத்ததோரிடத்திற் சேமஞ்செய்து புனிதமாப்போற்றப்படுதலால், அதனை ஒழித்து 'துக்கத்துட் டுங்கித் துறவீன்கட் சேர்கலா, மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு' என்றார். சடுகாடு - பால்பகா அஃறிணைப்பெயர்: (இறந்தவரைச்) சுட்டு எரிக்கும் காடு. விலங்கு - (மனிதரைப்போலன்றிக்கே) குறுக்காககின்று உணவு முதலியவற்றைக் கொண்டு ஈடப்பது; இது, 'தீர்யக்' என்னும் வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. 'புலன்கெட்ட' என்றது, உயிர் உய்வதற்கு உபாயமாகிய தத்துவஞானத்தை உடைத்தாகாமையால். 'புல்லறிவாளர்' என்றது, உண்ணல் உடுத்தல் உறக்கம் முதலியவற்றுக்கு உரிய சாதாரண அறிவை உடைமையால். பிணத்த - அன்சாரியை பெறாத பலவீன்பால்முற்று. இப்பாட்டால், மாம்சபோஜனம் தீவினையென்பது கூறப்பட்டது. (ககக)

ககஉ. இரும்பார்க்குங் காலரா யேதிலார்க் காளாய்க்
கரும்பார்க் கழனிபட் சேர்வர் - கரும்பார்க்குங்
காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவனுங் குறும்புமுங்
காட்டுளாய்க் கொண்டுவைப் பார்.

(இ - ள்.) கரும்பு - வண்டிகள், ஆர்க்கும் - ஆரவாரிக்கின்ற, காட்டுள் - வனத்திலே, ஆய் - பொருந்தி, வாழும் - வாழ்கின்ற, சிவனும் குறும்புமும் - கவுதாரி காலந்த முதலான பறவைகளை, காட்டுள் - கூண்டினுள்ளே, ஆய் - ஆகும்படி, கொண்டுவைப்பார் - கொண்டபோய் வைத்து வார்ப்பவர்கள், (மறுபிறப்பில்), இரும்பு ஆர்க்கும் காலர் ஆய் - இருப்புலிவ் குகள் ஒலிக்கின்ற கால்களையுடையவர்களாய், எதிலார்க்கு ஆள் ஆய் - அயலார்க்கு அடிமைகளாய், கரும்பார் - வட்டையிலுள்ளனிலும், கழனிபுள் - விசைநிலங்களிலும், சேர்வர் - (வேகிசெய்ததற்குப்) போய்ச்சேர்வர்கள்.

கரும்பார் - கருமையான பார் ; இங்கே, கருமை - வலிமை : அதாவது - வட்டையாயிருத்தல் ; பயனில்லாத நிலம். இனி, இருஞ்ஞலகமாகிய தாமிரம் என்னும் நாகவிசேட மென்று உரைப்பாருமுள். கரும்பு ஆர் எனப்பிரித்து - கரும்புகள் விளைகிற கழனி யென்றும் உரைப்பர். கரும்பு - வண்டிகளில் ஓர்சாதி. ஆய் என்னுஞ்சொல் இரண்டனுள், பின்னது - ஆக என்னும் எச்சத்தின் திரிபு. வைப்பார் - பெயர். பறவைகளைக் கொன்று தின்பதேயன்றி அவற்றைப்பிடித்துக் கூட்டிலடைத்துவருத்துவதும் தீவினை யென்பது இதனால் கூறப்பட்டது. தசகுமாரசரிதத்துள் அன்னப்பார்ப்பை நூலாட்டுக் காலேக்கட்டின பாவத்தாற் பின்பு வெள்ளிவிஷங்கு காலிற் கிடந்த தென்று ஆசாரியர் கூறியவாறும், சீவகசிந்தாமணியுள் முற்பிறப்பில் அன்னப்பார்ப்பைச் சுற்றத்தினின்றும்பிரித்துச் சிதைவைத்ததீவினையாம் சீவகன் சுற்றத்தினின்றும்பிரிந்து சிதைப்பட்டானென்று சாரணர் கூறியவாறும் உணர்க. “பூவைகிளி தோகைபுணரன்னமொடு பன்மாயாவையவை தங்கிளையி னீங்கிபழ வாங்கிக்,காவல்செய்து வைத்தவர்க டங்கிளையி னீங்கிப், போவர்புகழ் நம்பியிது பொற்பிலது கண்டாய்” என்னுஞ் சிந்தாமணிச் செய்யுளாயும் காண்க. சிவல், குறும்பூழ் - மந்தப்பறவைகட்கும் உபலக்ஷணம். இரும்பு - விஷங்குக்குக் கருவியாகுபெயர். (கஉஉ)

கஉங. அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்
துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே - யக்கா
லலவனைக் காதலித்துக் காண்முரித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

(இ - ள்.) அகால் - முற்பிறப்பில், அலவனை - நன்மை, காதலித்து - விரும்பி, கால் முரித்து - காலே ஒடித்து, தின்ற - தின்றதனாலாகிய, பழவினை - பழைய தீவினை, வந்து அடைந்தக்கால் - (பிற்பிறப்பில்) வந்துசேர்ந்தால், (அத்தீவினைசெய்தவர்), அக்கே போல் - சங்குமணிபோல, அம்மை ஒழிய - அகங்கைமாத்நிரம் நிற்க, விரல் அழுகி - விரல்கள் அழுகிப்போய், துக்கம் தொழுநோய் எழுப - (மிக்க) துன்பத்திற்கு இடமான குஷ்டவியாதி உண்டாகப்பெறுவர் ; (எ -று.)

நன்மைமுறித்துத் தின்றவர்க்குக் குட்டினோயுண்டா மாதலால் அதுவுந் தீவினை யென்பது கருத்து. “அகமுனர்ச் செவிகை வரிநிடை யனகெடும்” என்னும் விதியால், அகம் + கை = அங்கை எனப் புணர்ந்தது. தொழுநோய் - தொழுவாகிய நோய் ; இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. “உயர் தினை தொடர்ந்த பொருள்முத லாறும், அதனொடு சார்ந்தி னத்தினை முடிபின” என்னுஞ் சூத்திரத்தால், நோய் என்னும் அஃறிணையெழுவாய் ‘எழுப’ என்னும் உயர் திணையெழுவாயின்முற்றைக் கொண்டது ; தினைவழுவமைதி. எழுப - உயர் தினைமுற்று ; ப-விகுதி : இது—எதிர்காலத்தையும்பலர்பாழையுங்காட்டும் ; [நன் -பத - கஅ, வினை-அ.] தின்ற பழவினை “சங்குகூட்டகண்ணை ம்பு” என்பதிற்போலப் பெயரெச்சம் காரணப்பொருளதாய்க் காரியப்பெயரைக் கொண்டது. ஏ - தேற்றம். (கஉங)

கஉச. நெருப்பழற் சேர்ந்தக்கா நெய்போல் வதுஉ
மெரிப்பச்சுட் டெவ்வநோ யாக்கும் - பரப்பக்.
கொடுவினைய ராகுவர் கோடருங் கோடிக்
கடுவினைய ராகியார்ச் சார்ந்து.

(இ - ள்.) நெய்போல்வதுஉம் - நெய்யும், நெருப்பு அழல் சேர்ந்தக்கால் - நெருப்பினது வெப்பத்தைத் தான்சேர்ந்தால், எரிப்ப சுட்டு-

(உடம்பை) எரிக்கும்படி காய்ந்து, எவ்வம் நோய் ஆக்கும் - (தன்னைச்சார்ந்தவர்க்குத்) துன்பத்தரும் நோயை உண்டாக்கும்; (அதுபோலவே), கோடாரும் - (நல்லொழுக்கத்தில்) தவறாத யோக்கியர்களும், கடு வினையர், ஆகியார் சார்ந்து - கடுமையான பாதகச்செயல்களையுடைய அயோக்கியரைச் சேர்ந்து, கோடி - (அச்சேர்க்கையால் தம் ஒழுக்கத்தில்) தவறி, பரப்ப கொடு வினையர் ஆகுவர் - மிகவும்கொடிய தொழில்களைச் செய்பவராவர்; (எ-று.)

திருஷ்டாந்தாலங்காரம். “தீயகந்த முள்ளதொன்றைச் சேர்ந்திருப்பதொன்றுக்குத், தீயகந்த மேறந் திறமதுபோல்—தீய, குணமுடையோர் தய்க்ளுடன் கூடியிருப்பார்க்குக், குணமதுவே யாஞ் செறிவு கொண்டு” என்பது காண்க. ‘நெய்யும்’ என்ற உயர்வுசிறப்பும்மை - அதனது தன்மையையும், எத்தன்மையானபுண்களையும் ஆற்றியுயல்பையும் காட்டிற்று. போல்வது-ஒப்பில்போலி; “ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்” என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தின் உரையில், ஒன்றற்கொன்றை ஒக்குமென்னும்பொருள் தன்களினின்றிவரும் போலியென்னுஞ்சொல் சிறிதுபொருளுணர்ந்தி உரையசையாய்கிற்பதற்கு இதனை உதாரணங்காட்டியிருத்தல்காண்க. அளபெடை, செய்யுளொசைநிறைக்கவந்தது. இனி, கோடிக்கடு வினையர் எனஎடுத்து - மிகப்பலவாகிய திவினையையுடையவர் என்றமாம். தீயோர்சேர்க்கையினால் வருந் தீமை இதனால் கூறப்பட்டது. (கஉச)

கஉரு. பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நந்தும் - வரிசையால்
வானூர் மதியம்போல் வைகலும் தேயுமே
தானே சிறியார் தொடர்பு.

(இ - ள்.) பெரியவர் கேண்மை - (அறிவாற்) பெரியோர்களுது கிணைகம், பிறை போல - இளஞ்சந்திரன்போல, நாளும் - தினந்தோறும், வரிசையரிசையா - முறையாக, நந்தும் - வளரும்; சிறியார் தொடர்பு - (அறிவினாற்) சிறியவரது கிணைகமோவென்றால், வான் ஊர் மதியம் போல் - ஆகாயத்திற் செல்லும் பூர்ணசந்திரன்போல, வைகலும் - நாள்தோறும், வரிசையால் - முறையாக, தானே - பிறருடையமுயற்சியில்லாமலே, தேயும் - குறைந்துவிடும்; (எ - று.)

அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ் செய்த நட்பு முன்சுருங்கிப் பின் பெருகுதற்கும், அறிவிலாரும் அறிவிலாருஞ் செய்த நட்பு முன்பெருகிப்பின் சுருங்குதற்குங் காரணம், தமக்குள் ஒருவர் ஒருவருடையகுணத்தை முன் அறிபாமலிருத்தலும் பின்அறிதலுமாம். “நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப், பின்னீரே பேதையார் நட்பு” என்னுந் திருக்குறளை நோக்குக. கேண்மை, தொடர்பு, நட்பு என்பன - ஒருபொருட்சொற்கள். இதனால், திவினைத்ருவதான தீயோர்தொடர்பின்தன்மை கூறப்பட்டது. (கஉரு)

கஉசு. சான்றோ ரொனமதித்துச் சார்ந்தாய்மற் சார்ந்தாய்க்குச்
சான்றாண்மை சார்ந்தார்க ணிலலாயிற் - சார்ந்தோய்
சாந்தகந் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன் [கேள்
பாம்பகத்துக் கண்ட துடைத்து.

(இ - ள்.) (நீ), சான்றோர் என மதித்து - (இவர் எல்லாநற்குணங்களாலும்) நிறைந்தவரென்று நன்குமதித்து, சார்ந்தாய் - (சிலரைச்) கிணைத்தாய்; சார்ந்தாய்க்கு - (அவ்வாறு) கிணைத்தஉனக்கு, சான்றாண்மை - அந்நற்குணநிறைவுடைமை, சார்ந்தார்கண் - (உன்னாற்) சேரப்பட்டஅவரிட

த்தி, இல்லாயின் - இல்லாமற்போமானால், (அது), ஒருவன்—, சார்ந்தி அக
த்து உண்டு என்று - வாசனைத்திரவியம்இதனுள்ளே இருக்கிறதென்று எண்
ணி, செப்பு திறந்து - ஒருசிறித்தைத் திறந்து, அகத்து-அதனுள்ளே,பாம்பு
கண்டது-பாம்பைக்கண்ட தன்மையை,உடைத்து-உடையது;சார்ந்தோய்-
கிணைக்குச்செய்தவனே ! கேள் - (இதனைக்) கேட்டறிவாயாக; (எ - று.)

ஒருகாரியத்தைச் செய்யத்தொடங்கி இஷ்டத்தையடையாது அறிஷ்ட
டத்தையடைதலாகிய தருதியின்மையணியை இச்செய்யுளிலே காண்க;
இதனை வடநூலார் விஷமாலங்கார மென்பர். மன் - அசை; மிகவும் என்
றும் பொருள்கொள்ளலாம். சார்ந்தாய்க்கு - முன்னிலையொருமைவினையால்
ணையும்பெயர், நான்காம்வேற்றுமை. சான்றாண்மை - நற்குணங்களால்
நிறைந்து அவற்றை ஆளுந்தன்மை. சந்து - சந்தமள்ளும் வடமொழி
யின் விகாரம். சான்றோரெனமதித்துச் சார்தலுக்கு- சார்தகத்துண்டென்று
செப்புத்திறத்தலும், அங்குச்சான்றாண்மையின்மையைக்காணுதற்கு-பாம்பு
பசுத்துக்காணுதலும் உபமானமெனக்காண்க. இதனாலும் மேலிரண்டு பாட்
டுக்களாலும், அஞ்சப்படுவதாகிய தீயோர்தொடர்பாணுடைந்திமை கூறப்
படுகின்றது. நன்குஆராயாமல் ஒருவரோடுநட்புச்செய்தல் பெருந்தீமைவரு
தற்குக்காரணமா மென்பதை உபமானத்தால் விளக்கினார். (கஉசு)

கஉஎ. யாஅ ரொருவ ரொருவர்த முள்ளத்தைத்

தேருந் துணைமை யுடையவர்—சாரற்

சனமணி நின்றிமைக்கு நாடகேண் மக்கண்

மனமவேறு செய்கையும் வேறு.

(இ - ள்.) சாரல் - மலைப்பக்கங்களிலே, கனம் மணி - பெருமைபொ
ருந்திய இரத்தினங்கள், நின்று - நிலைபெற்று, இமைக்கும்-விளங்குகின்ற,
நாட - நாட்டையுடைய அரசனே ! கேள் - கேட்பாயாக; ஒருவர்தம் உள்
ளத்தை - வேறொருவருடைய மனத்தை, தேரும் துணைமை உடையவர்-
ஆராய்ந்தறியும்வல்லமையையுடையவராகிய, ஒருவர் - ஒருத்தர், யாஅர்-
எவருள் ? [ஒருவருயிலி]; (ஏனென்றால்), மக்கள் மனம் வேறு செய்கை
யும் வேறு-மனிதர்களது எண்ணமும் வேறு செய்யுந்தொழிலும் வேறு;

உலகத்தில் மனிதர்பலர்க்கு மனமுஞ்செயலும் ஒற்றுமைப்பட்டிரா
மல் வேறுபட்டிருக்குமாதலால் ஒருவரதுஉள்ளம்இத்தன்மையதென்று
அவர்செய்கையைக்கொண்டுதெளியலாகா தென்பது கருத்து. எனவே,
பலநாள் பலவழியால் ஆராய்ந்து ஒருவரை நட்புக்கொள்ளல்வேண்டு மென்
பதாம். அளபெடை, அசைநிறைத்து. துணைமை, மை-பண்புப்பெயர்விகுதி.
கேள்-முன்னிலையசையுமாம். வேறு-ஐம்பால்மூவிடத்துக்கும்பொது. (கஉஎ)

கஉஅ. உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்

களளத்தா னட்டார் கழிகேண்மை—தெள்ளிப்

புளற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட

மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்.

(இ - ள்.) புளல்-அருவநீர், தெள்ளி - தெளிவுடையதாய், செதும்பு-
சேற்றை, நின்று அலைக்கும் - இடைவிடாது ஒழித்திறிங்கி, பூ குன்றம்-
அழகிய மலையையுடைய, நாட - நாட்டையுடையவனே ! உள்ளத்தால்
ள்ளாது - மனப்பூர்வமாய்ச் கிணைக்குச்செய்யாமல், உறுதி தொழிலர் ஆய்-
(தங்களுக்கு) நன்மையையே தேடுந் தொழிலையுடையவராய், கள்ளத்தால்
நட்டார் - வஞ்சனையாற் கிணைக்குச்செய்தவரது, கழி கேண்மை - மிகுந்த

நட்பு, மனத்திக்கண் மாசு ஆய்விடும் - மனத்திற் குற்றமாய்முடியும்;
(எ - று.)—ஆதலால், அதற்கு அஞ்சவேண்டு மென்பதாம்.

மனத்துக்கண்மாசாய்விடும் என்றது - பின்பு பலநீமையை விளைக்கு
மென்றபடி. பூங்குளம் - பண்புத்தொகை; அழகாகிய குன்ற மென்க.

கடக. ஒக்கிய பொள்வாடன் னென்னுர்கைப் பட்டக்கா

லூக்க மழிப்பது உ மெய்யாகு—மாகக்

மிருமையுஞ் சென்று சுடுதலா னல்ல

கருமமே கல்லார்கட் டர்வு.

(இ - ள்.) ஒக்கிய - (போரிற் பகைவரைக் கொல்லும்பொருட்டு.
ஒருவன்) உயரஎடுத்த, ஓள் வான்-பிரகாசமான வாளாயுதமானது, தன் ஒன்
னூர்கை பட்டக்கால் - அவனது பகைவரது கையில் அகப்பட்டுவிட்டால்,
ஊக்கம் அழிப்பது உம்-பகைவரை அழியாமையோடு அவன் வலிமையை நாசப்
படுத்திவதும், மெய் ஆகும்-(இம்மையில்) உண்மையாம்; (அதுபோலவே),
ஆக்கம் - (முடர்க்குத் தான்செய்யும்) உபகாரம், இருமையும் சென்று சுடு
தலால் - இம்மை மறுமை யென்கிற இரண்டிடத்தூர் தொடர்ந்து தம்மை
வருத்திவதனால், கல்லார்கண் தீர்வு - அறிவில்லாதவரிடத்தினின்றும் நீங்
குதல், நல்ல கருமமே - நல்ல காரியமேயாம்; (எ - று.)

பகைவர்கையில் தவறியுட்பட்ட தனதுவாளினால் உண்டாகும் தீமை
யினும் அறிவில்லார்க்குத் தான்செய்த உபகாரத்தா லுண்டாகும் தீமைக்கு
மிகஅஞ்சவேண்டு மென்பது கருத்து; ஏனெனில், பகைவர்கையிற்பட்ட
வாள் இம்மையில் தன்உயிர் வாழ்க்கையையொழித்தாலும் மறுமையில்
வீரசுவர்க்கு இன்பத்துக்குக் காரணமாம்; அறிவில்லார்க்குச் செய்த உபகா
ரமோ செய்தவனுக்கு இம்மையிற்பழியையும் மறுமையிற்பாவத்தையும்
தந்து இருமையுங்கெடுக்கு மாதலின். ஒக்கிய என்னும் இறந்தகாலப்
பெயரெச்சத்தில், ஓங்கு என்பதன் பிறவிஷயமாகிய ஒக்கு - பகுதி. ஒன்னூர் -
ஒன்னூர் என்பதன்மேலும்; சேராதவரென்றுபொருள். அழிப்பது உம் - இன்
னியையுட்படை. (கடக)

கரு. மனைப்பாசங் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேங்கி

யெனைத் தூழி வாழ்கியோ நெஞ்சே—யெனைத்துஞ்

சிறுவரையே யாபினுஞ் செய்த நன் றல்லா

லுறுபயனோ வில்லை யுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) நெஞ்சே - மனமே! மனை பாசம் கைவிடாய்-மனையாளிட
த்திள்ள அன்பை விடாமல், மக்கட்கு என்று ஏங்கி - பின்னோகளுக்காகவும்
இரங்கி, எனைத்து ஊழி வாழ்கியோ - எத்தனைகாலம் வாழ்வாயோ? எனை
த்தும் சிறுவரையே ஆயினும் - எவ்வளவு சிறியதாயினும், செய்த நன்
று அல்லால்-(ஒருவன்) செய்த நற்காரியமேயல்லாமல், உயிர்க்கு—(அவன
து) உயிருக்கு, உறு பயனோ - அடையும்படியான நம்பயனோ, இல்லை - வே
றில்லை; (எ - று.)

மனை - மனையானுக்கு இடவாகுபெயர்; இனி, இவ்வாழ்க்கையென்று
மாம். கைவிடாய் - முற்றெச்சம். கை - உபசர்க்கம்; தனக்கென்று ஒரு
பொருளில்லாமல் வினையையுடுத்துவந்தது. சிறுவரை-சிறிய அளவு. ஒகா
ரம் இரண்டினுள், முன்னது - இரக்கம். பின்னது - உயர்வுசிறப்பு. உயிர்
க்கு உறுதியாகிய நல்வினையைத் தேடாது ஸம்ஸாரபாசபந்தத்தி லகப்
பட்டு உழன்று வீண்காலங்கழித்தலாலாகும் தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டு

மென்பது இதனும் கூறப்பட்டது. 'எனைத்தாழிவாழ்தியோ' என்றதனால், யாக்கைநிலையாமைபைக்குறிப்பித்தவாறு. முதலடியினால், பெண்டு பிள்ளைகள் மறுமைக்கு உதவாமைபை உணர்த்தினார். (கந0)

இரண்டாவது

பொருட்பால்.

அதாவது - இல்லறத்தின்வழிப்படுவனவாகிய பொரு ளின்பங்களுள் இம்மைமறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொருளை உணர்த்தும் பாகம். பொருளாவது-தருமவழியிற்சேர்க்கப்பட்ட பொன் மணி நெல் முதலியன.

கசு-ம் அதி.--கல்வி.

அதாவது - கம்பதற்குரிய நூல்களைக் கற்றலைப்பற்றிச் சொல்வது. அவை - அறநூல், நீதிநூல் முதலியன. பொருள்பெறுதற்கு முதற்காரணமாயும், பெற்றபொருளைக்காத்தற்கும் பிறர்க்குச்செலவழித்தித் தானும் அனுபவித்தற்குந் துணைக்காரணமாயும் இருத்தல்பற்றி, கல்வி - முதலில் வைக்கப்பட்டது. கல்வி - தொழிற்பெயர்; வி - விஞ்ஞி.

கநக. குஞ்சி யழகுங் கொடுத்தானைக் கோட்டழகு

மஞ்ச ளழகு மழகல்ல--நெஞ்சத்து

ரல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையாற்

கல்வி யழகே யழகு.

(இ-ள்.) குஞ்சி அழகும்-மயிர்முடியின் அழகும், கொடு தானை கோடு அழகும் - மடிப்புள்ள ஆடையினது கரையின் அழகும், மஞ்சள் அழகும் - பூச்சினது அழகும், அழகுஅல்ல - அழகாகமாட்டா; நெஞ்சத்து நல்லம் யாம் என்னும் நடுவுநிலைமையால் - மனத்தில் யாம் நற்குணமுடையோ மென்றுகாண்கிற கோணுதலில்லாத தன்மையால், கல்வி அழகே அழகு - படிப்பினாலுண்டாகும் அழகே அழகாம்; (எ - று.)

குஞ்சி - ஆண்மயிர்; பங்கி, குடுமி, சிதை என்பனவும் இவ்வாறே: அளகம், ஓதி, கூந்தல், ஐம்பால், கோதை என்பன-பெண்மயிரின்பெயராம். கொடுமை - வளைவு; கொடுங்கோல், கொடுவான், கொடுமரம், கொடு ம்புறம்என்றவிடங்களிலுங்காண்க; இங்கே, மடிப்புக்குக் கொள்ளப்பட்டது. மஞ்சள் - மற்றும் பலவகைப்பட்ட மேற்பூச்சுக்களுக்கும், கொடுத்தானைக் கொடு - ஆபரணங்களுக்கும், குஞ்சி - பிறைறுப்புக்களுக்கும் உபலக்ஷணம். நல்லம்-தன்மைப்பன்மைக்குறிப்புமுற்று; அம்-விஞ்ஞி. ஏ - பிரிநிலை. குஞ்சியழகுமுதலியன தம்மைப்பார்க்கும்பிறர்க்கேயன்றித் தமக்கு இன்பத்தருவனஅல்ல கல்விஒன்று தம்மனத்திக்கு இன்பத்தருவது என்பார், 'நெஞ்சத்து நல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையால்' என்றார். இனி, மனத்தில் நல்லவர்களாயிருக்கக்கடவோம் யாமென்று எண்ணுகிற பக்தப்பாத மில்லாததன்மையோடு கூடிய கல்வியினதுஅழகே அழகென்று உரைப்பாருமுளர். ஆடவர்க்குஉரிய குஞ்சிபை முதலிலும், மகளிர்க்குஉரிய மஞ்சளை இறுதியிலும், இருவர்க்கும்பொதுவாகிய தானையை இடையிலும் வைத்துக் கூறியதனால், இப்பாட்டை ஆண்கல்விக்கும் பெண்கல்விக்கும் பொதுவென்பார். "மயிர்வனப்புங் கண்கவரு மார்பின் வனப்பு, முகிர்வனப்புங் காதி ன் வனப்புஞ்--செயிர்தீர்ந்த, பல்லின் வனப்பும் வனப்பல்ல தூங்கியைந்த, சொல்லின் வனப்பே வனப்பு" என்னுஞ் சிறுபஞ்சமூலச் செய்யுளையும், "இடைவனப்புந் தோள்வனப்பு மீடின் வனப்பு, நடைவனப்பு நாணின்

வனம்பும் - புடைசால், கழுத்தின் வனப்பும் வனப்பல்ல வெண்ணோ, டெழுத்தின் வனப்பே வனப்பு” என்னும் ஏலாதிச்செய்யுளையும் நோக்குக. (கநக)

கநஉ. இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றும்
தம்மை விளக்குமாற் றுமுளராக் கேட்குன்று
லெம்மை யுலகத்தும் யாங்கானேங் கல்விபோன்
மம்ம ரறுக்கு மருந்து.

(இ - ள்.) (கல்வியானது), இம்மை - இப்பிறப்பின்பயனாகிய தத்துவஞானத்தை, பயக்கும் - தரும்; ஈய - (பிறருக்குக்) கொடுக்க, [போதித்தலால் என்றபடி], குறைவு இன்று - (செல்வம்போலக்) குறைவுபடாது [மேன்மேல்வளரும்]; தம்மை விளக்கும் - தம்மை (புதுகழால் நெடுத்தரமட்டும்) விளக்கச்செய்யும்; தாம் உளர் ஆகேடு இன்று - தாங்கள் உயிருள்ளவராகவாழ்மளவும் அழிதலில்லை; ஆல் - ஆதலால், யாம்—, கல்விபோல் மம்மர் அறுக்கும் மருந்து - கல்விபோல அறிபாமைபாறாகிய நோயை ஒழிக்கின்றதொரு மருந்தை, எம்மை உலகத்தும் - எத்தன்மையான உலகத்திலும், கானேம் - காண்கிறோமில்லை; (எ - று.)

• இம்மை - பயனுக்கு ஆகுபெயர். கேடு - முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். மைவிகுதி - இம்மையென்பதில் இடப்பொருளையும், எம்மைஎன்பதில் தன்மைப்பொருளையும் உணர்த்திற்று. தேவலோகத்தமருந்தாகிய அமிருதமும் மம்மரறுக்காதாதலால் அதனினுஞ்சிறந்த தென்பது தோன்ற, ‘எம்மையுலகத்தும் யாங்கானேங் கல்விபோன், மம்ம ரறுக்கு மருந்து’ எனப்பட்டது. இம்மை - செல்வம் எனவுமாம். ஆல் மூன்றும்-அசை. (கநஉ) கநஉ. களர்நிலத்துப் பிறந்த வுப்பினைச் சான்றோர்
வினாநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக்கொள்வர்
கடைநிலத்தோ ராயினுங் கற்றறிந் தோனாத்
தலைநிலத்து வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) களர் நிலத்து பிறந்த - (இழிவான) உவர்நிலத்தில் உண்டான, உப்பினை - உப்பை, சான்றோர் - பெரியோர், வினை நிலத்து நெல்லின் விழுமிது ஆ - விளைகின்ற (நல்ல) நிலத்தில் தோன்றிய நெல்லினுஞ் சிறந்ததாக, கொள்வர் - கொள்ளுவார்கள்; (அதுபோலவே), கடைநிலத்தோர் ஆயினும் - இழிவானசாதியிற் பிறந்தவர்களானாலும், கற்று அறிந்தோரை (நூல்களைக்) கற்று (அவற்றின் பொருளை) அறிந்தவர்களை, தலை நிலத்து வைக்கப்படும்-மேன்மையான இடத்தில் வைத்துக் கௌரவிக்கவேண்டும்;

பிறப்பைப்பற்றி உயர்வுதாழ்வுபாராட்டாமற் கல்விச்சிறப்பால்நன்கு மதிக்கவேண்டு மென்பது கருத்தி. உப்பின்சுவை உணவுக்கு இன்றியமையாததுபோலக் கல்வியறிவு மக்கட்கு இன்றியமையாததென்பது தோன்ற, உப்பினைத் திருஷ்டாந்தமாய் எடுத்துக்கூறினார். உப்பு நெல்லினும் விழுமிதாக் கொள்ளப்படுதலை “ஷண்ணம்ஸாநாமல்லவனம்பரதாநம்” என்னும் வடநாள்மேற்கோணக்கொண்டும், “உப்பில்லாப்பண்டங் குப்பையிலே” என்னும் பழமொழியைக்கொண்டும் உணர்க. இனி, நெல்லின் - நெல்லைப்போல எனவும் உரைப்பர். விழுமிது - விழுமமென்னும் உரிச்சொல்லினடியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். “நாற்பாற் குலத்தின் மேற்பா லொருவன், கற்றில னாயிற் கீழிருப் பவனே”, “எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்; அக்குடியிற் கற்றோரை வருக வென்பார்”, “ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினுள், மீக்கொ ஞாயர்விழிவு வேண்டற்க” என்பன காண்க, வைக்கப்படும்-ஒருவகைவியங்கோள்வினைமுற்று.

கநசு - வைப்புழிக் கோட்படா வாய்த்தியிற் கேழல்லை
மிக்க சிறப்பி னாசர் செறினவ்வா
ரெச்ச மெனவொருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சைமற் றல்ல பிற.

(இ - ள்.) விச்சை - கல்விகள், வைப்புழி - வைக்கப்பட்ட இடத்தில், கோட்படா - (பிறரால்) கவரப்படமாட்டா; வாய்த்து-(கொள்பவர் தக்க வராகக்) கிடைத்து, ஈயின் - (அவருக்குக்) கொடுத்தால், கேடு இல்லை-குறைதலில்லை; மிக்க சிறப்பின் ஆசர் - மிகுந்த சிறப்பையுடைய ஆசர்கள், செறின - கோபித்தால், வவ்வார் - அபகரிக்கமாட்டார்கள்; (ஆதலால்), ஒருவன்—, எச்சம் என-ஆக்கமென்று, மக்கட்கு - தன் பிள்ளைகளுக்கு, செய்வன - சேர்த்துவைக்கத்தக்கவை, விச்சை - கல்விப்பொருள்களேயாம்; பிற அல்ல - மற்றைச் செல்வப்பொருள்களல்ல; (எ - று.)

செல்வப்பொருள்கள் கள்ளராலும் ஞாநியராதியோராலும் கவர்து கொள்ளப்படும், பிறர்க்குக்கொடுத்தாற் செலவழிந்துபோம், கொழும் கோல்மன்னரால் கொள்ளுகொள்ளப்படும்; இத்தன்மையான அபாயங்கள் கல்விப்பொருளுக்கு ஒருகாலும் இல்லை; ஆதலால் செல்வப்பொருளினும் கல்விப்பொருளே சிறந்ததென்பது கருத்து. “கேழல் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு, மாடல்ல மற்றையவை”, “தந்தை மகம்காற்று நன்றி யவையத்து, முந்தி யிருப்பச் செயல்” என்னுந் திருக்குறள்களை இங்கே அறிக. வைப்பு உழி - வைத்தலையுடைய இடம். கோள் - கொள்ளுதல்; முதனிலையிற்றதொழிற்பெயர். இந்நாலடியானூற்றில் ஒவ்வொருசெய்யுளும் ஒவ்வொருபுவரால் தனித்தனி பாடப்பட்டதாதலால், இச்செய்யுளில் ‘ஈயிற்கேழல்லை’ என்றது - கீழ் “ஈயக்குறைவின்று” என்றதனோடு கூறியதுகூறலென்னுங்குற்றமாகாதென அறிக; மற்றும் இங்ஙனம்வருவனவற்றிற்கெல்லாம் இஃதுஒக்கும். எச்சம்-(சம்பாத்தியத்தில்)மிகுந்துநிற்பது; ஆனதி: எஞ்ச - பகுதி, அம் - கர்த்தாப்பொருள்வகுதி, வலித்தல் - விகாரம். விச்சை - வித்யா என்னும் வடமொழித்திரிபு. மற்று - அசை; மற்று, பிற - ஒருபொருட்பன்மொழியெனவுங் கொள்ளலாம். (கநசு)

கநடு. கல்வி கரையில் கற்பவர் நாள்சில

மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல—தெள்ளிதி

ஔராய் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்

பாலுண் குருகிற் தெரிந்து.

(இ - ள்.) கல்வி கரைஇல - வித்தைகளாகிய கடல்களோ கரையை யுடையனவல்ல; கற்பவர் நாள் சில - (அவற்றைப்) படிப்பவரது வாழ்நாட்களோ சிலவாம்; மெல்ல நினைக்கின் பிணிபல - பொறுத்து ஆலோசித்துப் பார்த்தால் (அவ்வாழ்நாளிலெவற்றுள்ளும்) நோய்களோ பல உள்ளன; (ஆதலால்), நீர் ஒழிய பால் உண் குருகின் - நீரை ஒழியப் (பிரித்துவிட்டுப்) பாலைமாத்திரமே உண்கிற அன்னப்பறவைபோல, தெரிந்து - (நூல்களின் தன்மைகளை) அறிந்து, தெள்ளிதின் ஆராய்ந்து - தெளிவாக ஆராய்ச்சி செய்தி, அமைவு உடைய - சாரமாகவுள்ள ஞானநூல்களையே, கற்ப - (விவேகிகள்) படிப்பார்கள்; (எ - று.)

‘அமைவுடைய என்ந்து’ - வேதாந்தநூல்களை, பாலையும் நீரையும் கலந்துவைத்தால் அன்னப்பறவை நீரைப்பிரித்துவிட்டுப் பாலையே உண்கிற தென்பது நூற்றுணிபு; இதுபற்றியே அன்னம் தலைமணுக்கர்க்கு உவ

மைகூறப்படும். மெல்ல - மென்மையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குழிப் புவினையெச்சம். உடைய - பெயர். கரை - எல்லை, முடிவு. (கந.நு)

கந.சு. தோணி யியக்குவான் றொல்லை வருணத்துக் காணிற் கடைப்பட்டர் னென்றிகழார் - காணுயவன் றுணையா வரறுபோ யத்தேதூல் கற்றமகன் றுணையா நல்ல கொளல்.

(இ - ள்.) (கீழ்ப்பட்டசாதியிற் பிறந்தவனுயினும்), தூல் கற்ற மகன் - சாஸ்திரங்களைப் படித்த மனிதனை, துணை ஆ - (ஒருவன்) துணையாகக்கொண்டு, நல்ல - சிறந்த நூற்பொருள்களை, கொளல் - அறிந்துகொள்ளுதலானது, தோணி இயக்குவான் - மரக்கலத்தைச் செலுத்துபவன், தொல்லை வருணத்து - பழமையான சாதிகளுள், கடைப்பட்டார் என்று - இழிவான சாதியிற் பிறந்தவனென்று, காணிற் - (யாவரும்) அறிந்திருந்தும், இகழார் - (அவனை) இகழ்ச்சிசெய்யாதவர்களாய், அவன் துணை ஆ - அவனைத் துணையாகக்கொண்டு, ஆறு போய் அத் தே - ஆற்றுவெள்ளத்தைக் கடந்துபோனும்போன்றதாம்; (எ - று.)

உவமையணி. தாழ்ந்தசாதியினுயினும் மீகாமனைக்கொண்டே இன்றியமையாமல் வெள்ளத்தைக்கடப்பதிபோலத் தாழ்ந்தசாதியினுயினும் கற்றவனைக்கொண்டே அவசியமானபொழுது தூல்களைக்கற்கவேண்டுமென்க. பிறப்பினுண்டாகும் பெருமையினும் கல்வியினுண்டாகும் பெருமை சிறந்த தென்றபடி. தோணி - த்ரோணி என்றும் வடமொழிச்சிதைவு. இயக்கு - இயங்கு என்பதன் பிறவினை. சாதிவிகற்பஞ் சிருஷ்டிகாலத்தே ஏற்பட்டதன்றி இடையிலேவந்ததன் மென்பது தோன்ற, 'தொல்லைவருணம்' எனப்பட்டது. காணுய - முன்னிலையை; நீ அறி என்றமாம். போய் - போனென்னும் எச்சத்தின் திரிபு; இனி, போயற்று என்பதைபோயதற்று என்பதன் விகாரமாகவுங் கொள்ளலாம். அற்று - அன் என்னும் உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த ஒன்றன்பாற்குறிப்புமுற்றது; து-விகுதி. 'கற்றவன்' என்னது 'கற்றமகன்' என்றது, கல்லாதவன் மனிதருள்வைக்கப்படாது விலங்குகளோடு ஒப்ப மதிக்கப்படுவா னென்பது விளங்குதற்கு. ஏ - அசை. நல்ல - பெயர். (கந.சு)

கந.எ. தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மையுடையாரிகளில ரெஃகுடையார் தம்முட் குழீஇ நகலி னினிதாயிற் காண்பா மகல்வாறுத் தும்ப ருறைவார் பதி.

(இ - ள்.) தவல் அரு - தவறுதலில்லாத, தொல் - பழமையான [தொன்றுதொட்டுப் பரம்பரையாகவருகின்ற], கேள்வி - நூற்கேள்விகளினது, தன்மை - தன்மையார் - உடையவர்களும், இகல் இலர் - பகைமைக்குண்டில்லாதவர்களும், எஃகு உடையார் தம்முள் - புத்திக்கூர்மையுடையவர்களும் ஆகிய கற்றவர்களுடைய குழாத்தினுள்ளே, குழீஇ - கூடியிருந்து, நகலின் - மகிழ்தலைக்காட்டினும், இனிது ஆயின் - இன்பத்தருவதாமானால், அகல் வானத்து உம்பர் உறைவார் பதி - பரந்த விண்ணுலகத்தின்மேல் வாசஞ்செட்கிற தேவர்களது நகரமாகிய அமராவதியை, காண்பாம் - (யாம்) காணக்கடவோம்; (எ - று.)

அறிவுடையோருடன் கூடிமகிழ்தலினும் இனியதன்றாதலின் தேவர்பதியை யாம் காணக்கடவேமல்லேம் எனக் கற்றறிந்தோரது கூட்டுற

வின் அருமைபெருமைகளைத் தெரிவித்தபடி. ஒவ்வொருவனும் பெரும்பாலும் தன்னைப்பற்றித் தான் பன்மையாகவே எண்ணுதல் இயல்பாதலால், 'காண்பாம்' எனப்பட்டது ; தனித்தன்மைப் பன்மை. கற்றவர்களோடு சினேகித்து அனுபவிக்குமானர்தன் சுவர்க்கானுபவத்தா லுண்டாகுமானர்தத்தினுள் சிறந்ததென்பது கருத்தி; கற்றோர்கேசத்தைப்போலச் சுவர்க்கா லுபவம் தத்துவஞானத்திற்கும் முத்திபெறுதற்கும் ஏதுவாகாததனால். தவல்-தொழிற்பெயர்; தபுள்பதன்மருஉவாகியதவு-பகுதி. கேள்வியுடையது-கேட்கப்படுதூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தாரகூறக் கேட்டல்; இது, கற்றவர்க்குக் கல்விபறிவை வலியுறுத்திதலாலும், கல்லாதவர்க்கும் அவ்வறிவை உண்டாக்குதலாலும் சிறந்ததாமென அறிக. கேள்வி - தொழிற்பெயர். எஃகு - ஆயுதம் : கூர்மை; இங்கே, புத்திறுத்தம். குழியில்லாது குழுவின்பது - குழிஇ என விகாரப்பட்டு அளபெடுத்தது; இது, சொல்லையளபெடையின்பாற்படும். உம்பர் - மேலிடம்; இங்கே, சுவர்க்கம். அகல்வானம் - வினைத்தொகை. (கஉஎ)

கஉஅ, கனைகடற் றண்ணைச் சர்ப்ப கற்றறிந்தார் கேண்மை
நுனியிற் கரும்புநின் மறமே—நுனி நீக்கித்
தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தோரோ பண்பிலா
விரமிலாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) கனை - ஒலிக்கின்ற, கடல் - கடலினது, தண் - குளிர்ச்சியான, சேர்ப்ப - துறையையுடையவனே! கற்று-(நல்லதூல்களைப்)படித்து, அறிந்தார் - (அவற்றின்பொருளை) அறிந்தவர்களது, கேண்மை - சினேகமானது, நுனியின் கரும்பு தின்ற அற்று - நுனியிலிருந்து (அடிவரையிற்) கரும்பைத் தின்றதென்பதது [வரவாஇனிமையதரும்]; பண்பு இலா - (அக்கற்றறிவாகிய) குணமில்லாத, நாம் இலாளர் - அன்பில்லாதவர்களுடைய, தொடர்பு - சினேகம், நுனி நீக்கி - (அக்கரும்பை) நுனியிலிருந்து திண்ணுதலை ஒழித்து, நுனின் தின்ற அன்ன-அடியிலிருந்து தின்றதென்பத, தகைத்து-தன்மையையுடையது [வரவாஇன்னமையையத்தரும்]; (எ - று.)

பயனுவமை. இதனை கஉரு-ம் கவியோடு ஒப்பிடுக. (கஉஅ)

கஉக, கல்லார யாரினுங் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகி
னல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர் - தொல்சிறப்பி
னெண்ணிற் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாம் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயத் தாங்கு.

(இ - ள்.) தொல் சிறப்பின் - பழமையான [இயற்கையாகவுள்ள] சிறப்பையும், ஒர் நிறம் - பிரகாசமான நிறத்தையும் உடைய, பாதிரி பூ - பாதிரிமரத்தின் மலரை, சேர்தலால் - அடைதலினால், புது ஒடு - புதிதான பாணியோடானது, தண் நீர்க்கு - (தண்ணிடமுள்ள) குளிர்ந்த நீருக்கு, தான்பயத்து ஆங்கு-தான் (வாசனையைக்) கொடுத்தாற்போல, கல்லாரே ஆயினும் - (தாம்) படியாதவர்களோபாளுமும், கற்றாரை சேர்ந்து ஒழுகின் - படித்தவர்களைச் சேர்ந்துகடந்தால், நல் அறிவு நாளுந் தலைப்படுவர் - (அச்சேர்க்கையால்) நல்லஅறிவு நாள்தோறும் உண்டாகப்பெறுவர்; (எ - று.)

புத்தோடு - கல்லார்க்கும், பாதிரிப்பூ - கற்றார்க்கும், நல்லபரிமளம் - நல்லறிவுக்கும் உவமையெனக் காண்க. 'புத்தோடுதண்ணீர்க்குத்தான்பயந்தாய்வு' என்ற உவமையால், முன்னேகல்லாதவர் பின்புகற்றோருதேசிக்கையால் நாமடைந்த அறிவைத் தம்மைச்சார்த்தவர்க்குந் தருவரென்பது

பெறப்பட்டது. புதுப்பாணியிற் பாதிநிலைநகர்ப்பெய்துவைத்துப் பின்பு
நீரைப்பெய்தால் அந்நீர் நல்லமணத்தைப் பெறுமென அதிக. அறிவுதலைப்
பெயர் - துணைவருவமைதி; [நன் - பொது-உசு.] புதுமையென்னும் பண்புப்
பெயர், ஈறுபோய்த் தன்னெற்றிரட்டி. 'புத்தோடு' என வருமொழியோடு
புணர்ந்தது; [நன் - பத - கூ.] ஆங்கு - உவமவருபாகியஇடைச்சொல். ()

கசு0. அலகுசால் கம்பி னறிவுநூல் கல்லா

துலகநூலோதுவ தெல்லாம் - கலகல

கூஉந் துணையல்லாம் கொண்டு தடுமாற்றம்

போலத் துணையறிவா நில்.

(இ - ன்.) அலகு சால் - அளவு மிகுந்த, கம்பின் வித்தைகளுள்ளே,
அறிவு நூல் - தத்துவஞானத்தைத்தருகிற சாஸ்திரங்களை, கல்லாது - படி-
யாமல், உலகம் நூல் - இவ்வுலகத்துக்கேபயன்படுகிற வேறுநூல்களை, ஓது-
வது எல்லாம் - படிப்பதுமுழுவதும், கலகல கூஉந் துணை அல்லால் - கலகல
வென்ற கூவுமளவேயல்லாமல், கொண்டு - (அவ்வுலகநூலோதுவதைக்)
கொண்டு, தடுமாற்றம் போம் துணை அறிவார் - (பிறவித்துன்பங்களில்) தடு-
மாறுதல் மிகுந்தன்மையை அறிபவர்கள், இல் - இல்லை; (எ - று.)

கீழ்ப் - கல்வி; தொழிற்பெயர்: பு - விசுவா. இன் - ஏழனுருபு. 'அறி-
வனாலோதாது' என்ற பாடத்துக்கு-ஞானசொருபியான கடவுளைப்பற்றிய
நூல்களைப் படியாமல் என்று பொருள். கலகல - அனுகரணம்; இரட்டைக்
கிளவ்: இங்கே, பொருளில்லாமையைக் குறித்தது. அளபெடைகள் -
அசைவிதைத்தன. தடுமாற்றம் - தொழிற்பெயர்; தடுமாறு - பகுதி, தன்-
னெற்றிரட்டியது - விசுவா, அம் - விசுவா. கீழ்த் துறவென்னும் அதிகார
த்தில் "தொலைவில்லாச், சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றும் கிவைபிதறும்,
பித்தரிற் பேதைபா நில்" என்றதிலும் இச்செய்யுளின்கருத்து இருத்தல்
காண்க. அறிவுநூல் - வேதவேதாந்தங்கள். உலகநூல் - தருக்கம், வியா-
கரணம் முதலியன. 'அறிவுநூல்கல்லா துலகநூலோதுவது' என்றதனால்,
வேதாந்தநூற்பயிற்சிக்குவேண்டியஅளவுமற்றைய நூல்களையுங்கற்றல்வே-
ண்டு மென்க. கூஉ, போம் - கூவும், போகும்; செய்யுமெனச்சொல்லு ஈற்று
யிர்மெய் கெட்டது. (கசு0)

சுரு - ம் அதி.—குடிப்பிறப்பு.

அதாவது - உயர்ந்த குலத்திற் பிறத்தலினது சிறப்பைக் கூறுவது.
உயர்குடியிற் பிறந்தார்க்கே பெரும்பாலும் கல்விகேள்விப்பயன்கள் அமை-
தலால், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது; அன்றியும், கல்வி ஒருவன்
பிறந்தகுடியை உயர்த்துதலை அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணமென்னலாம்.

கசு க. உடுக்கையுலறி யுடம்பழிந்தக் கண்ணுங்

குடிப்பிறப் பானர்தங் கொள்கையிற் குன்ற

ரிடுக்கண் டலைவந்தக் கண்ணு மரிமா

கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று.

(இ - ன்.) உடுக்கை உலறி - உடுக்கப்படும் ஆடையுங் கெட்டு, உடம்பு
அழிந்தக்கண்ணும் - (உணவில்லாமையால்) உடம்பும் மெலிந்து அழிந்த
பொழுதும், குடி பிறப்பு ஆளர் - உயர்ந்தகுடியிற் பிறத்தலையுடையவர்கள்,
தம் கொள்கையின் குன்றார் - தமதுகுலத்துக்கு உரிய ஒழுக்கத்திற் குறை-
வுபடார்; (எதபோல என்ன), இடுக்கண் தலைவந்தக்கண்ணும் - (பசியினால்)
அன்பம் மிகுதியாய் உண்டானபொழுதும், அரி மா - சிங்கமாகி

ய மிருகம், கொடி புல் கறிக்குமோ - கொடியாகப்பட்டாந்திருக்கும் புல்லைத் தின்னுமோ? [தின்னுது]; (எ - று.) — ஒ - எதிர்மறை. மத்து - அசை.

மிருகேந்திரனாகியங்கத்துக்குப் புல்லைத்தின்னுமைபோலச் சிறந்தவ ராகியகுடிப்பிறப்பாளர்க்குஒழுக்கங்குன்றாமையல்பென்பதாம். இதனால், புல்லைத்தின்னுதல் பசுமுதலியவற்றுக்குஇயல்பாதல்போல ஒழுக்கங் குறை தல்தாழ்குடிப்பிறந்தார்க்குஇயல்பாமென்பதும் பெறப்படும். எடுத்துக்காட் டுவமை. இரண்டுவாக்கியங்களிலுமுள்ள இழிவுசிறப்பும்மைகளால், பிறகா லங்களில் நிலைவேறுபடாமைய கூறுதே குறிப்பிக்கப்பட்டது. “புலி பசித் தாலும் புல்லைத் தின்னுது,” “நல்லா றொழுக்கின் மலைநீன்றார் லல்கூர்ந்தும், அல்லா செய்தற் கொருப்பட்டார் - பல்பொறிப, செங்கட் புலியே மறப்பசி த்துற் தின்னுவாம், பைங்கட் புனத்தபைய் கூழ்” என்பன காண்க. உடுக் கை - உடுக்கப்படுவது என ஆடைக்குக் காரணப்பெயர்; உடு - பகுதி, க் - சந்தி, கு - சாரியை, ஐ - செயப்படுபொருள்விசுதி; இதனைத் தொழிலாகு பெயரென்பாருமுனர். உலறி, உலறு - பகுதி. அழிந்தக்கண், வந்தக்கண் - கண்ணீற்று எதிர்காலவிசையெச்சங்கள். பிறப்பாளர் - பிறப்பை ஆள்பவர். ‘இடுக்கண் என்பது மலர்ந்தநோக்கமின்றி மையல்கோக்கம்பட வரும் இர க்கம்’ என ஆசிரியர்நச்சினுர்க்கினியர் கூறியிருத்தலைக்கொண்டு, இடுங்கு கண் என்பது இடுக்கண் என விகாரப்பட்டதென்றும், துன்பம் நேருங்கால த்தில் கண்டிடுங்குதலால் துன்பத்திற்கு இடுக்கண் எனப்பெய ரென்றும் உணர்க. அரிமா - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (கசுக)

கசுஉ. சான்றாண்மை சாய லொழுக்க மிவைமூன்றும்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கல்லது - வான்றோயு
மைதவழி வெற்ப படாஅ பெருஞ்செல்வ
மெய்தியக் கண்ணும் பிறர்க்கு.

(இ - ள்). வான் தோயும் - ஆகாயத்தை அளாவிய, மை தவழ் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற, வெற்ப-மலையையுடைய அரசனே! சான்றாண்மை - நற்குணங்களால்கிடைத்திருத்தலும், சாயல் - மென்மையும், ஒழுக்கம் - நல்லொழுக்கமும், இவை மூன்றும் - இம்மூன்றும், வான் தோய் குடி பிறந் தார்க்கு அல்லது - (கீர்த்தியால்) மேலுலகத்தை அளாவிய.[உயர்ந்த] குடி யிற் பிறந்தவர்களுக்கே யல்லாமல், பிறர்க்கு - மந்தையோர்க்கு, பெரு செல்வம் எய்தியக்கண்ணும் - மிகுந்த செல்வம் உண்டானபொழுதும், படாஅ - உண்டாகாவாம்; (எ - று.)

“சாயல்மென்மை” என்னுந் தொல்காப்பியக்குத்திரத்தால், சாயல் என்பது - ஐம்பொறிகளாலும் நுகரப்படும் பலவகைமென்மைகளையும் உண ர்த்துவதொரு உரிச்சொல்லாதலை உணர்க. வான்தோய்குடி - “வானுயர் தோற்றம்” என்றும்போல, உயர்ந்தகுடியென்னும் பொருள்பட நின்றது. ‘வான்தோயு மைதவழி வெற்ப’என்றவிடத்து, மலைக்கும் மேகத்துக்குஞ்சம் பந்தயில்லாமலிருக்கவுஞ் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்துக் கூறியதனால், தொடர் புயர்வாவிற்கியணி: வடநூலார் சம்பந்தாதிசயோக்தியென்பர்: இதனால், மலைவினது உயர்வுதொனிக்கின்றது. அளபெடை - அசைசிறை. முதலடியில், பெயர்ச்செவ்வெண் ஈற்றில் தொகைபெற்றது. (கசுஉ)

கசுங். இருக்கை யெழுநு மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வொழிதலோ டின்ன - குடிப்பிறந்தார்
குன்ற வொழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்று வுணரற்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) (பெரியோரைக்கண்டால்), இருக்கை எழலும்-(உடனே தமது) இருப்பிடத்தைவிட்டு எழுந்து நிற்றலும், எதிர்செல்வம்-(அவர்களை) எதிர்கொண்டெச்சுறு அழைத்துவருதலும், ஏனை - இன்னமும், வீடுப்ப ஒழிதலோடு-(அவர்களிடமும்பொழுது)விடைகொடுக்கத் தாம் (அவரைவிட்டுப்) பிரிதலும், இன்ன - இத்தன்மையானசெய்கைகளை, குடி பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்தவர்கள், குன்று ஒழுக்கம் ஆ - (என்றுங்) குறைவுபடாத [இயற்கையான] ஒழுக்கமாக, கொண்டார் - வைத்துக்கொண்டார்கள்; (ஆதலால் அவர்களை), கயவரோடு - மூடர்களுடனே, ஒன்று ஆ - ஒருதன்மையாக, உணரல் பாற்று அன்று - மதித்தல் தக்கதன்று; (எ - று.)

ஏனை - வினைமாற்றுப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். இன்ன - பெயர்; இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை. கயமைடாவது - நற்குணங்களையாவும் இல்லாததன்மை; அதனையுடையவராகிய கீழோர், கயவர். 'இன்ன' என்றதனால், இவைபோன்ற மற்றும் பலரல்லொழுக்கங்களுங் கொள்ளப்படும். இவையெல்லாம் தாழ்ந்தசாதி யோரிடத்து இயற்கையாக அமைந்திராவாதலால், 'கயவரோ' டொன்றா வுணர்ப்பாற்றன்று' என்றார் - பாள்மையென்னும் பண்டப் பியரினடியாகப்பிறந்த ஒன்றன்படர்க்கைமுற்று. (கசுங்)

கசுச. நல்லவை செய்யி வியல்பாகுந் தீயவை
பல்லவர் தூற்றும் பழியாகு - மெல்லா
முணருங் குடிப்பிறப்பி னாகிய மென்னே
புணரு மொருவர்க் கெனின்.

(இ - ள்.) (உயர்குடியிற்பிறந்தவர்கள்), நல்லவை செய்யின்-நல்ல காரியங்களைச் செய்வாராயின்,இயல்பு ஆகும்-(அதுஅவர்களுக்கு)இயற்கை யென்று எண்ணப்படும்[சிறப்பாகக்கொள்ளப்படாது];தீயவை (செய்யின்)-கெட்டகாரியங்களைச் செய்தால், பல்லவர் தூற்றும் பழி ஆகும் - (அது) பலரும் எடுத்துச்சொல்லும் பழிப்புக்குக் காரணமாம்; (ஆதலால்), ஒரு வர்க்கு—, புணரும் எனின் - (உயர்குடிப்பிறப்பு முன்னையநல்வினையாற்) கூடினால், எல்லாம் உணரும் குடிப்பிறப்பின் - எல்லாவற்றையும் அறியவல்ல அவ்வுயர்குடியிற்பிறத்தலினால், ஊதியம்-பயன், என்னோயாதோ? (எ - று.)

உயர்குடிப்பிறந்தார்க்கு மிக்கநல்லொழுக்கத்தாலும் பெரும்புகழுண்டாதலில்லை; சிறியதீயொழுக்கத்தாலும் பெரும்பழி உண்டாகின்றது; தாழ்குடியிற்பிறந்தார்க்கோ இங்மனமில்லை; சிறிதநல்லொழுக்கத்தாற் பெரும்புகழும் பெருந்தீயொழுக்கத்தாற் சிறுபழியும் உண்டாகின்றன; ஆதலால் உயர்குடிப்பிறந்தார்க்கு அக்குடிப்பிறப்பால் நஷ்டமேயொழிய லாபமில்லை என வஞ்சப்புகழ்ச்சி [நித்தாஸ்துதி] வகையால் குடிப்பிறப்பின் மேன்மையை விளக்கியபடி. இனி, நல்லவைசெய்தலை இயல்பாகவும் தீயவைசெய்தலைப் பலருந்தூற்றும்பழியாகவுக்கொண்டு யாவராலும் அறிந்துநன்குமதிக்கப்படுகிற உயர்குடிப்பிறப்பு ஒருவர்க்குக்கூடமாயின் அதனினும் இலாபம் வேறியாதோ? [எதுவுமில்லை] என்று உரைப்பினும் அமையும். வெள்ளாடைக்கு மாசுபடிதல்போல உயர்ந்தோர்க்குப் பழியுண்டாவது எளிதாம்; “ஒன்றாய் விடினு முயர்ந்தார்ப் படுங்குற்றங், குன்றின்மே விட்ட விளக்கு” என்பது காண்க. என்னோ, ஓ - அசை. (கசுச)

கசுரு. கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சஞ்
சொல்லாமை புள்ளுமோர் சோர்வச்ச - மெல்லா

மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்ச மரத்தாரிம்
மாணக் குடிப் பிறந்தார்.

(இ - ள்.) கல்லாமை அச்சம்-தாம் படியாமைக்கு அஞ்சுதலும், கய
வர் தொழில் அச்சம் - கீழோர்செய்யும் இழிதொழில்களைச் செய்தற்கு
அஞ்சுதலும், சொல்லாமையுள்ளும் ஓர் சோர்வு அச்சம்-(பொய் கோள்
கஞ்சொல் பயனில்சொல் என்னுந் தீச் சொற்களைச்) சொல்லாமலிருப்ப
திலும் (எந்த இடத்தில் தவறிப்போமோ என்று) ஒரு தளர்ச்சிக்கு, அஞ்சு
தலும், எல்லாம் இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈயாமை அச்சம் - (தமக்குவேண்டி
வன) பலவற்றை இரப்பவர்களுக்கு (அப்பொருள்கள் பலவற்றுள்) யாதா
யினுமொன்றைக் கொடுக்கக்கூடாமைக்கு அஞ்சுதலும், (இத்தன்மையா
னபல அச்சங்கள் உயர்குடிப்பிறந்தோர்க்கே உள்ளன); (ஆதலால்), இ மாண
குடி பிறந்தார் - மாட்சிமைப்படாத இவ்வயர்குடியிற் பிறந்தவர்கள், மரத்
தார் - மரக்கலத்திலுள்ளார்போல எப்பொழுதும் அச்சமுடையார்; (எ-று.)

இதிலும், புகழாப்புகழ்ச்சியாகக் குடிப்பிறப்பின்மேன்மையைத் தெரி
வித்தபடி. மரக்கலமென்பது-கிலவிடங்களிற் கலமெனநிறத்தல்போல, இங்
கே மரமென விகாரப்பட்டு நின்றது; இனி, மரமென்பதை - அதனாலாகிய
தோணிக்குக் கருவியாகுபெயரெனக் கொள்ளலாம். “ஒன்றுநூற் தீச்
சொற் பொருட்பய னுண்டாயின், நன்றாகா தாகி க்மீ” ஆதலால், ‘சொல்
லாமையுள்ள மோர்சோர்வச்சம்’ எனப்பட்டது. தம்மிடத்து உள்ளதை
பெல்லாங்கொடுத்து இல்லாததைக்குறித்து இரங்குவ தென்பார், ‘எல்லா
மிரப்பார்க்கு ஒன்று ஈயாமை அச்சம்’ என்றார். உயர்குடியை ‘மாணக்குடி’
என்றது, எப்பொழுதும் பல அச்சத்திற்கு இடமாயிருத்தல் பற்றி; இனி,
ஆகாரத்தை ‘இல்லாப்பொருள்’ என்பதிற்போலச் சாரியையாக்கி, மாண்
குடி-மாட்சிமைப்பட்டகுடி எனலும் அகமயும்: அன்றியும், மாண் ஆ குடி
எனப்பிரித்து - மாட்சிமையாதலையுடைய குடியென்றும் உரைக்கலாம்.
இனி, மாணக்குடிப்பிறந்தார் - மாட்சிமையில்லாததாழ்ந்தகுடியிற் பிறந்த
வர்கள், மரத்தார் - (இப்படிப்பட்ட அச்சத்திற்குக் காரணமான உணர்ச்சி
சிறிதும் இல்லா மையால்) மரத்தோடோப்பர் என்றும் உரைத்தல் கூடும்.
மரத்தார் - மரத்தினுஞ்செய்தபாவைபோன்றவ ரென்றமாம். (கசுரு)

சுசுசு. இனநன்மை யின்சொல்லொன் றீதன்மற் றேனை
மனநன்மை யென்றிவை யெல்லாங் - கனமணி
முத்தோ டிமைக்கு முழங்குவரித் தண்சேர்ப்ப
விற்பிறந்தார் கண்ணே யுள.

(இ - ள்.) கனம் - சிறந்த, மணி - இரத்தினங்கள், முத்தோடு -
முத்துக்களுடனே, இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற, முழங்கு உவரி - ஆர
வாரிக்கின்ற கடலினது, தண் சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியான கரையையுடைய
வனே! இனம் நன்மை - நல்ல கிணேகிதரை யுடைத்தாயிருத்தலும், இன்
சொல் - இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலும், ஒன்று ஈதல் - யாசித்ததொரு
பொருளை (யாசகர்க்குக்) கொடுத்தலும், ஏனை மனம் நன்மை - மற்றும்
மனத்தினது தூய்மையும், என்ற இவை எல்லாம் - எவ்வுசெய்லப்பட்ட
இந்நற்குணங்களெல்லாம், இவ் பிறந்தார்கண்ணே - உயர்குடியிற் பிறந்த
வரிடத்தே, உள-(இயல்பாக) உள்ளன; (எ - ற்.)

‘இப்பிறந்தார்கண்ணே’ என்னும் பிரிநிலை ஏகாரத்தால், தாழ்குடிப்
பிறந்தாரிடத்து இவை இல வென்பது பெறப்படும். மற்று - அசை. என்றி

வை - பெயரெச்சவிகாரம்; இனி, என்று இவை எனப்பிரித்து, எண்ணி டைச்சொல்லாகக்கொண்டு, பிறவிடத்துங் கூட்டி உரைத்தலும் ஒன்று. 'ரத்நாகரம்' என்னும் வடமொழிப்பெயரின் பொருள் விளங்க, 'கனமணி முத்தோ டிமைக்கு முவரி' எனப்பட்டது; இனி, மணி என்பதற்கு - அழகெ ன்றுபொருள்கொண்டு அதனை முத்துக்கு அடைமொழியாக்கியும் உரைப் பர். உவரி - உவர்ப்புச்சுவையுடையது; உவர் - உப்பு, இ - பெயர்விகுதி.

கசஎ, செய்கை யழிந்து சிதன்மண்டிற் றுயினும்
பெய்யா வொருசிறை பேரி லுடைத்தாகு
மெவ்வ முழந்தக் கடைத்துங் குடிப்பிறந்தார்
செய்வர் செயற்பா லவை.

(இ - ள்.) பேர் இல் - பெரிய வீடாயிருந்தால் அது, செய்கை அழிந்து - கட்டுக்குலைந்து, சிதல் மண்டிற்று ஆயினும் - செல்லால் அறிக்கப் பட்டதானாலும், பெய்யா ஒரு சிறை உடைத்து, ஆகும் - (மழைநீர்) உள் ளே ஒழுகாத ஒருபக்கத்தை யுடையதாம்; (அத்போல்), குடி பிறந்தார் - உயர்குடியிற் பிறந்தவர், எவ்வம் உழந்தக்கடைத்தும் - (வறுமை நோய் முதலியவற்றால்) துன்பமனுபவிக்கும் பொழுதும், செயற்பாலவை - தாம் செய்தற்குரிய கடமைகளை, செய்வர் - (விடாமற்) செய்வார்கள்; (எ-று.)

எடுத்துக்காட்டுவமை. சிதல் - கதையான். உழந்தக்கடைத்து-கடை த்துஎன்னும்பிகுதி பெற்றவந்த எதிர்காலவினையெச்சம்; இதில், கடை - விகுதி, து - சாரியை எனினும் இழுக்காது. (கசஎ)

கசஅ. ஒருபுடை பாம்பு கொளினு மொருபுடை
யங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறாஉந் - திங்கன்போற்
செல்லாமை செவ்வனோர் நிற்பினு மொப்புரவிற
கொல்கார் குடிப்பிறந்தார்.

(இ - ள்.) ஒரு புடை - (தனது) ஒருபாகம், பாம்பு கொளினும் - பாம்பினுற் பிடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒரு புடை - மற்றொருபாகத்தால், அம் கண் மா ஞாம்-அழகிய இடத்தை யுடைய பெரிய பூமியை, விளக்குறாஉந் - பிரகாசிப்பிக்கின்ற, திங்கன்போல்-பூர்ணசந்திரனபோல, குடிப்பிறந்தார் - உயர்குடிப்பிறந்தவர்கள், செல்லாமை - வறுமை, செவ்வன் நோர் நிற்பினும்-நன்றாகத் தம்பிடம் நோர்த்துநிறுளும், ஒப்புரவிற்கு - (பிறர்க்கு) உபகாரஞ்செய்வதற்கு, ஒல்கார் - தளரார்; (எ - று.)

கிரகணகாலங்களிற் சந்திரனைமறைக்கின்ற பூமியினது சாயையை இராகுகேதுக்களென்னும் கரும்பாம்புசெம்பாம்புகளாகக் கூறுகிற புராண நூல்வழக்குப்பற்றி, இங்ஙனங் கூறியது. விளக்குறும் என்னும் பெயரெச் சத்தில், விளங்கு என்பதன் பிறவியையாகிய விளக்கு - பகுதி, உறு - துணை வினை, உம் - காலங்காட்டிமிகுதி; அளபெடை - இன்னிசை. செல்லாமை-எண்ணமும் சொல்லும் தொழிலும்கூகிய திரிகரணங்களின் செயல்கள் சித்திபெறுமை; எனவே, வறுமையாம். செவ்வன் - பண்புப்பெயர்; அன் - விகுதி. நோர்-“நோர்ந்து” என்னும் வினையெச்சத்தின் விகாரம். ஒப்புரவு-உலக நடையை அறிந்துசெய்யும் உதவி. ஒல்கார், ஒல்கு - பகுதி. (கசஅ)

கசக, செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன
செல்லிடத்துஞ் செய்யார் சிறியவர் - புல்வாய்

பருமம் பொறுப்பினும் பாய்பரி மாபோற்
பொருமுர னுற்றுத் தீன்று.

(இ - ள்.) செல்லா இடத்தும் - (வறுமைமுதலியவற்றும்) செய்ய முடியாதகாலத்திலும், குடிபிறந்தார் - உயர்குடிப்பிறந்தவர், செய்வன - செய்யும் நற்கருமங்களை, கிறியவர் - தாழ்குடிப்பிறந்தவர், செலுடத்தும் - (செல்வமுதலியவற்றும்) செய்யக்கூடியகாலத்திலும், செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள்; புல்வாய்-மானுனது, பருமம் பொறுப்பினும்- சேனம் முதலிய போர்க்கோலத்தைத் தாங்கினனும், பாய்பரிமா போல் - (இயற்கையாகப்) பாய்ந்தோடுந்தன்மையையுடைய குதினாபோல, பொரு முரன் ஆற்றாதல் இன்று-போர்செய்யுந்தன்மையையுடைத்தாதலிலை; (எ-று.)

திருஷ்டாந்தாலங்காரம். புல்வாய் - புல்லைத்தின் னும்வரையையுடையது என மானுக்குக் காரணப்பெயர்; வேற்றுமைத்தொனகப்பறத்திப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைபருமம் - குதிரைமேற்றவிக. பருமம் பொறுப்பினும்- பருத்திருத்தலை யுடைத்தாயிருந்தாலும் என்றமாம். பிறவந்தைக்கூறுது புல்வரையையும் பரிமாவையுங் கூறியது, இரண்டுக்கும் மாணென்று ஒரு பெயர் பொதுவாக உள்ளதனல்; அன்றியும், ஒருவகைமான் குதினை போலப் பருத்திருக்கின்றது. 'பொருமுரன்' எனவும்பாடும். (கசக)

கரு0. எற்றென்று மில்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார்
மற்றுத்தம் சேர்ந்தார்க் கசைவிடத் தூற்றுவ
மற்றிக் கடைத்து மகல்யா மகழ்ந்தக்காற்
தெற்றெனத் தெண்ணீர் படும்.

(இ - ள்.) குடிப்பிறந்தார்—, எற்று ஒன்றும் இல்லா இடத்தும்- யா தொருபொருளுமில்லாதகாலத்தும், அற்று தன் சேர்ந்தார்க்கு - வேறுகதியில்லாமல் தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு, அசைவு இடத்து ஊற்று ஆவர்தளர்ச்சி நேர்த்தவிடத்து ஊன்றுகோல்போல உதவுவர்; (எத்போல எனின்), அதல் யாறு-பெரியாறுபானது, அற்றக்கடைத்தும்- நீர்வற்றியபொழுதும், அகழ்ந்தக்கால் - தன்னைத்தோண்டினால், தெற்றென - விரைவாக, தெள் நீர் படும் - தெளிவானநீர் உண்டாகப்பெறும்; (எ - று.)

இதுவும், திருஷ்டாந்தாலங்காரம். ஆறானது வெள்ளமுள்ள காலத்துத் தன்னை வவருங் தோண்டிதல் வேண்டாமலே தானே எங்குஞ் சென்று நீரை உதவி நீர்வறண்டகாலத்திலே தோண்டினமாத் திரத்தில் நீரை உதவுதல்போலக் குடிப்பிறந்தார் செல்வமுள்ள காலத்தே வவருங் தம்மைச் சேர்ந்தயாதிக்கவேண்டாமலே தாமே எங்குஞ் சென்று உதவிகள்செய்து செல்வமில்லாதகாலத்திலே தம்மையடைந்தமாத் திரத்தில் உதவிசெய்வார் என்பதாம். “ஆற்றுப் பெருக்கம் மடிசுமீம் நானுமவ்வா, தூற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டு - மேற்றவர்க்கு, நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்குந்தா ரானு லு, மில்லையென மாட்டா ரிசைந்து” என்பதனோடு இதனை ஒப்பிக. எற்று-வினாவடியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பாம் குறிப்புவினையாலையும்பெயர். இல்லா, ஆ - சாரியை. தம் சேர்ந்தார் - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்; தனித்தனி இவ்வாறாவ ரென்பது கருத்து. தெற்றென - விரைவுக்குறிப்பு. ‘தண்ணீர் படும்’ என்பாடத்திக்கு, தெற்றென - தெளிவாக என்க. (கரு0)

யாப்பிலக்கணச் சுருக்கம்.

யாப்பாவது—பலசொற்களாலும் பொருளுக்கு இடமாகக் கற்று வல்ல புலவர்களால் அணிபெறப் பாடப்படுவது.

இதற்கு - எழுத்தி, அசைச்சீர், தளை, அடி, தொடை என உறுப்பு ஆறாம். எழுத்தாவது—கன்னூல் முதலியவற்றுட் கூறப்பட்ட அகூரங்கள். அசையாவது—எழுத்தினுலாக்கப்பட்டுச் சீருக்கு உறுப்பாய் வருவது. அது - நேரசை, நிரையசை என இருவகையாம்..

நேரசையாவது—ஒரு குறிலாவது நெடிலாவது தனித்தாயினும் ஒற்ற மித்தாயினும் வருவது.

(உ-ம்.) 'ஆழி' என்பதில் முறையே நெடிலும் குறிலும் தனித்தும், 'கொல்வான்' என்பதில் முறையே குறிலும் நெடிலும் ஒற்றமித்தும் நேரசையாயின. அ ஆ என்பதுபோல விட்டு இசைத்தாலல்லது தனிக்குறில் முதலில் நேரசையாகாது.

நிரையசையாவது—குறிலிணையாவது குறில் நெடிலாவது தனித்தாயினும் ஒற்றமித்தாயினும் வருவது.

(உ-ம்.) 'அணி' - குறிலிணை தனித்தும், 'கலம்' - குறிலிணை ஒற்றமித்தும், 'நிலா' - குறில் நெடில் தனித்தும், 'படாம்' - குறில் நெடில் ஒற்றமித்தும் நிரையசையாயின.

சீராவது—அவ்வசைகள் சிறுபான்மை தனித்தும், பெரும்பான்மை இரண்டு முதலாகத் தொடர்ந்தும் வருவது.

அது—ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர் என நான்காம்.

ஓரசைச்சீராவது—நேரசையாயினும் நிரையசையாயினும் தனித்து நின்று சீராய் வருவது. உதாரணவாய்பாரும்: நேர்—நாள்; நிரை—மலர். இவைபெரும்பாறும் வெண்பாவின் றில் வரும. இவற்றை அசைச்சீர் என்பர்.

ஈரசைச்சீராவது—நேர்நேர், நிரைநேர், இரைநிரை, நேர்நிரை என இரண்டசை கூடிவரும் இந்நான்குமாம்.

(உ-ம்.) நேர்நேர்—தேமா } இவை | நிரைநிரை—கருவிளம் } இவை
நிரைநேர்—புளிமா } மாச்சீர். | நேர்நிரை—கூவிளம் } விளச்சீர்.

இவை - இப்பத்தீர் எனவும், அகவத்தீர் எனவும், ஆசிரியவுரிச்சீர் எனவும் படும்.

மூவசைச்சீராவது—மேற்சொல்லப்பட்ட ஈரசைச்சீர் நான்கின் இறுதியிலும் நேரசையும் நிரையசையும் தனித்தனி கூடிவருதலாலாகிய எட்டாம்.

நேர்நேர்நேர் - தேமாங்காய் } நேர்நேர்நிரை - தேமாங்கனி }
(நிரைநேர்நேர் - புளிமாங்காய் } நிரைநேர்நிரை - புளிமாங்கனி }
(நிரைநிரைநேர் - கருவிளங்காய் } நிரைநிரைநிரை - கருவிளங்கனி }
(நேர்நிரைநேர் - கூவிளங்காய் } நேர்நிரைநிரை - கூவிளங்கனி }

இவை - உரிச்சீர் எனவும், இவற்றுள் காய்ச்சீர்கள்-வெண்சீர் எனவும் கனிச்சீர்கள் - வஞ்சிச்சீர் எனவும் படும்.

நாலசைச்சீராவது—அம்மூவசைச்சீர் எட்டின் இறுதியிலும் நேரும் நிரையும் தனித்தனி அடுத்தி வருதலாலாகிய பதினாறுமாம். (உ-ம்.)

நேர்நேர்நேர்நேர் - தேமாந்தண்பூ } நேர்நேர்நேர்நிரை - தேமாந்தண்ணிழல்
நிரைநேர்நேர்நேர் - புளிமாந்தண்பூ } நிரைநேர்நேர்நிரை - புளிமாந்தண்ணிழல்
நிரைநிரைநேர்நேர் - கருவிளந்தண்பூ } நிரைநிரைநேர்நிரை - கருவிளந்தண்ணிழல்
நேர்நிரைநேர்நேர் - கூவிளந்தண்பூ } நேர்நிரைநேர்நிரை - கூவிளந்தண்ணிழல்
நேர்நேர்நிரைநேர் - தேமாந்தண்பூ } நேர்நேர்நிரைநிரை - தேமாந்தண்பூ
நிரைநேர்நிரைநேர் - புளிமாந்தண்பூ } நிரைநேர்நிரைநிரை - புளிமாந்தண்பூ
நிரைநிரைநிரைநேர் - கருவிளந்தண்பூ } நிரைநிரைநிரைநிரை - கருவிளந்தண்பூ
நேர்நிரைநிரைநேர் - கூவிளந்தண்பூ } நேர்நிரைநிரைநிரை - கூவிளந்தண்பூ

தனையாவது—நின்றதிரின் ஈற்றையோடு வருஞ்சீரின் முதலையென்றியாயினும் ஒன்றாமலாயினும் கூடிநிற்பது. ஒன்றுத லாவது—நேர் முன் நேரும், நிரைமுன்னிரையும் வருவது. ஒன்றாமையாவது—நேர்முன்னிரையும், நிரைமுன்னேரும் வருவது.

அத்தனை—நேரொன்றாகிரியத்தனை, நிரையொன்றாகிரியத்தனை, வெண் சீர்வெண்டனை, இயற்சீர்வெண்டனை, ஒன்றியவஞ்சித்தனை, ஒன்றாவஞ்சித் தனை, கலித்தனை என எழுவகைப்படும்.

நேரொன்றாகிரியத்தனை—மாமுன்னேர்வருவது; நான்முன்னேர்வருவதும். நிரையொன்றாகிரியத்தனை - விளமுன் நிரை வருவது; மலர்முன் நிரை வருவதும் அது.

வெண்சீர்வெண்டனை—காய்முன்னேர்வருவது; பூமுன்னேர்வருவதும். இயற்சீர்வெண்டனை—மாமுன்னிரையும், விளமுன்னேரும்வருவது; நான் முன் நிரை வருவதும், மலர்முன் நேர் வருவதும் அது.

ஒன்றியவஞ்சித்தனை - கனிமுன்னிரைவருவது; நிழல்முன் நிரைவருவ தும் அது.

ஒன்றாவஞ்சித்தனை—கனிமுன் நேர்வருவது; நிழல்முன்னேர்வருவதும். கலித்தனை - காய்முன்னிரைவருவது; பூமுன்னிரைவருவதும் அது.

அடியாவது—மேற்சொல்லியதனைகள்ஒன்றும்பலவும் அடுத்திவருவது.

அவ்வுடி—குறிலடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிடி, கழிநெடிடி என ஐந்து வகைப்படும். குறிலடி - இருசீராலும், சிந்தடி - முச்சீராலும், அளவடி - நாற்சீராலும், நெடிடி—ஐஞ்சீராலும், கழிநெடிடி—ஆறு முதலிய சீர்களா லும் வருவன.

தொடையாவது—பலஅடிகளிலாயினும் பலசீர்களிலாயினும் எழுத்தி கள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

அது - மோனை, இயைபு, எதுகை, முரண், அளபு என்பவற்றால் ஐந்து வகைப்படும்

மோனைத்தொடையாவது—முதலெழுத்து ஒற்றமைப்பட்டுவரத் தொ டுப்பது. அ ஆ ஐ ஒள, இ ஈ எ, உ ஊ ஒ ஓ, ஞ ந, ச த, ம வ இவை ஒன் றற்கொன்று மோனையாய் வருதலும் உண்டு. சிறுபான்மை இனவெழுத் துக்களும் மோனையாம்.

இயைபுத்தொடையாவது—ஈற்றெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

எதுகைத்தொடையாவது—அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க இரண்டு முதலிய எழுத்துக்கள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

முரண்தொடையாவது—சொல்லாலும் பொருளாலும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

அளபுத்தொடையாவது—உயிரளபெடையாயினும் ஒற்றளபெடையா யினும் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

இவ்வுறுப்புக்களைப்பெற்றவருகிற பா - வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலி ப்பா, வஞ்சிப்பா என நால்வகைப்படும், இப்பா ஒவ்வொன்றுக்கும்—துறை, தாழ்சை, விருத்தம் என இனங்கள் மூன்று உண்டு. இவற்றுள்,

வெண்பாவிலக்கணம்—தனியே கூறப்படும்.

ஆசிரியவிருத்தமாவது—அளவுஒத்த கழிநெடிடி. நான்கினால் வருவது.

கலித்துறையாவது—அளவொத்த நெடிடி. நான்கால் வருவது.

கலிவிருத்தமாவது—அளவொத்த அளவடி. நான்கால் வருவது.

இவை-பாரதத்தில் ஆங்காங்குக் காட்டப்பட்டுள்ளன காண்க.

வெண்பாவிலக்கணம்.

நேரிசைவெண்பாவாவது - நான்குஅடிகளாய், ஈற்றடி முச்சீரடியாகவும் மற்றையடிகள் நான்கீரடிகளாகவும் பெற்று, காய்ச்சீரும் மாச்சீர் விளச்சீர்களும் வெண்சீர் வெண்டளையும் இயற்சீர் வெண்டளையுங் கொண்டு, மற்றைச் சீருந் தளையும் பெறாமல், இரண்டாமடியின் இறுதிச்சீர் முதல் இரண்டடிகளின் எதுகைக்கேற்ற தனிச்சொல்லாய்ப் பொருந்த, காசுபிறப்பு நான் மலர் என்னும் வாய்பாடுகளுள் ஒன்றால் முடிந்து, ஒருவிகற்பத்தாலாயினும் இருவிகற்பத்தாலாயினும் வருவது. [வெண்சீர் வெண்டளையாவது - காய்முன் நேர் வருவது; இயற்சீர்வெண்டளையாவது-மாமுன் நிரையும், விளமுன் நேரும் வருவது: “காய்முன் நேரும் மாமுன் நிரையும், விளமுன் நேரும் வருவது வெண்டளை.” ஒருவிகற்பமாவது - நான்கடியும் ஒரு எதுகையாய் வருவது; இருவிகற்பமாவது - முன் இரண்டுஅடியும் ஒரு எதுகையும், பின் இரண்டு அடியும் ஒரு எதுகையுமாய் வருவது.]

இன்னிசைவெண்பா - இவ்வாறே தனிச்சொல் இன்றி வருவது; தனிச்சொல்பெற்றாலும் மூன்றுவிகற்பத்தால் வரின், இன்னிசைவெண்பாவாம்.

நாலடியாரில் இன்னிசைவெண்பா—க0௩, க0௪, க0௫, க0௬, க0௭, க0௮, க0௯, க௧௦, க௧௧, க௧௨, க௧௩, க௧௪, க௧௫, க௧௬, க௧௭, க௧௮, க௧௯, க௧௦.

மற்றவை யெல்லாம் நேரிசைவெண்பாவாம்.

அ நு ப த்த ம்.

மகாபாரதம்.

அருச்சுனன் துவநிலைச்சநங்கம்.

அ - ம் பாட்டில், வேறுதும் என எடுத்து, வெல்வோம் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்; இடையிலுள்ள து - சாரியை: நகரமாத் திரிந்தது.

௩௭ - ம் பாட்டில், ‘சிலர்க்குப்பேசலாமோ’ என்றவிடத்தி இழிவுகிற ப்புமை தொக்கதாகக்கொண்டு,சிலருக்காயினுஞ்சொல்லமுடியுமோ வென்றும் உரைக்கலாம். ‘சிலர்க்கும்’ என்றும் பாடங்கொள்ளலாம்.

௩௮ - ம் பாட்டில், விசும்பினோடு கதிரவனை கவர்வான்போல் என்பதற்கு - ஆகாயத்துடனே சூரியனைப் பிடித்தல்போல எனவும் உரைக்கலாம்.

௮௪ - ம் பாட்டில், முன் - முன்காலத்தில் எனினுமாம்.

௧௧0 - ம் பாட்டில், உயர் தாழ்வரைகள் ஒத்த கடிதடம்-ஓங்கிய மலை யடிகளை ஒத்துள்ள இடையின்பிற்புறம் என்று உரைத்தலும் ஒன்று.

௧௧௪ - ம் பாட்டில், செய்ய சிவவேடன் - (இயற்கையிலே) சென்றிற முடைய சிவஞ்சிய வேடன் எனவுமாம்.

நாலடியார்.

௧௮ - ம் பாட்டில், நெறி ஆ போல் உருவு பல கொளல் - தருமமார் க்கங்களைப் பசுக்களைப்போலப் பலஉருவமாகக் கொள்க எனவுமாம்; கொளல்-அல்லிற்று உடன்பாட்டு வியங்கோள் வினைமுற்று: தொழிற்பெயரன்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
மகாபாரதம்.			
ந	சக	னுகுபம் ...	.. நுருபம்
நு	ந௦	தியனாதியர் ...	.. தனாதியர்
க	கந	முனி ...	.. முனி
க௦	உ	ஏற்றிய ...	.. யேற்றிய
”	”	குலேசனே ...	.. குலேசனேக்
கச	க	பெயர் ...	.. பெயர்
கஅ	கஎ	புதிட்டனை ...	.. புதிட்டனை
உந	சக	திருவவரி ...	.. திருவவதரி
உரு	நக	சீரவா ...	.. சீரவா
உக	கஉ	வருச்சுனுக்கு ...	.. வருச்சுனுக்கு
சஉ	ந	படுளது ...	.. படுவது
சக	கச	னவே ...	.. றனவே
க௦	உஉ	லவ்வியன் ...	.. லவ்வியன்
கரு	உ	மொயம்பினெடு ...	.. முன்பினெடு
கஅ	உச	யிரீண்டா ...	.. யிரீண்டா
எடு	கஅ	வம்புரி ...	.. தவம்புரி
கக	க	உயக்கும் ...	.. உயக்கும்
நாலடியார்.			
க	கச	ருளிரந்த ...	.. குளிரந்த

VILLIPUTTURE.

"*Villiputturer* was born of a Braman family, of the Vishnava sect at Saniyar, in the Coimbatore country, in the fifth century of the Christian era." Ho must not, however, be confounded with his name-sake, "one of the Azahvars or special votaries of Vishnu. Having refused to give his brother his share of inheritance from the paternal estate, the brother applied to the king for justice against him; but the king without pronouncing any judgment on the matter, directly sent for him and requested him to imitate in Tamil, the Mahabharat. On the day the work was finished and recited in the royal presence, his brother by desire of the king, repeated his complaint. The king thereupon feigning to be angry looked fiercely at the poet and asked him "Oh! is this the perception of the great man who wrote the Mahabharat? The king's question struck his mind with shame, for the subject of the Mahabharat is the feud which originated in the elder refusing to give the younger his paternal share of inheritance and he thereupon delivered up the whole of the patrimony to his brother and retiring to Serangom spent the remainder of his life in devotional exercise. His imitation of the Mahabharat includes only the first ten parvams or books of that work and consists of 3373 Stanzas. It is decidedly a masterpiece for scarcely any Tamil epics except perhaps *Kambur's Ramayanam* can use with it either in "rividā visammi" or charms of language and Versification.

NALADIYAR.

PAZHAMOZHI AND ARANERICHCHARAM.

Eight thousand Rishis of a certain religious sect wrote a stanza each on moral subjects and delivered them to one of the Pandiyan Kings. There were a large number of stanzas on the same subjects, and therefore the king, with a view to select those which were distinct from the rest and to reduce the size of the volume, asked the Rishis to settle as to the manner in which the selection was to be made. They proposed to drop the cadjans containing the stanzas into the river Vaigay, and to approve of those stanzas which were written on such cadjans as floated on the river in a direction opposite to the current.

Some of these containing four-hundred stanzas were taken up from the surface of the stream and were collected into the work called Naladi; another group were found to have floated in equal portions to the opposite banks. These formed the book Pazhamozhi. A third series drifted to the bank near the mouth of the river and were collected in the books Aranericcharam.

It is here necessary to add that all the above accounts of authors are based on tradition alone.

ஸ்ரீமதேராமாறுஜாயநம:

நாலடியார்.

நான்கென்னும் வரையறைப் பண்புப்பெயர்: தனையால் அடுக்கப் படுவதென்னும் பொருளில் அடு பகுதி, இ செய்யப்படு முடிபுருண்மை விசுவதி, உகரக்கேடு சந்தி இம்மூன்றுறுப்பால் முடிந்து நின்ற அடி என்னுங் காரணப்பெயர்; ஆகிய இரண்டுசொல், பண்புத்தொகைகளைத்தொடராகிய ஒருசந்திபெற்ற நாலடியுள்பது பாக்களுள் முதன்மைபெற்ற வெண்பாவுக்குப் பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயராயிற்று. முதற்பா ஆதல்பற்றி இப்பாவை அந்தணர்சாதி என்பர். வெண்பாப்பலவற்றுள்ளு

ம்குறள்வெண்பா இரண்டடியாயும், சிந்தியல் வெண்பா மூன்றடியாயும், பஃ
றெடைவெண்பா நான்கின்மிக்க பலவடியாயும் வருதலாலும், சவலைவெண்
பா நான்கடியாய் வருவதாயினும் இலக்கியங்களுள் பயின்று வருவதன்றாதலா
லும், இங்கு வெண்பா என்றது நேரிசை இன்னிசை வெண்பாக்களை எனக்
கொள்க. இருசொல்தொக்கு ஒருமொழிபோல நின்ற இந்நாலடி என்னும் பெ
யர் வெண்பாவின் தொகுதியாகிய நூலுக்குச்சிணையாகு பெயராயிற்று. அவ்
வெண்பாதன்னாலாகிய நூலுக்காதலால் கருவியாகுபெயராமெனினும் பொரு
ந்தும், புறவுரைச்செய்யுளைச் சிறப்புப்பற்றி, உயர்திணை ஆண்பாற்படர்க்கை
விசுதிபுணர்த்துத் தனியனென வழங்கல் போலச்சிறப்புப்பற்றி உயர்திணைப்
பல்லோர்படர்க்கை விசுதி புணர்த்த நாலடியாரொன வழங்கலாயிற்று. திருக்
கோவையா டொனபதும் இது. இந்நூல் நாலடி நானூற்றெனவும் வழங்கும். இ
து பால், அதிகாரம், செய்யுள் என மூன்றுறுப்படக்கிய பிண்ட மெனப்படு
ம். இது இலக்கணநூற்குப் பொருந்தமே அன்றிப்பழையதோர் கதையின்
மேற் சொல்லுநூலுக்குப் பொருந்தாது. அது தோலெனப்படும். இது இலக்க
ணநூலாமாறு எங்ஙனமெனின் அறம்பொருள் இன்பங்களி னிலக்கண மும்,
அவற்றின் பாகுபாட்டி னிலக்கணமும் கூறுதலாலென்க. இப்பெற்றியறியா
தார் பழையதோர் கதையின்மேற் செல்லு நூலுக்கு இவ்விலக்கணத்தைமய
ங்கி ஏற்றிக் கூறுவர்.

உக - ஆம், அதிகாரம் சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது உறவினரை நீங்காதவகைத் தழுவதலை யுணர்த்துவது. சுற்
றமென்பது பிறப்பு முறையாலாகிய இயற்கை நட்பினனாயும், முன்செய்த
உதவிபற்றி வரும்செய்கை நட்பினனாயும். மேற்கூறிய தாளாண்மையிற்
கிடைத்த பொருளைப்பெற்றதனால் பெறும்பயன் இதுவாதலால் தாளாண்மை
யின் பின்வைக்கப்பட்டது. தழாலென்பதில் ஆல்புடை பெயர்ச்சி விசுதி.

வயாவும் வருத்தமு மின்றக்கா னேவும்
கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறந் தாஅங்
கசாஅத்தா னுற்ற வருத்த முசாஅத்தன்
கேளினைக் காணக் கேடும்.

(இ - ன்.) தாய் - தாயானவள், வயாவும் - கருவின லடைந்த வருத்தந்
தையும், வருத்தமும் - (பெறுங்காலத்தடைந்த) வருத்தத்தையும், ஈனறக்கா
ல் நோவும் - பெற்றபின் (அடைந்த) வருத்தத்தையும், கவான் - தன்தொ
டையின் மேலுள்ள, மகன்கண்டு - புத்திரனைக் காணுகின்ற, மறந்தால் ஆ
ங்கு - மறந்தாற்போல, அசா - (முயற்சி முடியாமையாலாகிய) தளர்ச்சியா
ல், தான் உற்ற - (ஒருவன்) தான் அடைந்தவருத்தம் - வருத்தமானது, உசா -
ஆராய்தலில் மிக்க, தன்கேளினை - தன் உறவினரை, காண - காணுதலால், கே
டும் - நீங்குவான் ஏ - று.

உசா ஆராய்தலாகிய குறிப்புணர்த்தும் உரிச்சொல் : “உசாவேருழ்ச்சி”
என்பதனுலுமுணர்க. வயா கருப்பம், அது தன்னாலும் வருத்தத்தாக் கான
மையால் காரணவாகுபெயர். தான்வருத்தங்கெடுமென்பது திணை வருவமை
தி. கேளிர் பண்படியாகப்பிறந்த பல்லோர் படர்க்கைப்பெயர், கேள்புகுதி,
இர்பல்லோர் படர்க்கை விசுதி, இவ்விசுதி புத்தேளிர், மகளிர் என்பனவற்றி
லுங் காண்க.

அழன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லாம்
நிழன்மரம்போ னேரொப்பத் தாங்கிப்—பழமரம்போல்

பல்லார் பயன்னுய்ப்பத் தான்வருந்தி வாழ்வதே
நல்லான் மகற்குக் கடன்.

(இ - ள்) ஆழல் - வெயிலினது வெப்பம், மண்டு போழ்தின் - மிக்ககாலத்தில், அடைந்தவர் கட்டு எல்லாம் - (தன்னைவிரும்பி) அடைந்தவர்களுக்கெல்லாம், நிழல்மரம்போல - (வெயில் வெப்பத்தைத் தான் தாங்கிச்சமனாக) நிழலைத்தருகின்ற ஆலமரத்தைப்போல, நேர் ஒப்ப - சமனாக, தாங்கி - (தன்னையடைந்த பலர் குறிப்பாரத்தை) ஏற்றுக்கொண்டு, பல்லார் - அப்பலரும், பயன்னுய்ப்பு - (தூன்பெற்ற) செல்வத்தை அதுபவிக்கும்படி, பழுமரம்போல - (தன்கனிகளைப் பலபறவைகளும் தன்னிலிருந் துண்ணிற்ரும்கு) அவ்வாலமரம்போல, தான்வருந்தி - (முயற்சியால் வருந்தன்பத்தால்) தான் வருத்தமுற்று, வாழ்வதே - உயிர்வாழ்வதே, நல் ஆண்மகற்கு - நற்குணமுள்ள ஆண்மையுடையானுக்கு, கடன் - கடமை. எ-று.

குளிர்ந்த ஶிரி நிழலைத்தருவது வேறின்றையால் நிழன் மரமென்றது ஆலமரத்தை ஆதலின் பழுமரம் சுட்டுப்பொருளதா நின்றது. பழுமரம் பழுத்தலையுடைய மரமென்பது பொருள்; இஃ மிகுதிபற்றி வந்த பெயர். நேரொப்ப ஒருபொருட் பன்மொழி. அதிகாரத்தால் பல்லார் உறவினருக்காயிற்று. (உ)

அடுக்கல் மலைநாட தம்சேர்ந்த தவனா
எடுக்கல் மென்னார் பெரியோர்—அடுத்தடுத்து
வன்காய் பலபல காய்ப்பினு மில்லையே
தன்காய் பொறுக்கலாக் கொம்பு.

(இ - ள்) அடுக்கல் - அடுக்கலாகிய, மலைநாட - மலையைச்சார்ந்த நாட்டானே, தன்சேர்ந்தவனா - தம்மைச்சார்ந்த உறவினனா, எடுக்கல் - நாம்தாங்கோம், என்னார் - என்று சொல்லிநீக்கார், பெரியோர் - நேன்மக்கள், அடுத்து அடுத்து - மிகுதியும்நெருங்கி, வன்காய் - வன்மையாகியகாய்கள், பலபலகாய்ப்பினும் - பலபலகாய்த்தாலும், தன்காய் - தன்னுடைய ஆக்காய்களை, பொறுக்கலாத - தாங்கமாட்டாத, கொம்புஇல்லை - கொம்புஇல்லை. எ - று.

அடுக்கல்மலை இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொலைகநிலை. முன்னுள்ள அடுக்கு இடைவிடாமைப்பொருளது. பின்னுள்ளது மிகுதிப்பொருளது. காயினது அடைமொழியாகிய வன்மை, பொருளில் சேர்ந்தவருடையவறுமையின் மிகுதியையுணர்த்திற்று. உவமையின் ஆற்றலால் தம்வருத்தத்தையோக்கொன்பதாயிற்று. பெரியோர் தம்வருத்தத்தை நோக்கி உறவினனாத் தாங்காமலிராபொன்பது கருத்து. (ங)

உலகறியத் தீரக் கலப்பினு நில்லா
சிலபகலாஞ் சிற்றினத்தார் கேண்மை—நிலைதிரியா
நிற்கும் பெரியோர் நெறியடைய நின்றனைத்தால்
ஒற்கமி லாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்) சிறுஇனத்தார் - சீழானவர், கேண்மை - (பிறரிடத்துக்கொள்ளும்) உறவுகள், உலகுஅறிய - தம்நாட்டிலுள்ளார் யாவரும் அறியும்படி, தீர - (அகம்புறம்) முற்றும், கலப்பினும்- கலந்துநின்றாலும், நில்லா-நிலைபெறாதனவாகி, சிலபகல் ஆம் - சிலநாளேநிற்கும், ஒற்கம் இல் ஆளர் - (பிறரைத்தாங்குவதில்) தளர்ச்சியினைமையை ஆளுதலுடையார், தொடர்பு - (கொள்ளும்) உறவு, நிலை - தவநிலையில், திரியாமல் - வேறுபடாமல், நிற்கும் - நிற்கின்ற, பெரியோர் - மேலோர், நெறி - தவவொழுக்கத்தின்பயனை, அடைய - அடையும்படி, நின்றால் அனைத்து - (அவ்வொழுக்கத்தில்) நின்றாற்போல்வது. எ - று.

பெரியார் சுற்றந்தழுவதலின் நிலைமை இதனால் கூறப்பட்டது. அனைவதென்னும் ஒன்றன்படர்க்கைக் குறிப்புமுற்றில் அகநாற் தொகுக்கப்பட்டமையால் தகரமிக்கது. உலகு “உத்தானபாத னாருளுரோம்பதனென்று னளவ்வுகையாள்வோனே” எனபதிற்போல நாட்டுக்காயிற்று.பயனை நெறி என்றார் பின்னுண்டாவதாதலால். சிறியார் கேண்மை இழிப்பினால் பன்மைப்பாலாயிற்று.

இன்ன ரினைய ரொம்பிற ரென்னுஞ் சொல்
என்னு மிலரா மியல்பினால்—துன்னித்
தொலைமக்க மென்பந்தீர்ப் பாரோயார் மாட்டும்
தலைமக்க ளாகற்பா லார்.

(இ - ள்) இன்னர் - இத்தன்மையர், இனையர் - இவ்வளவினர், எமர் - உறவினர், பிறா - அயலார், என்னும் சொல் - என்று சொல்லப்படுஞ்சொல், என்னும் - சிறிதும், இலர் ஆம் - இலலாராகிய, இயல்பினால் - தன்மையினால், துன்னி - தாம்சேர்ந்து, தொலைமக்கள் - வலியிழந்தமனிதரது, துன்பம் தீர்ப்பாரோ - துன்பத்தை நீக்கவல்லவரோ, யார்மாட்டும் - பகைவர் அயலாரிடத்து, தலைமக்கள் - மேன்மக்கள், ஆகல்பாலார் - ஆகுதலாகிய பால்மையுடையார். எ - று.

இன்னர் நன்மை தீமைகளைப்பற்றியும், இனையர் நட்புப்பகைகளைப்பற்றியும், எமர் குலத்தைப்பற்றியும், பிறர் இவை யொன்று மின்மை பற்றியும் நின்றன. என்னென்னும் ஒன்றன் படர்க்கை விஞாப்பெயர் முற்றுப் பொருளோடு இழிவு சிறப்புப் பொருளதாகிய உம்மையைப் பெற்றமையால் சிறு

மைக்காயிற்று. சொல் சிறிது மிலனாவே அதற்குக் காரணமாகிய கருதலு மிலரென்பதாயிற்று. பகைவர்வறுமை முதலியவற்றாலும் தொலைவுவருமாத லால் பொதுப்படத் தொலைமக்களென்றும், பகைமையையும், ஏதின்மை யையும், பாராட்டாமல் துன்பத் தீர்த்தபின் அது பற்றி அவர்களால் தலை ம க்களெனக் கருதப்படுதனால் ஆகற்பாலானெ ஆக்க வினைதந்தங் கூறின ர். துன்னி என்னும் வினை யெச்சம் தீர்ப்பானெனும் வினைப் பெயர்கொண் டது. ஏ பிரிநிலை. (ரு)

பொற்கலத்துப் பெய்த புலியுகிர் வான்புழுக்கல்
அக்காரம் பாலோ டமாரர்கைத் துண்டலின்
உப்பிலிப் புற்கை யுயிர்போல் கிளைஞர்மாட்
டெக்கலத் தானு மினிது.

(இ - ள்) பொன்கலத்து - பொன்னாற்செய்த பாத்திரத்தில், பெய்த - இட்ட, புலிஉகிர் - புலியினதநகம்போலும், வான்புழுக்கல் - வெண்மையாகி யசேற்றை, அக்காரம்ஓடு - சருக்களாயோடும், பாலோடு - பாலோடும், அ மரர்கைத்து - உள்ளன்பில்லாரிடத்து, உண்டலின் - உண்ணுதலினும், உயி ர்போல் - உயிர்போன்ற, கிளைஞர்மாட்டு - உறவினரிடத்து, எக்கலத்து ஆளு ம் - கரபாத்திரத்திலாயினும், உப்புஇலி - உப்பில்லாததாகிய, புற்கை - ரொய் க்கஞ்சியை உண்ணல், இனிது - இனிமைதருவதாகும். ஏ - று.

புழுக்கல் தொழிலாகுபெயர். அமரர் எதிர்மறை வினைப்பெயர்; அமர் தல் விரும்பல். உண்டலினென்னும் ஐந்தனுருபு உறழ் பொருளில் வந்தது; உறழ் பொருள் மாறுபடக்கூறப்படுவது. கைத்து பகுதிப் பொருளதாகிய துவ்விதுதி பெற்றபெயர்; பொருள் வசம். உப்பிலி பண்படியாகப்பிறந்த ஒன் றன்படர்க்கைப்பெயர், உப்பில் பகுதி, இ ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி. போல் வி னைத்தொகையாதலால் லகரந்திரியா தியல்பாயிற்று. ஆன் ஆயினென்பதன் மருஉ; மூனங்கெடாமையின் புற்கையுண்ண வினிதாயிற்று. (சு)

நாள்வாய்ப் பெறினுந்தந் நள்ளாதா ரில்லத்து
வேளாண்மை வெங்கருளை வேம்பாகும்—கேளாய்
அபராணப் போழ்தி னடகிடுவ றோனும்
தமராயார் மாட்டே யினிது.

(இ - ள்) கேளாய் - நீகேள், தம் நள்ளாதா - தம்மை (அகத்தில்) நட்புக்கொள்ளாரது, இல்லத்து - வீட்டில், வேளாண்மை - (அவரால்) ஈய ப்பட்டதாகிய, வெம் - (கண்டோர்க்கு) விருப்பத்தைத் தருகின்ற, கருளை பொரிக்கிறைய, நாள்வாய்-முற்பகலில், பெறினும் - (உண்ண) பெற்றாலும், வேம் புஆகும் - (அறிவுடையார்க்கு) வேம்பின்விதைபோ வினிதாயிராது, அபராணப்

போழ்தில்- பிற்பகலில், அடகு இடுவர் ஏனும்-இலைக்கறியை இடுவாராயினும், தமர் ஆயார் மாட்டே - (அகத்தில்) உறவாயினுரிடத்தே, இனிது - (அது) இனிமையுடையது. எ - று

பின்னே அபராணப்போழ்தி னென்றமையால் நாள்சிறந்த முற்பகலுக் காயிற்று. பெறுதல் இடுதல்களி னிண்மையை யுணர்த்தலால் உம்மைகள்எதிர்மறைப்பொருளன; முறைபே உயர்வு சிறப்பு இழிவு சிறப்பாக் றினும் பொருந்தும். கருணை அடகு உணவின் மேன்மை யிழிவுகளை உணர்த்தவந்த குறிப்புச் சொற்கள். ஏ பிரிநிலை. (எ)

முட்டிகை போல முனியாது வைகலும்
கொட்டியுண் பாருங் குறடுபோற் கைவிடுவர்
சுட்டுக்கோல் போல வெரியும் புகுவோ
நட்டா னொன்படு வார்.

(இ - ள்) முட்டிகைபோல - (இரும்பைத்தாக்குகின்ற) சுத்திபோல, வைகலும்- சேர்ந்திருக்கும் நாளெல்லாம், முனியாது - அன்புகாட்டி, கொட்டி- (இன்னது வேண்டுமென) வருத்தி, உண்பாரும் - (வாங்கி) உண்ணும் இயல்பினரும், குறடுபோல - குறட்டைப்போல, கைவிடுவர் - (கீங்கு நேரிட்டவிடத்து) விட்டு நீங்குவர், நட்டார் எனப்படுவார் - நட்டினரென்றுசொல்லப்படுபவர், சுட்டுக் கோல்போல - உலையாணிபோல, எரியும் புகுவர்- (தம்மால் நட்புச்செய்யப்பட்டார் தீப்புகுவாராயின் தாமும் அவரோடு) தீயினும் புகுவார். எ - று.

முன்னுள்ளபோல என்னுஞ் செயவெனெச்சம் கொட்டி என்னும் வினைகொண்டது. உவமைகள் தொழிலுவமைகள். குறடுபோலுவவலாவது அது இரும்பைப்பூற்றி நின்று, அவ்விரும்பு தீயையடைந்தபோது விட்டு நீங்குதல்போல, கூடாநட்பினர் துன்பம் வருமுன்னெல்லாம் ஒருவரைப்பற்றி நின்று, அந்நீர் ஒருதன்பத்தை யடைந்தபோது விட்டு நீங்குதல். சுட்டுக்கோல் கொல்லன் தீயினில் வைத்தபொருள் பதமானதையும் ஆகாததையும் அவனுணர்த்தற்கு மேலுள்ள கிட்டம், கரிமுகலியவற்றை நீக்கிக்காட்டுதற்குரியகோல், இது தூண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை, சுட்டுதலையுடைய கோலெனவிரியும்; சுட்டு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். உண்ணாதவின் சிறப்பைக் குறித்தலால் உண்பாருமென்னும் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. எரியுமென்னும் உம்மைநட்பினர் வறுமைத்துன்ப மடைந்தபோது அத்தன்பத்தை அடைந்ததுமன்றி எனப்பொருள்தரலால் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. (அ)

நறுமலர்த் தண்கோதாய் நட்டார்க்கு நட்டார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் துண்டோ—இதுமளவும்

இன்புறுவ தின்புற் றெழீஇயவரோடு
துன்புறுவ துன்புறக் கால்.

(இ - ள்.) நறுமலர்-நன்மணமமைந்தமலர்களாற் றெடுக்கப்பட்ட, தண் கோதாய் - குளிர்ச்சியாகியமாலையையணிந்தவளே, நட்பார் - உறவினரோரு வர், இறும்அளவும் - (தாம்) உயிர்முடியுமளவும், அவரோடு எழீஇ - (தம்மா ல்) உறவுசெய்யப்பட்டவரோடு பிரியாதிருந்து, இன்புஉறுவது-இன்பமடையுங்காரியத்தில், இன்புஉற்று - (ஒக்கத்தாமும்) இன்பத்தைஅடைந்து, துன்புஉறுவ - துன்பமடையுங்காரியங்களில், துன்புஉறுக்கால் - துன்பத்தை அடையாவிடின், நட்பார்க்கு - அவ்வுறவினர்க்கு, மறுமையும் - மறுமையிலு ம், செய்வதுஒன்று - செய்வதாகிய ஒருநன்மை, உண்டோ-உளதோஇல்லை. எ - று.

மறுமையு மென்ற வும்மை இறந்தது இழீஇய எச்சவும்மை:0,மற்றது முற்றும்மை. மறுமையிற் செய்வதாகிய ஒருநன்மையாவது தம்நட்டார் தீய வழியிற் செல்லத்தொடங்கிய போது செல்லவொட்டாமல் மறுத்து நல்லவழியிற்செல்லும்படிச் செய்தல். இது வன்றி மனங்கலந்து செய்தநட்புக்காரணமாக வுண்டாகிய அன்பு மறுமையிலுந்தொடர்ந்து அவரிடத்து அன்புடையாராதலெனினுமாம். நாட்டாரோடு இன்புறுதல் சிறிதும் துன்புறுதல்பெரிதுமென்பார் இன்புறுவது துன்புறுவவென்றார். உறுவது, உறுவவினைப்பெயர்கள்.

விருப்பிலா ரில்லத்து வேறிருந் துண்ணும்
வெருக்குக்கண் வெங்கருணை வேம்பாம்—விருப்புடைத்
தன்போல்வா ரில்லுட் டயங்குநீர்த் தலாபுற்கை
என்போ டியைந்த வயிழ்து,

(இ-ள்.) விருப்புஇல்லார் - (தன்னிடத்து) விருப்பமில்லாத பெருஞ்செல்வத்தினரது, இல்லத்து - வீட்டில், வேறுஇருந்து - (அவரோடன்றி) வேறிடத்திருந்து, உண்ணும் - உண்ணுகின்ற, வெருகு - பூனியினது, கண் - கண்போலும்நிறமுள்ள, வெங்கருணை - விருப்பத்தை உண்டாக்கும்பொரியல், வேம்புஆம்-(அறிவுடையோர்க்கு) வேம்பின்விதை போலக்கைப் புள்ளதாகும், விருப்புஉடைய - (தன்னிடத்து) விருப்பமுடைய, தன்போல்வார் - தன்னைப்போலும் வறியாருடைய, இல்லுன் - வீட்டில், நீர்தயங்கு - நீர்மிகுதியும் விளங்குகின்ற, புற்கை - நொய்க்கஞ்சி, என்போடு - உடலோடு, இயைந்த-இசைந்துமின்ற, அயிழ்து - தேவருணைவுபோல்வது. எ - று.

தல்விருதி புணர்ந்து கெட்டமாத்தினாயில் வீரம்பென்னும் முதனிலை திரிந்ததாதலால் விருப்பு முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். கண் உருவுவஹை.

இங்கும் கருணை உணவின்மேன்மையை உணர்த்தி நின்றது. வேறிருந்தென்றதனாலும், பின் தன்போல்வாடொன்றதனாலும் விருப்பிலார் மிக்க செல்வத்தினருக்காயிற்று. தோல்முதலிய எழுவகைத்தாதுக்களும் இயைந்தபிண்டம் உடலாதலால் என்பு சிணையாகுபெயர். அமிழ்த உண்ணப்படிந் சேணிக்காமல் உண்டவருடலோடு இசைந்து நின்று பசிதாக முதலியவற்றை நீக்கி நிற்பதாதலால் என்போடியைந்த அமிழ்தென்றார். (உ)

உஉ - ஆம். அதிகாரம் நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது இருவகை நட்பினனாயும் ஆராய்ந்து அறிதலையுணர்த்துவது. அவரை ஆராய்ந்தறிந்தே நட்புக்கொள்ளவேண்டுதலால் இது சுற்றந்தழாவின் பின்வைக்கப்பட்டது.

கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மையெஞ் ஞான்றும்
குருத்திற் கரும்புதின மற்றே—குருத்திற்
கெதிர்செலத்தின் மன்ன தகைத்தரோ வென்றும்
மதுரமி லாளர் தொடர்பு.

(இ-ள்.) கருத்து (ஒவ்வொருசெய்யுளின்) கருத்துவையை, உணர்ந்துமுன் அறிந்து, கற்று - (பலதூல்களையும்) கற்று, அறிந்தார் - தெளிந்தவரோடு செய்யும், கேண்மை - நட்பு, எஞ்ஞான்றும் - செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்தும், குருத்தின் - குருத்தினின்று, கரும்பு - கரும்பினை, தின்றால் அற்றே-தின்றாற் போலும் தன்மையுடையதே, மதுரம் இல் ஆளர் - இனிமைக்குணம் இல்லாமையை ஆளுதலுடையாரோடு செய்யும், தொடர்பு - நட்பு, என்னும் - செல்வம்பெருகியகாலத்தும், குருத்திற்கு - குருத்தினுக்கு, எதிர்செல் - எதிர்செல்லும்படி, தின்றால் அன்ன-தின்றாலொத்த, தகைத்து-தன்மையுடையது. எ-று.

கற்றறிந்தார் தமது நட்புவேண்டிவந்தவரது நற்குண நற்செய்கைகளை முன்னறியாமை காரணமாகப் பொதுவான அன்புடைமைப்பற்றிக் குருத்தினென்றும், அக்குணச்செய்கைகளை அறியுந்தோறும் அவரிடத்து அன்புபெருகிவருதலால் குருத்திற்கின்றற்றென்றும், மதுரமிலாளர் தம்மை நட்போர்க்கு முதலிற்காட்டிய அன்பு பிண்கருங்குதலியல்பாதலால் குருத்திற் கெதிர்செலத்தின்மன்ன தகைத்தென்றும்கூறினார். ஆதலால் ஆராய்ந்து கற்றுணர்ந்தார் கேண்மையைக்கொள்க என்பது கருத்து. ஏதேற்றம். ஐந்தனுருபுளல்லைப்பொருளது. நான்கனுருபும் அப்பொருளில்வந்தது. அரோ அசை. (க)

இப்பிறப் பெண்ணி யிடைதிரியா னென்பதோர்
நற்புடைக் கொண்டமை யல்லது—பொற்கேழ்

புனலொழுக்கப் புள்ளிரிபும் பூங்குன்ற நாட
மனமறியப் பட்டதொன் மன்று.

(இ-ள்.) பொன்கேழ் - பொன்னிறம்போலும் நிறமுள்ள, புனல்- அருவி நீர், ஒழுக்க - விழுதலால், புள் இரியும்-பறவைகள் பறந்துநீங்குகின்ற, பூகுன்றநாட - பொலிவாகிய மலைநாட்டானே, இல் பிறப்பு - (ஒருவரது) உயர்குடிப்பிறப்பினை, எண்ணி - ஆராய்ந்தறிந்து, இடைதிரியார் - (இவர் நட்புச்செய்தபின்) நடுவிலே வேறுபடார், என்பது - என்று சொல்லப்படுவதாகிய, ஓர் நல்புடைகொண்டு - ஒரு நல்லபட்சத்தைப் பெற்று, அமை - (அவரோடு) நட்புக்கொள், அல்லது - இதை அல்லாமல், மனம் அறியப்பட்டது, மனமறியப் பட்ட பட்சம், ஒன்று அன்று - ஒருபட்சம் அன்று. எ-று.

இல் உயர்ந்ததன்மேலது. எண்ணி என்னும் வினையெச்சம் கொண்டென்னும் வினையெச்சங் கொண்டது. உயர்குடிப் பிறப்பினர் கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலும் தம்முள் மாறுபடாமையால் இடை திரியான்பதை நற்புடையென்றும், மற்றவர்க்குப் புறத்திற்சொல்லும், செயலும் ஒருவழிப்பட, மனம் வேறுமாதலால், சொல் செயல்களைக்கொண்டு மனத்தினியல்பைத் துணிவது துணிபன்றென்பார் மனமறியப்பட்ட தொன்றன்றென்றும் கூறினர். மலையிலுள்ள செந்தேனையும், நானாமலர்களின் பராகத்தையும் கொண்டு வருதலால் அருவிக்குப்பொற் கேழுளதாயிற்று. அமையா யென்னும் ஏவலொருமை ஈறுகெட்டு நின்றது. (உ)

யானை யனையவர் நண்பொரிது நாயனையார்
கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும்—யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லு மெறிந்தவேல்
மெய்யதா வால்குழைக்கு நாய்.

(இ - ள்.) யானை - யானையானது, அறிந்து அறிந்தும் - நெடுநாள் அறிந்திருந்தும், பாகனையே - (தன்னொடுபழகிய) பாகனையே, கொல்லும் - (தனக் கொருகுற்றஞ்செய்வானாயின்) கொலைசெய்யும், நாய்-நாயானது, எறிந்தவேல் - (தன்னொடுபழகினவன்) வீசியபடையானது, மெய்யதுஆக - தன்உடலில்தைத்ததாயிருக்கையில், வால் குழைக்கும் - (அன்பின்குறியாக) வாலையனைத்தாட்டாநிற்கும், (ஆதலால்) யானை அனையவர் - யானையை ஒத்த இயல்பினரது, நண்புரிது - நட்பைநீக்கி, நாய் அனையார் - ரையைஒத்த இயல்பினரது, கேண்மை - நட்பை, கெழீ இக்கொள்ளல்வேண்டும்-தழுவிக்கொள்ளல் வேண்டும். எ - று.

யானையனையவர் நட்பிற்பிழைபொறுக்காதவர். நாயனையார் நட்பிற்பிழைபொறுப்பவர். அடுக்குப்பண்மைப் பொருளது. ஏ உயர்வுசிறப்பு. ஆகநிகழ்காலவினையெச்சம். உம்மையும் உயர்வுசிறப்பு. (ங)

பலநாளும் பக்கத்தா ராயினு நெஞ்சில்
சிலநாளு மொட்டாரோ டொட்டார்—பலநாளும்
நீத்தா னொனக்கை விடலுண்டே நாதநெஞ்சத்
தியாத்தாரோ டியாத்த தொடர்பு.

(இ ள்) பலநாளும் - பலதினமும், பக்கத்தார் ஆயினும் - பிரியாமல்ப
க்கத்திலிருப்பவராயினும், நெஞ்சில்-தம்மனத்தில், ஒட்டாரோடு -ஒற்றுமை
கொள்ளும் இயல்பிலாரிடத்து, சிலநாளும்ஒட்டார் - (அறிவுடையார்) சிலநா
ளும் ஒற்றுமைகொள்ளார், தம்நெஞ்சத்து - தம்மனத்தில், யாத்தாரோடு -
நட்பைஉறுதியாகக்கொண்டவரிடத்து, யாத்த - (தாமும்) உறுதியாகக்கொ
ண்ட, தொடர்பு-நட்பினை, பலநாளும்- பலதினமும், நீத்தார்என (தம்மை)
பிரிந்தன னொன்று, கைவிடுதல் - விட்டொழிதல், உண்டோ - (அவரிடத்து)
உளதோஇலது. எ - று.

யாத்தல் கட்டுதல். மூன்றனுருபு ஏழாவது னிடப் பொருளது. நட்பி
ன ரொருவருக்கொருவர் உள்ளன்பிலராயின் ஒருதேசத்தின ராயிருந்து பல
முறைகளும் வார்த்தையாடியும் இணங்குஞ்செயலாற் பயனில்லைஎன்பது.

கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது
வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி—தோட்ட
கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்சூம்பு வானா
நயப்பாரு நட்பாரு மில்.

(இ-ள்.) நட்பு ஆட்சி - (நட்பினிருவர்) நட்பை ஆளுகையாவது, கோ
டுப்பூப்போல - மரக்கிளையில் பூத்தபூப்போல, மலர்ந்து - (முன்னே) பெருகி,
பின் - நாள்கழிகையில், கூம்பாது - சுருங்காமல், வேட்டதே - (முதலில்ஒரு
வனாயொருவர்) விரும்பியதே, வேட்டது ஆம் - (முடிவுவனாயும்மாறாது) வி
ருப்பியதாகும், தோட்ட-தோண்டப்பட்ட, கயம்-குளத்தில்பூத்த, பூப்போ
ல-(தாமரைமுதலிய) பூவைப்போல, முன்மலர்ந்து-முன்னே அன்பு பெருகி,
பின்சூம்புவாளை- நாள்செல்லுகையில் சுருங்கும் இயல்பினனா, நயப்பாரும்
விரும்பி நாடுவாரும், நட்பாரும் - நட்புக்கொள்வாரும், இல்-இலர். எ-று.

மலர்ந்த போதுள்ள விரிவு உதிருமளவும் சுருங்காமையால், கோட்டுப்
பூஒருவனா யொருவர் விரும்பி நட்புக்கொண்ட காலத்தில் வைத்த அன்பின்
மிகுதி தாம் முடியுமளவும் குறையாத அறிவுடையாரது நட்புக்கும், மலர்ந்
தபோதுள்ள விரிவு போது செல்லச் செல்லச் சுருங்குதலால், நீர்ப்பூ ஒருவ
னாயொருவர் விரும்பி நட்புக்கொண்டகாலத்துவைத்த அன்பின் மிகுதிநாள்
செல்லச் செல்லச் சுருங்கிவரும் அறிவிலாதவரது நட்புக்கும் உவமையா
யின. கோட்டுப்பூ நீர்ப்பூதொழிலுவமம். ஏ தேற்றம். தோட்ட இறந்தகால
ப்பெயர்ச்சம், தொள் பகுதி, ட் இறந்தகால இடைநிலை, அ பெயர்ச்சவி

குதி, ளகரம் டகரமாதல் சந்தி, இவ்வாறுமுடிந்துகின்ற தொட்ட வென்பது நீட்டல் பெற்றது; தோளாத என மறையிலும் வரும். தொடு என்பது பகுதி, அப்பகுதி ஒற்றிரட்டி, முதனீட்டல் பெற்றதெனினும் பொருந்தும். (ரு)

கடையாயார் நட்பிற் கமுகனைய றோனை

இடையாயார் தெங்கி னனையர்—கடையாயார்

எண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்டஞான் றிட்டதே

தொன்மையுடையார் தொடர்பு.

(இ-ள்.) கடையாயார் - கடையானவர், நட்பின் - நட்பினால், கமுகு அனையர் - கமுகமாததை ஒப்பார், ளனை - மற்ற, இடையாயார் - இடையானவர், தெங்கின் அனையர் - தென்னமரத்தைஒப்பார், தலையாயார் - முதன்மையுடையார், தொன்மையுடையார் - பழமை பாராட்டுதலுடையாராகி, தொடர்பு-கொண்ட நட்பு, எண் அரு - (பயனை) அளவிடுத லருமையாகிய, பெண்ணைபோன்று-பெண் பணியைப்போன்று, இட்ட ஞான்று-நட்புச்செய்த நாளில், இட்டதே - செய்த உதவியே ஆம். ஏ - று.

கமுகு இடைவிடாதும், தெங்கு இடைவிட்டும் போற்றிவளர்த்தல் செய்துவரின் பயன் தருமாதலால் அவைமுறையே, வேண்டியவற்றை இடைவிடாது தருபவரிடத்து நட்புச்செய்யும் கடையானவருக்கும், இடைவிட்டுத்தருபவரிடத்து நட்புச்செய்யும் இடையானவருக்கும், பணவிதை நட்டு முதல் நாள் நீர்வார்த்தலொன்றுமே செய்யின் பயன்தருவதாதலால் அதிசிறிதுதவி செய்யின் மிக்க நட்புச்செய்யும் தலையானவருக்கும் உவமையாயின. மூன்று வமையுந் தொழிலுவமம். நுங்கு, கனிமுதலிய பயன்தரும் பனை பெண்ணை; இதில் ஐசாரியை, ஆண்பனை காய்க்குங் காய் ஆணங்காயென வழங்கலா லு முணர்க. இடுதல். ஈதல். ஏ தேற்றம்.

கழுநீருட் காரட கேனு மொருவன்

விழுமிதாக் கொள்ளி னமிழ்தாம்—விழுமிய

குய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினு மேவாதார்

கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்.

(இ - ள்) ஒருவன் - ஒருவன், விழுமிது ஆக - (மற்றவனுடையநட்பு) சிறப்புடையதாக, கொள்ளின் - கருதவானாயின், (அவனுவிடப்படுவது) கழுநீருள்-கழுநீரில் சமைத்த, கார் அடகு ஏனும்- பசுமையாகிய கீரையாயினும், அமிழ்த ஆம்-(அது)அமுதம்போல இனிமையுடையதாகும், விழுமிய - சிறந்த, குய்-நறும்புகை யூட்டிய, தவை - புளிக்கறி, ஆர்-சிரப்பிய, வெள்சோறே ஆயினும் - மாசு இல்லாத சோறேயாயிருப்பினும், மேவாதார் - உள்ளன்பில்லாருடைய, கைத்து-வசத்தில், உண்டல்-உண்ணுமுணவு, காஞ்சிரங்காய்-எட்டிக்காய்போல இனிமையுடைய தன்று. ஏ-று.

கருமை பசுமைக்காயிற்று. நன்குஅடப்பட்ட தன்றென்பார் காரடகென்றார். இது இடுவோனுடைய வறுமையை விளக்கியது. குய்ஒலிப்பறி வந்த பெயர்; இது அதுகாணவொலி. விழுமிது குறிப்பு வினைமுற்று; விழுமு பகுதி, இசாரியை, து ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. இதற்குவினைமுதல் நட்பு. வெண்மைப்பண்பு மாசின்மையை யுணர்த்தியது. உண்டல்தொழிலாகுபெயர்.

நாயக்காற் சிறுவிரல்போ னன்கணிய ராயினும்
ஈக்காற் றுணையு முதவாதார் நட்பெனும்
சேய்த்தானுஞ் சென்று கொளல்வேண்டுஞ்செய்வினைக்கும்
வாயக்கா லணையார் தொடர்பு.

(இ-ள்) நாயக்கால் - நாயின்காலினது, சிறுவிரல் போல - சிறுமையாகிய விரல்கள்போல, நன்குஅணியர் ஆயினும் - மிகுதியாக நெருங்கினவராயிருப்பினும், ஈக்கால் துணையும் - ஈயினதுஅடியினளவும், உதவாதார் (துன்பம் நேரிட்டபோது) உதவிசெய்யுநரது, நட்பு - நட்பினால், என் ஆம்-யாதபயன் உளதாகும், செய்வினைக்கும்-வயிலிலுள்ள பயிரை வினையச் செய்யும், வாயக்கால் - வாயக்காலை, அணையார்-ஒத்தவரது, தொடர்பு - நட்பு, சேய்த்து ஆனும் - நெடுந்தூரத்தினுள்ளதாயினும், சென்று கொள்ளல்வேண்டும் - போய் (அந்நட்பை) கொள்ளுதல்வேண்டும். எ - று.

உதவாதாரை இழித்தற்கு நாயக்காற் சிறுவிரலை உவமித்தார். கால்தன் சினையாகிய அடியையும், செய் தன்னிலுள்ள பயிரையும் உணர்த்தலால் முறையே முதலாகுபெயரும், இடவாகு பெயருமாக நின்றன. வாயக்கால் தான்பெற்ற ரீரைக்கொண்டுபோய், தன்னையடுத்துத்தூரத்துள்ள பயிருக்கு முற்றும் உதவுதல்போல முயற்சியாற்பெற்ற பொருளை, தம்மைநட்டுத் தூரத்துள்ளார்க்குமுற்றும் உதவுதலால் அவ்வுதவுவார் வாயக்காலனை யாராயினர். சேய்த்து குறிப்பு வினைமுற்று, மையீறு கெட்டுகின்ற செய்பகுதி, தச்சந்தி, து ஒன்றன்படர்க்கைவிசுதி, அவரிருப்பின் சேய்மை தொடர்பின் மேலேற்றப்பட்டது.

(அ)

தெளிவிலார் நட்பிற் பகைநன்று சாதல்
விளியா வருநோயி னன்றால்—அளிய
இகழ்தலிற் கோற வினிதேமம் நிலல்
புகழ்தலின் வைதலே நன்று.

(இ - ள்) தெளிவு இல்லார்- கூரிய அறிவில்லாருடைய, நட்பின் - நட்பினும், பகை ஏ-(அவரோடுகொள்ளும்)பகையே, நன்று- இனிமையைத்தருவதாகும், விளியாமல்-(மருந்துமுதலியவற்றால்) சாத்தியமாகாமல், வருநோ

யின்-வளரும்நோயினும், சாதல் - ஏ இறத்தலே, நன்று- இனிமையைத்தருவதாகும், அறிய - (ஒருவன்மனம்) நையும்படி, இகழ்தலின் - இகழ்வதின்னும், கோறல் ஏ - (அவனை)கொலைசெய்தலே, இனிது-இனிமையைத்தருவதாகும், இல்ல - (ஒருவனிடத்து) இல்லாத நற்குணநற்செய்கைகளை, புகழ்தலின்-புகழ்ந்து பேசுவதினும், வைதலே- (அவனுடைய) தீக்குணத் தீச்செயல்களை எடுத்துச்சொல்லலே, நன்று-இனிமையையுடையது. எ-று.

ஐந்தனுபுகள் உழற் பொருளின்கண் வந்தன. இனிதே என்னும் பிரிநிலை ஏகாரத்தைக் கோறலென்பதனோடும், பகைசாத லென்பவற்றோடுங் கூட்டுக. விளியாம லென்னும் வினையெச்சம், ஈறுபொருத்த லாயிற்று. இல்ல பண்படியாகப்பிறந்த பலவின்படர்க்கைப்பெயர். தெளிவிலார்நட்பில் வருந்துன்பங்கள் அவரோடுபகையானபோது வருதலின்மையால் பகையும், உயிர் நோயால்வருந்துவது உடலோடுகூடி நின்றவறையு மாதலால் சாதலும், இகழ்தலைக்கேட்டு ஒருவன் மனம் வருந்துதலால் வரும்பாவம்பல, அவனைக்கொலை செய்தலால் வரும்பாவம் கொலைப்பாதகமாகிய ஒன்று ஆதலால் கோறலும், ஒருவனிடத்து இல்லாதனவற்றைக் கூறலால்வரும் பொய்ப்பாவம்உண்டாதலின்மையால் வைதலும் இனியன வாயின. நன்று ஒன்றன்படர்க்கைக் குறிப்புவினமுற்று.

மரீஇப் பலரோடு பன்னாண் முயங்கிப்
பொரீஇப் பொருட்டக்காரக் கோடலே வேண்டும்
பரீஇ யுயிர்செகுக்கும் பாம்பொடு மின்ன
மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு.

(இ - ள்) பலரோடு - பலருடனும், பலநாள்-பலநாள், முயங்கி - கூடி, பொரீஇ -(அவரை) ஒத்து, மரீஇ-பழகி, பொருள்- உண்மையாகிய, தக்கார் ஏ-தகுதியுடையாரையே, கோடல்வேண்டும்-நட்புக்கொள்ளுதல் வேண்டும், உயிர் செகுக்கும்-உயிரைக்கொலைசெய்யும், பாம்பொடும்- பாம்பினிடத்தும். (ஆராயாமல்), பரீஇ - விரும்பி, மரீஇ - நட்புக்கொண்டு, பின்னை - (தீக்குணத்தைஅறிந்த) பின்பு, பிரிவு - (அதனை) பிரிதல், இன்னு-துன்பந்தருவதாகும்.

நற்குண நற்செய்கையுடையார்சிலரோயாதலால் பலரோடுமென்றும், அவருடைய குணஞ்செய்கையிவற்றின் நன்மைதிமைகளைச்சிலநாளிற்றுணியப் படாமையால்பன்னாள் என்றும், முயங்கிமருவுதலால் அவர் தம்முடைய குணத்தையும் செயலையும் புறத்தேகாட்டாராதலால் பொரீஇயென்றுங்கூறினர். பலரோடு என்பதனீற்றில் முற்றும்மை தொகுத்தலாயிற்று. பிரிவை இன்னு என்றது காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறுவதோ ருபசாரவழக்கு. (க0)

உஉ - ஆம், அதிகாரம் நடப்பிழை பொறுத்தல்.

அஃதாவது ஆராய்ந்துகொண்ட நடப்பினரிடத்துக் குற்றங்கண்டபோது அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதலை யுணர்த்துவது. மரீஇப் பின்னைப்பிரிவு அன்பந்தருவதாதலால் சாமளவும் நட்புக்கெடா திருத்தல்வேண்டுமென்பதற்கு இது நடப்பாராய்தலின் பின்வைக்கப் பட்டது.

நல்லா ரெனத்தா னனிவிரும்பிக் கொண்டாரா
அல்லா ரெனினு மடக்கிக் கொள்வேண்டும்
நெல்லுக் குமியுண்டு நீர்க்கு துரையுண்டு
புல்லிதழ் பூவிற்கு முண்டு.

(இ - ள்) நல்லார் என - நல்லாரென்று, தான்நனிவிரும்பி - தான் மிகுதியும் விரும்பி, கொண்டாரை - நட்புக்கொண்டவரை, அல்லார் எனினும் - நல்வரல்லராயினும், அடக்கி - (அவரது குற்றத்தை) வெளிப்படுத்தாமல், கொள்வேண்டும் - (அவர் நட்பைவிடாமல்) கொண்டிருத்தல் வேண்டும், நெல்லுக்கு - நெல்லினுக்கு, உமிஉண்டு - உமியுள்ளது, நீர்க்கு - நீரினுக்கு, துரைஉண்டு - துரையுள்ளது, பூவிற்கும் - பூவினுக்கும், புல் இதழ்உண்டு - புறவிதழ்முள்ளது. எ -று.

உடலோடு கூடி வாழ்தற்கு இன்றியமையாதன ஆதலால் நெல்லையும் நீரையும் முன்னும், உண்டபின் அணியப்படுவதாதலால் மலரைப்பின்னும் வைத்தனர். நற்குணநற்செய்கையே யுடையார் அரியராதலால், உமி, துரை, புறவிதழாகிய சிறுகுற்றத்தை நோக்காமல் நெல் நீர் பூக்களைக்கொள்ளுதல் போலவிரும்பிக்கொண்டார்நட்பை அவரது நன்மைநல்லாமையைப்பற்றி விடற்களன்பதுகருத்தது. மணமின்மைபற்றிப் புறவிதழ்க்குப் புல்லி யெனவும் பெயர்வழங்கும்.

செறுத்தோ றுடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டோர்
மறுத்துஞ் சிறைசெய்வர் நீர்நசை வாழ்நர்
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்போ
தாம்வேண்டிக் கொண்டார் தொடர்பு.

(இ - ள்) நீர் - நீரை, நசை - விரும்பி, வாழ்நர் - (அதனால்) வாழும் உழவர், செறுத்தோறு - கட்டுந்தோறும், உடைப்பினும் - (அக்கட்டை) உடைத்துச்செல்லினும், செம்புனலோடு - நன்மைவையுத்தரும் நீரோடு, ஊடார் - பிணக்காதவராகி, மறுத்தம் - மீட்டும், சிறைசெய்வர் - (அநீரை) கட்டுவார், (அதுபோல) தாம்வேண்டி - தாமாகவிரும்பி, கொண்டார் - கொள்ள

உரு - ஆம். அதிகாரம் நட்பிற் பிழைபொறுத்தல். கஉக

ப்பட்டவர், வெறுப்பவெறுப்ப - தாம்மிகுதியும் வெறுக்கும்படி, செயினும்-
(குற்றங்களை) செய்வாராயினும், தொடர்பு - (அவருடைய) நட்பாகியபாரத்
தை, பொறுப்பர் - (ஒருவர்தாம்) தாங்கிநிற்பர். எ - று.

பொறுத்தல் சுமத்தல். தாம்மிகுதியும் வெறுக்கும்படியான குற்றங்களை
ச் செய்தலால் அவர் நட்பைப் பாரமாகவும், அவராலாகும்பயனைக் கருதி வெ
றுக்காதுகொள்ளலால் பொறுப்பொன்றுந்கூறினர். இதுஏகதேசவுருவகம்.
செறு, நசைஎன்னும் முதனிலத்தனிவினைகள் முறையே பெயரொச்ச வினை
யெச்சப் பொருள்படநின்றன. அடுக்கு மிகுதிப்பொருளது. செம்மையைத்த
ரும்புனலைச் செம்புனலென்றது ஒர்மரபுவழுமைதி. சிறைசெய்வர் ஒரு
சொல்லின் தன்மையது. ஒருவர்குற்றங்கள் பலசெய்யினும் அவரால் உண்டா
ம் பெரும்பயன் பொருட்டு அவர் நட்பினைவிடார் அறிவுடையாரொன்பதுகரு
த்து. (உ)

இறப்பவே திய செயினுந்தந் நட்டார்
பொறுத்த தருவதொன் றன்றோ—நிறக்கோந்
ருருவவண் டார்க்கு முயர்வனா நாட
ஒருவர் பொறை யிருவர் நட்பு.

(இ - ள்) நிறம் - நன்னிறமாகிய, கோங்கு - கோங்கமலரில், உருவம்-அ
ழகாகிய, வண்டு - வண்டுகள், ஆர்க்கும் - ஆரவாரிப் பதற்கிடமாகிய, உயர்வ
னாநாட - உயர்ந்தமலைநாட்டரசனே, தம்நட்டார் - தம்மால் நட்புச்செய்யப்
பட்டவர், இறப்ப - மிகுதியாக, தியவே - தீமையான காரியங்களுையே, செய்
யினும் - செய்தாராயினும், பொறுத்தல் - (அறிவுடையோர்) பொறுத்துக்
கொள்ளுதல், தருவது - (நட்புக்கு) தருந்திருப்பதாகிய, ஒன்று - ஒருசெயல்,
அன்றோ - ஆம், ஒருவர்பொறை - (நட்டாரிருவருள்)ஒருவருடைய பொறுமை
யால், இருவரநட்பு - அவ்விருவருக்கும் நட்புளது, எ - று.

செயினுமென்பது செய்யாமையைவிளக்கி திறநலால் எதிர்மறையும்
மை. பொறுக்காமை நட்பினுக்குரிய தன்றென்பார் பொறுத்தலைத் தருவதெ
ன்றும், நட்பினளவை வெளிப்படுப்ப திதுபோலில்லையென்பார் அப்பொறு
த்தலை ஒன்றென்றும் கூறினர். தருவது ஒன்றன்படர்க்கை எதிர்காலவினைப்
பெயர். கோங்கு முதலாகுபெயர்.இது வேற்று - வை-அணி. (ங)

மடிதிறை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தம்
கடுவிசை நாவாய் களையலைக்குஞ் சேர்ப்ப
விதிதற் கரியா ரியல்பிலலோ நெஞ்சம்
சுடுதற்கு மூட்டிய தீ.

(இ - ள்) மடிதிரை - மடியு மியல்புள்ள அலைகள், தந்து - தூலில், இட்ட - கோத்த, வால் கதிர் - வெண்மையாகிய கிரணங்களை யுடைய, முத்தம் - முத்துகளைப்போல, கடுவிசை - (அணியாக) வினாந்தோடுகின்ற, நாவாய்-மரக்கலங்களை, கரை - கரையில், அலைக்கும் - அலையச்செய்யும், சேர்ப்ப-துறையையுடையானே, விடுதற்கு-(நட்பை) விட்டுவிடுதற்கு, அரியார்-அருமையாயிருப்பவர், இயல்புஇலரோல் - நற்குணமிலராயின், (அவர்தம்நட்பினரது) நெஞ்சம் - மனத்தை, சுடுதற்கு - சுடுவதற்காக, மூட்டியதீ-மூட்டியதீயிரவர்.

முத்தமென்பதன்றில் உவமைச்சொல் தொகுத்தலாய் வின்றது. விடுதற்கரியாராவார் அவராலாகும் பெரும்பயன் கருதி நடப்பினைவிடல் கூடாதவர். அவரது நற்குணமின்மை நட்பாருடையமனத்தை வருத்துதலால் அவரைத்தீனனார். நான்கனுருபு நிமித்தகாரண காரியப்பொருளது. (சு)

இன்னு செயினும் விடற்பால ரல்லாரைப்
பொன்னாகப் போற்றிக் கொள்ளவேண்டும்—பொன்னெழில்
நல்லிற் சிதைத்ததீ நாடொழு நாடித்தம்
இல்லத்தி லாக்குத லால்.

(இ - ள்) பொன்னெழில் - செல்வப்பொருளோடு, நல்லில் - அலங்காரமாகிய வீட்டை, சிதைத்ததீ - எரித்து அழித்ததீயை, நாள் தொறும் - தினந்தோறும், நாடி-(அவ்விட்டாரும் இருக்குமிடத்தை) தேடிப்பெற்று, தம் இல்லத்தில்தம்முடைய வீட்டில், ஆககுதலால் - விருத்தி பண்ணுதலால், இன்னு செயினும் - துன்பத் தருவனவற்றைச் செய்தாராயினும், விடல்பாலர் அல்லாரை - நட்பை விடுதலாகிய பான்மையரல்லாரை, பொன்னாக - பொன்போல, போற்றிக்கொள்ள வேண்டும் - காத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்-எ-று.

விடற்பாலரல்லான்றது உவமையால் இன்றியமையாத பயன்தரும்நட்பினரை. ஆக உவமவுரு பிடைச்சொல். பின் பொன்னென்றது செல்வப்பொருளையுணர்த்தவந்த குறிப்புச்சொல். இப்பாடம் பழம் புத்தகத்திற் கண்டது. பொன்னனையெனப் பாடமாயின் திருமகளை ஒத்தவளே யெனவுரைக்க.

இன்னு செயினும் விடுதற் கரியாரைத்
துன்னுத் துறத்த றுக்குவதோ—துன்னுருஞ்சீர்
விண்ணுத்து நீள்வரை வெற்ப களைபவோ
கண்ணுத்தீற் றென்றுதன கை.

(இ - ள்) தன்னு - பெறுதலருமையாகிய, சீர் - சிறப்பையுடைய, விண்ணத்து - விண்ணுலகத்தில், நீள்வரை - நீண்டியர்ந்த மூங்கிலையைய

உட - ஆம். அதிகாரம் நட்பிற் பிழைபொறுத்தல். ககக

வெற்ப - மலையையுடையானே, இன்னுசெயினும் - துன்பத் தருவனவற்றைச் செய்தாராயினும், விடுதற்கு அரியாரா - (நட்பை) ஒழிதற்கு அருமையானவரை, துன்னுமல் - நெருங்கியிராமல், துறத்தல் - விட்டொழிதல், தருவதோ - தகுதியுடைய தாகுமோ ஆகாது, கண்குத்திற்று என்று - கண்ணைக் குத்தியதென்று, தம்மை தமதுவிரலை, களைபவோ - (ஒருவர்) குறைத்து விடுவரோ குறைத்து விடார். எ - று.

விண்ணத்து நீள்வரை வெற்பகளைபவோ என்னும் பாடம் நச்சினூர்க்கினியார் காட்டிய உதாரணம். விண்குத்து நீளவரை எனவும் பாடமுண்டு. விண்ணுலகத்தை, அல்லது மேகத்தைத் தொளைக்கின்ற நீண்ட மூங்கிலென உலாகக துன் முதனிலைத் தொழிற்பெயர். துன்னுமலென்பது ாறுதொகுக்கப்பட்டது. கைமுதலாகுபெயர். வரை பண்பாகுபெயர். இது-வேற்றுமை - அணி (சு)

இலங்குநீர்த் தண்டேசோப்ப வின்னு செயினும்
கலந்து பழிகாணர் சான்றோர்—கலந்தபின்
தீமை யெடுததுணர்க்குந் திண்ணறி வில்லாதார்
தாமு மவரிற் கடை.

(இ - ள்) இலங்குநீர் - கடலினது, தண்டேசோப்ப - குளிர்ச்சியாகிய துறையையுடையானே, இன்னு செயினும் - துன்பத்தருவனவற்றைச் செய்தாராயினும், கலந்து - (ஒருவரோடு) நட்புகொண்டு, பழிகாணர் - (அவற்றை) குற்றமாக நினையார், சான்றோர் - (அறிவால்) நிறைந்தோர் கலந்தபின் - நட்புகொண்டபின், தீமை - (அவர்களே) தீசெயலை, எடுத்து உலாக்கும் - எடுத்துச்சொல்லும், திண் அறிவு இல்லாதார். தாமும் - கலங்குதலில்லாத அறிவிலாதவரும், அவரின்-இன்னுசெய்தவரினும், கடை-கீழானவர். எ-று.

நட்டார்செய்யும் தீமையைப்பொறுக்கும் வலியில்லாமையால் அவரைத் தீமையெடுத்தார்க்குந் திண்ணறி வில்லாதாரெனார். உலாகுகுமென்னும் காரியப்பொருட்டாகிய பெயரொச்சம்திண்ணறி வின்மையெனனுங் காரணப் பெயர் கொண்டது. இலங்குநீர் வினைத்தொலைப் புறத்துப்பிறந்தஅன்மொழித்தொலைக் காரணப்பெயர். கடைபண்பாகுபெயர். (எ)

எதிலார் கெய்து திறப்பவே தீதெனினும்
நோதக்க தென்னுண்டா நோக்குங்கால்—காதல்
கழுமியார் செய்த கறங்கருவி நாட
விழுமிதா நெஞ்சத்து ணின்று.

(இ - ள்.) கறங்கு (மலையினின்று விழுவதினால்) ஒலிக்கின்ற, அருவி அருவியையுடைய நாட்டுக்குந் தோக்குங்கால் ஆராய்மிடத்து, காதல்

கழுமியார் - (நின்னிடத்து) அன்புமிக்க சுற்றத்தார், செய்தது - (நினக்கு) செய்தபிழை, விழுமிது ஆக - துன்பஞ்செய்வதாக, நெஞ்சத்தன் - நின்மனத்தில், நின்று - நிம்பதினால், ஏதிலார், செயற்கையாகிய நட்பினர், செய்தது - செய்தபிழை, இறப்ப - மிகுதியும், தீதே எனினும் - துன்பஞ்செய்வதேயாயினும், நோவத்தக்கது - வெறுக்கத்தகுந்தகாரணம், என் உண்டு - யாதுண்டு ஒன்று மிலது. எ-று.

இயற்கை நட்பாகிய சுற்றத்தினின்றும் வேறுபடுத்தற்கு முன்செய்தவு தவிபற்றி வருகட்பாகிய செயற்கை நட்பினர் ஏதிலானப்பட்டார். இயற்கை நட்புப்போலச் செயற்கைநட்புசிறந்த தல்லாமையால் நோவதற்குச்செயற்கை நட்புக்காரணமாகா தென்பார் என் என்றார். நோவ என்பத னீற்று விசுவதியும், செய்ததென்பதனீற்று விசுவதியும் தொகுத்தலாயின. நின்று காரணப் பொருட்டாகிய நிற்க என்பதன்திரிபு குற்றஞ்செய்யாநட்பின ரறியா தலால் நட்பிற் பிழைபொறுத்தல் வேண்டு மென்பது கருத்து. (அ)

தமொன்று தாங்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்
தமரன்மை தாமறிந்தா ராயி னவனாத்
தமரினு நன்கு மதித்துத் தமரன்மை
தம்மு ளடக்கிக் கொளல.

(இ-ள்.) தமொன்று - உறவினரென்று, தம்மால் கொள்ளப்பட்டவர் தம்மை-தம்மால் விரும்பப்பட்டவரது, தமர் அன்மை-உறவின ரல்லாமையை, தாம் அறிந்தார் ஆயின் - (ஒருவர்) தாமறிந்தாரானால், அவரை - உறவின ரல்லாரை, தமரினும் - உறவினரினும், நன்குமதித்து - உயர்வாகமதித்து, தமர் அன்மை - உறவினரல்லாமையை, தம்முள் - (பிறர்க்குத் தெரிவிக்காமல்) தமக்குள், அடக்கிக்கொளல்-அடக்கிக்கொள்ளக்கடவர், எ-று.

கொள்ளப்படுதல் தம்மினாகிய தொழிலாதலால் இதற்குக் கருத்தாமூன்றும்வேற்றுமைக்கருத்தாவாகல்வேண்டுமாதலால் தம்மென்பது தாமென நீட்டல்பெற்றதெனவும், மூன்றாமுருபுதொகுத்தல்பெற்றதெனவுங்கொள்க கொள்ளப்பட்டவர் தம்மை யென்னும் இரண்டா வதை ஆறாவதாக்குக. தமரன்மை தம்முளடக்கி நன்குமதிப்பாராயின் அவரே நாணித்தமரன்மைஒழிவொன்பது.

குற்றமு மேனைக் குணமு மொருவனை
நட்டபி னுடித்திரிவேனேல்—நட்டான்
மறைகாவா விட்டவன் செல்வுழிச் செல்க்
அறைகடல்குழி வைய நக.

(இ-ள்) ஒருவனை நட்டபின்-ஒருவனை நட்டிக்கொண்டபின், குற்றமும் - குற்றமான் செய்கையையும், ஏனைக்குணமும் - மற்ற திக்குணத்தையும்,

யும், நாடி - (அவனிடத்தாளதோ இலதோவென்று ஆராயாதின்று, திரிவே
னேல்-திரிவேனாயின், நட்டான்-நட்டிக்கொண்டவன் சொல்லிய, மறை - இர
கசியத்தை, காவாமல் - (தன்னுள் அடக்கிவையாமல்) விட்டவன் - வெளிவிட்
டதிறேன், செல் உழி-செல்லுதற்குரியநாகத்திற்கு, அறைகடல் சூழ் - ஒலிக்
கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட, வையம்-உலகத்தார், நக - (என்செய்கையைப்
பற்றி) அவமதித்துச்சிரிக்கும்படி, செல்க-செல்லகடவேன். ஏ-று.

மறை வெளிப்பட்டால் குற்றம் விளையுமென்றஞ்சிப் பிறரை மறைத்து
ச்சொல்லிய சொல்; மறு பகுதி, ஐ செய்யப்படு பொருண்மை விசுதி, உகர
க்கேடு சந்தி. காவாமல் ஈறு தொகுக்கப்பட்டது. செல்லுதி என்பதில் வக
ரம் உடம்படு மெய்யல்லாதமெய். வையத்தார் சிரித்தல் குற்றத்தையும் திக்
குணத்தையும் நாடித்திரிதலும், மறையை வெளிவிட்டது மாகிய இழிசெய
லைப்பற்றி. நட்டிச்செய்தியின் குற்றத்தையும் குணத்தையும் நாடித்திரிதலா
ல்நட்டி வஞ்சமாய் முடிதலின் அது பாவமாயிற்று (க0)

உச - ஆம், அதிகாரம் கூடாட்டி

ஆஃதாவது கொள்ளக்கூடாத நட்பின் பலபைக கூறுவது. கொள்ளல்
கூடாத நட்பாவது உயர்குழப்பிறப்பு, கலவியறிவு, ஒழுக்கமுதலியன இல்
லாரோடுசெய்யும் நட்பு. இந்நட்பு இம்மை மறுமைப்பயன்களை இழப்பித்த
லால் அதனைக்கூடா நட்பென்றார். இயற்கை செயற்கையாகிய நட்புகூறி
முடித்தமையின், இனி நட்புச்செய்யலாகாதானா உணர்த்தல் வேண்டுவது
முறையாதல்பற்றி இஃது இங்கு வைக்கப்பட்டது.

செறிப்பில் பழககூடா சேறணை யாக

இறைத்துநீ றோற்றுங் கிடப்பர்—கறைக்குன்றம்

பொங்கருவி தாழும் புனல்வரை நன்னாட

தங்கரும முற்றா துணை.

(இ-ள்) கறைக்குன்றம் - மாகபடிந்த சிறுமலைகள், பொங்கு - பெருகி
நீழுமின்ற, அருவி - அருவியில், தாழும் - முழுகுகின்ற, புனல் - நீர்வளமுள்
ள, வரைநல்லாட - மலையினது நல்லாட்டையுடையானே, செறிப்பு இல் -
(வேய்ந்த பாப்புமுதலியன) அடர்ச்சியில்லாத, பழகூடா - பழமையாகிய
சிறுவிட்டில், சேறு அணையாக - சேறு அணையாம்படி, இறைத்தம் - (ஒழுக்கி
யநீரை) இறைத்துக்கொண்டும், நீர் ஏற்றுங்-(மேல்சிறுதுகின்ற) நீரை ஏற்றுக்
கொண்டும், தங்கரும-(அச்சிறுவிட்டையார்) மழையில் நனையாமையாகிய
தம்முடைய காரியம், முற்றாதுணை - முடியு மளவும், கிடப்பர் - (அகணுவ
நுந்தி) கிடப்பார் ஏ - று.

இறைத்து, ஏற்று இரண்டும் நிகழ்காலவினை யெச்சத்திரிபு இருத்தலி னிழிவுபற்றிக் கிடப்பொன்றார். தாமுமென்னும் பெயரெச்சம் நாடனென் னும்பெயரின் முதனிலையாகிய இடப்பெயர்கொண்டது. குன்றுசிறுமலை. அ ம் சாரியை. அருவிரீர்ப் பெருக்கால் குன்றுகள் வெளிதோன்றாமையை மா சள்ளகுன்றுகள் அருவியில் மூழ்குவனவாகக் கவிகுறித்தலால் இது தற்குறி ப்பேற்றம். இச்செய்யுள் உயர்ந்தோர் கூடாத நட்பினரால் முற்றுப் பெற வேண்டிய தம்களும் முற்றுமளவும் அவரோடு வருந்தாதின்று நட்புப் பாராட்டுவொன்னும் பொருள தோன்ற நின்றமையால் பிதிதுமொழிதலென்னும் அணி.

சீரியார கேண்மை சிறந்த சிறப்பிறழாய்
மாரிபோன் மாண்ட பயத்ததாம்—மாரி
வறந்தக்காற் போலுமே வாலருவி நாட
சிறந்தக்காழ் சீரிலா நட்பு.

(இ-ள்) வால் அருவி-வெண்மை யாகிய அருவிரீரை யுடைய, நாட - ம லைநாடையுடையானே, சீரியார்-மேன்மக்களது, கேண்மை - நட்பு, சிறந் தசிறப்பிற்று ஆய் - மிகுந்தசிறப்புடையதாய், மாரிபோல - மலழைப்பதற் போல, மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட, பயத்தது ஆம் - (கொண்டவர்க்கு) பய னுள்ளதாகும், சீரிலார்நட்பு - கீழ்மக்களது நட்பு, சிறந்தக்கால் - மிகுந்தவி டத்து, மாரி-மழை, வறந்தக்காலபோலும்-பய்யாது விட்டாறபோலப்பயனி லதாகும். ஏ-று.

கீழேவறந்தக்காலென்றமையால் மேலே பெய்தாலென்பது வருவிக்க ப்பட்டது. கூடாதநட்பினருடைய நட்புச் சிறிதும் பயனிலதென்பது. மா ண்ட மாணென்னும் உரியடியாகப் பிறந்தபெயரெச்சம் (உ)

நுண்ணுணர்வி னொரொடு கூடி நுகர்வுடைமை
விண்ணுலகே டொட்கும் விழைவிறுநால்—நுண்ணுல்
உணர்வில ராகிய ஆதிய மில்லார்ப்
புணர்த னிரயத்து னொன்று.

(இ-ள்) நுண்ணுணர்வினொரொடு - கூர்மையாகிய கல்வியறிவினை யுடை யாரோடு, கூடி-நட்புக்கொண்டு, நுகர்வுடைமை - (அவரால்சுடற்ப்படுமநூ ற்பொருள்களை) அதுபவித்தலுடையதாதல், விண்ணுலகே ஒக்கும்-சுவர்க்கலோ கசுகந்தை அதுபவித்தலைப்போலும், விழைவிறுநால்-(அறிவுடையோரால்)விரும் புதலுடையது, நுண்ணுல்-நுண்ணியபொருள்களையுணர்ததும்நூல்களை, உண ர்வுஇலர் ஆகிய - அறிதல்லலராகிய, ஊதியம் இல்லார்-(பிறப்பின்) பயனில் லாதவரை, புணர்தல் - கூடுதல், நிரயத்துள் - நரகங்களில், ஒன்று - விசே ட நரகமாம். ஏ - று.

நுகர்வென்றதனால் அதற்குரிய செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பாவமிகுதியால் மறுமையி லதுபவித்தற்குரியன நகரங்கள்; இம்மையிலது பவித்தற்குரிய தாதலாகிய விசேடமுடைமைபற்றி ஊதியமில்லாநாப் புணர்தலை ஒன்றென்றார். பொருள்களினது துண்மை தூலின்மே லேற்றப்பட்டது. பிறப்பின்பயனுள் துண்ணூலுணர்வு மொன்றாதலால் அது ஊதியமாயிற்று. புணர்ந்து நுகர்வுடைமை யென்னது புணர்தலென்றது அவர்நட்பின் கொடுமைபற்றி. கூடா நட்புடையானுக்குப்பலதுன்பங்களும் நெரிடுமென்பது கருத்து. (ந)

பெருகுவது போலத் தோன்றிவைத் திப்போல்
ஒருபொழுதுஞ் செல்லாதே நந்தும்—அருகெல்லாம்
சந்தனநீர் சோலைச் சாரன் மலைநாட
பந்தமி லாளர் தொடர்பு.

(இ-ள்) அருகு எல்லாம் - பக்கங்களிலெல்லாம், சந்தனம் - சந்தனமரங்கள், நீள்-வளர்வின்ற, சோலை-சோலைகளுடைய, சாரன் - சாரலைபுடைய, மலைநாட-மலைநாடனே, பந்தம் இல் ஆளர்-உறுதியான அன்பின்மையை ஆளுதலுடையாரது, தொடர்பு-நட்பு, வைத்திப்போல்-வைக்கோலினது தீயைப்போல, பெருகுவதுபோலத் தோன்றி - (முன்) பெருகுவதுபோலக் காணப்பட்டு, ஒருபொழுதும்-சிறிது பொழுதும், செல்லாதே-நடவாமலே, நந்தும்-கெடும். எ - று.

வைத்தி முன்பெரு நெருப்பாகப்பற்றி எரிந்து சிறிது பொழுதில் எவ்வளவுத் தோன்றாதவிதலால் பந்தமிலாளர் தொடர்புக்குவமையாயிற்று. இது தொழிலுவமை. பந்தம் கட்டு. அது திண்மையாகிய அன்பின் மேலது. ஏதேற்றம். திண்மையாகிய அன்பில்லாருடைய நட்புப் பெருகுவதுபோலத்தோன்றி, உடனே கெடுமென்பது கருத்து. (சு)

செய்யாத செய்துநா மென்றலுஞ் செய்வதனைச்
செய்யாது தாழ்த்துக்கொண் டோட்டலும்—மெய்யாக
இன்புறாஉம் பெற்றி யிகழ்ந்தாக்கு மந்நிலையே
துன்புறாஉம் பெற்றி தரும்.

(இ-ள்) செய்யாத - (உன்னால்) செய்யப்படாத அறங்களை, நாம் செய்யும் - நாம்செய்துமுடித்தோம், என்றலும் - என்றுபெருமிதவ கூறுதலும், செய்வதனை - செய்யக்கடவதாகிய ஒருகருமத்தை, செய்யாது - செய்யாமல் வைத்து, தாழ்த்துக்கொண்டு - தாமசஞ்செய்துகொண்டு, ஓட்டலும் - (காலம்) கழித்தலும், மெய்யாக-தவறுதலில்லாமையாக, இன்பு - சுகத்தை, உறும் - அடைதற்குக் காரணமாகிய, பெற்றி - பேராகிய தவத்தை, இகழ்ந்தார்க்கு - அவமதித்து விட்டார்க்கு, அந்நிலை உம் - அவ்வவமதித்தலும், து

ன்பு உறும் - துன்பத்தை யடைதற்குக் காரணமாகிய, பெற்றி - (கேடாகிய) பயனை, தரும் - கொடுக்கும். எ - று.

நாம் தனித்தன்மைப் பன்மை. செய்தும் தன்மைப்பன்மையிறந்தகால வினை முற்று; செய்பகுதி, தாம் தன்மைப்பன்மையிறந்தகால வினாதி. தாழ் த்துக்கொண்டு நிகழ்கால வினையெச்சம்; தாழ் (தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாயினும் இங்குப் பிறவினைக்கணவந்த) பகுதி, த் சந்தி, து சாரியை, க் சந்தி, கொண்டு நிகழ்கால இடைநிலை, உ வினை யெச்ச வினாதி, உகரக்கேடு சந்தி. இப்பகுதி பிறவினைப்படுத்தும் வினாதிமாகிய துவ் வினாதி யேற்றுத்தாழ் த் தெனவும் வரும். தாழ்த்தலும், ஓட்டலும் ஒரு காலத்திலாதலால் கொண்டு நிகழ்கால இடைநிலையாயிற்று. பேசிக்கொண்டு நடந்தான் எனவழக்கத்திலும் வரல்காண்க. பெற்றி என்பதில் இு செயப்படு பொருண்மை வினாதி. பெறப் பட்டதென்பது பொருள். இச்சொல் முன்பயன்மேலும் பின்பயனின்மை மேலும் நின்றது. (இ)

ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்

விரிநீர்க் குவளையை யாம்பலொக் கல்லா

பெருநீரார் கேண்மை கொளினுநீ ரல்லார்

கருமங்கள் வேறு படும்.

(இ-ள்) ஒருநீர் - ஒருகுளத்துநீரில், ஒருங்குப்பிறந்து - ஒன்றாகப்பிறந்து, நீண்டக்கடைத்தும்-வளர்ந்தாலும், விரிநீர்-விரியுந் தன்மையையுடைய, குவளையை - குவளைகளை, ஆம்பல் - அல்லிகள், ஒக்கலாத-ஒப்பாகா, (அதுபோல) பெருநீரார் - பெருமையாகிய குணமுடையாரது, கேண்மை-நட்பை, கொள்ளினும் - கொண்டாலும், நீரல்லார் - இனிமைக்குண மில்லாரது, கருமங்கள்-செயல்கள், வேறுபடும் - (பெருங்குணமுடையார் செயல்களினும்) வேறாயிருக்கும். எ - று.

குளமென்னும் இடத்தினது ஒன்றென்னும் வரையறைப்பண்பு அவ்விடத்து நிகழ்பொருளாகிய நீரின்மே லேற்றப்பட்டது. நீண்டக்கடைத்துஇறந்தகால வினையெச்சம்; நீள்பகுதி, து, அ சாரியை, கடை இறந்தகால வினையெச்சவினாதி, ளகரம் டகரமானதும், உகரக்கேடும், ககரத்தோற்றமும் சந்தி, டகரம் ளகரமானது மெலித்தல், து கடையென்னும்வினாதி யாகிய பகுதிப்பொருள் வினாதி, த் சந்தி. ஒக்கலாத இடைச்சொ ளடியாகப் பிறந்த பலவின்படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்று; ஒ பகுதி, க் சந்தி, குசாரியை, அல் எதிர்மறை வினாதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, ஆசாரியை, த் எழுத்துப்பேறு, அ பலவின்படர்க்கை வினாதி. (ஈ)

முற்றற் சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை

நெற்றுக்கண்டன்ன விரலான் ஞெமிர்த்திட்டுக

குற்றிப் பறிக்கு மலைபாட வின்னாதே

ஒன்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு.

(இ-ள்.) முற்றுஅல் - முதிர்ச்சியில்லாத, சிறுமந்தி - சிறுசூரங்கு, முன் பட்ட - (தன்) எதிர்வந்த, தந்தையை - தந்தையை, நெற்றுக்கண்டால் அன்ன - (பயற்றங்காயின்) நெற்றைக்கண்டாலொத்த, விரலால் - (தன்னை) விரலால், குற்றி - குத்தி, நெயிர்த்திட்டு - (அதன்கையை) விரியச்செய்து, பறிக்கும் - (அதிவிருக்கும்பொருளை) அபகரிப்பதற்கிடமாகிய, மலைநாட - மலையைச் சார்ந்த நாட்டையுடையானே, ஒற்றுமை - (மனத்தில்) ஒன்றாதன்மையை, கொள்ளாதார் - கொள்ளாதவரோடுசெய்யும், நட்புஇன்னுதே - நட்புத் துன்பந்தருவதே ஆம். எ - று.

நெயிர்தல் பரத்தல்; நெயிர்த்திட்டு - பிறவினையாகிய இறந்தகாலவினையெசம்; நெயிர் பகுதி, து சாரியை, இடுபகுதிப்பொருள்விசுதி, தகரத்தோற்றமும், உகரக்கேடும் சந்தி, அனைத்து மொருபகுதி, உவினையெச்சவிசுதி, உகரவொற்றிரட்டல் சந்தி, இதுவேகாலங்காட்டியது, பகுதியீற்று உகரக்கேடும் சந்தி. நெயிரென்னும் முதனிலை தன்வினை பிறவினை இரண்டுக்கும் பொதவாயினும் இங்குப்பிறவினையாய் நின்றது. ஒற்றுமையுடைய நட்பினிருவருள் ஒருவர் தமக்குவேண்டியபொருள் மற்றொருவரிடத்திலிருக்கக்காண்பாராயின் அவரைக்கேளாமலே வலிய எடுத்துக்கொள்வொன்னும் பொருள் படும்படி மலையைவருணித்தமையால் அது பிறிதுமொழிதலின் பாற்படும். முற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அன்னும் பண்படி சந்த இன்பப்பொருட்டுத் திரிந்தது. நெயிர்த்திட்டு, பறிக்குமென்பவை செயப்படுபொருள்குன்றாவியாதலால்செயப்படுபொருளவருவிக்கப்பட்டன. (எ)

முட்டுற்ற போழ்தின் முடுகியென் னொயினா

நட்டானொருவன்கை நீட்டேனெல்—நட்டான்

கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வுழிச் செல்க

நெடுமொழி வைய நக.

(இ-ள்.) முட்டு - (என்னோடு நட்புச்செய்தவனுக்கு) இடுக்கண், உற்ற போழ்தின் - நேர்த்தகாலத்தில், முடுகி - (அவனதைச் சொல்லுமுன்) விரைந் து, என ஆர் உயிரை - என்னுடைய அருமையாகிய உயிரை, நட்டான் ஒருவன்கை - அந்நட்டவனாகிய ஒருவன்கையில், நீட்டேனெல் - கோடேனெல்⁸ நெடுமொழி - பெருமையாகிய மொழியைக் கூறுகின்ற, வையம் - அறிவுடையோர், நக - (கண்டு) அவமதித்துச் சிரிக்கும்படி, நட்டான் - தன்னோடு நட்புச்செய்தவனது, கடிமனை - மணஞ்செய்தமனைவியை, கட்டு அழித்தான் -

கற்பழித்த தியோன், செல்உழி-சென்ற இடமாகிய நாகத்தில், செல்க - (நா னும்) செல்லக்கடவேன். ஏ - று.

இழந்தால் பெறக்கூடாத அருமைநோக்கியிர்க்கு அருமையென்னும் விசேடணக் கொடுக்கப்பட்டது. கட்டு பிறர்பாற்செல்லாமல் மனத்தை நிறு த்தும் நிறையாகிய கற்புக்காயிற்று. நக என்னும் வினையெச்சம் அழித்தானெ ன்னும் வினைகொண்டது. (அ)

ஆன்படு நெய்பெய் கலனு ளதுகளைந்து

வேம்படு நெய்பெய் தனைத்தரோ—தேம்படு

நல்வரை நாட நயமுணர்வார் நண்பொரீஇப்

புல்லறிவி னாரொடு நட்பு.

(இ-ள்.) தேன்படு - தேன உண்டாகின்ற, நல்வரைநாட - நன்மையா கிய மலைநாட்டையுடையானே, நயம் உணர்வார் - நீதியை அறிபவரது, நண் பு ஓரீஇ - நட்பைநீக்கி, புல் அறிவினாரொடு - சிற்றறிவை யுடையாரோடு, நட்பு - நட்புச்செய்தல், ஆன்படு - பசுவினிடத்துண்டாகும், நெய்பெய்கலனுள் - நெய்யை வார்த்திருந்த கலயத்தில், அதுகளைந்து - அந்நெய்யைநீக்கி, வேம்பு அடுநெய் வேம்பின் விதைபைக்காய்ச்சுதலாலுண்டாகும் நெய்ஸா, பெய்தா ல் அனைத்து - பெய்தாற்போல்வது. ஏ - று.

தான் பசுவினெய்யோடு சேர்தலாலுண்டாகிய மனத்தையுணர்ந்துமகி ழ்ந்து தன்னை நெருங்குவாரா யுடையதாயிருந்தகலயம் அந்நெய்யை நீக்கி வேப்பநெய்யைப் பெறுதலாலுண்டாகிய தீமணத்தையுணர்ந்து அருவருத்து த் தன்னை நெருங்குவாரா யிலலாததுபோலத் தான நீதியுணர்வாரோடு நட்பு ககொள்ளுதலாலுண்டாகிய நற்குண நற்செய்கைகளை ந ண்டுமகிழ்ந்து தன் னை நெருங்குவாரா யுடையனாயிருந்த ஒருவன் அந்நட்பை நீக்கிப் புல்லறிவி னாரோடு கலந்ததாலுண்டாகிய தீக்குணத் தீச்செயல்களை யுணர்ந்து அருவ ருத்துத் தன்னை நெருங்குவாரிலனாவனென்பது. அரோ அசை. வேம்பு மு தலாகுபெயர். (க)

உருவிற்ப் கமைந்தான்க ணாராண்மை யின்மை

பருகற் கமைந்தபா னீரளா யற்றே

தெரிவுடையார் தீயினத்தா ராகுத னாகம்

விநிபெடையோ டாடிவிட் டற்று.

(இ-ள்.) உருவிற்கு - (காணப்படும்) தோற்றத்திற்கு, அமைந்தான்கண் - தகுந்துள்ளவனிடத்தில், ஊராண்மை - (பிறர்க்கு) உபகாரமுடையானாகுந்

தன்மை, இன்மை - இல்லாமை, பருகற்கு - உண்ணுதற்கு, அமைந்தபால்-சமைந்துள்ளபாலில், நீர் அளாயினால் அற்று - நீர்க்கலந்தாற்போல்வது, தெரிவுடையார் - ஆராயும் அறிவுடையார், தியினத்தார் ஆகுதல் - திய இனமுடையராகுதல், நாகம் - (பாம்பினத்தில்உயர்ந்த) நாகப்பாம்பு, விரிபெடையோடு - விரியன்பாம்பின் சாதிப்பெட்டையுடனே, ஆடிவிட்டால் அற்று - புணர்ந்துவிட்டாற்போல்வது ஏ - று.

பால்நீரோடு கலந்தபோதும் தான் தன்னுருமாறாமல் தோன்றி, சுவையின் குறைவுபற்றி உண்போரால் அவமதிக்கப்படுதல்போலக் கண்டோரால் விரும்பப்படும் தோற்றத்தையுடையானினும் உபகரிக்குங்குணமில்லாமைபற்றி அவரால் அவமதிக்கப் படுவானென்பதும், அறிவுடையோர்தங்குறைமுடியவேண்டித் தியினத்தாராகுதல் நாகம் புணர்ச்சிவிருப்பால் விரியன்சாதிப்பெடையோடு கூடுதல்போலுமென்பதும் கருத்து. இன்மைகுறிப்புத்தொழிற் பெயராதலால் ஊராண்மையின்மை வினைமுதற் பொருண்மையின்கண்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. விரி என்னும் சாதிப்பண்பு பண்பியையுணர்ந்ததால் பண்பாகுபெயர். அவன் குளிரன் என்பனபோல அஃறிணையொருமையுணர்ந்தும் அன் விகுதியோடுபுணர்ந்து விரியனெனவும்வரும். (க0)

உரு - ஆம். அதிகாரம் அறிவுடைமை.

அஃதாவது உண்மையறிவுடையானாகுதலை யுணர்ந்தவது. கல்வியறிவுடையனாகிப் பெரியானாப்பிழையாமல் நடந்து நல்லினஞ்சேர்ந்து இருவகை நடப்பினையுந்தழுவி நடந்து ஒருகாரியஞ்செய்யவற்றாதுக்கு இஃது இன்றியமையாததாதலால் கூடாநடப்பின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பகைவர் பணிவிட நோக்கித் தகவுடையார்
தாமேயு நாணித் தலைச்செல்லார் காணுய்
இளம்பிறை யாயக்காற் றிங்களைச் சேரா
தணங்கருந் துப்பி னரா.

(இ - ள்.) தகவுடையார் - நடுவுநிலையையுடைய திண்ணியர், பகைவர் - பகைவர்கள், பணிவுஇடம் - தளர்ந்ததாகியநிலையையே, நோக்கி - அறிந்து, நாணி - (போர்க்குச்செல்ல) நாணி, தாமே-தாமேயாக, தலைச்செல்லார் - (அப்பகைவரிடத்துப்போர்வேண்டி) செல்லார், அணங்கு அரு - (பிறி

தொன்றினால் துன்பமில்லாத, துப்பின் - வலியையுடைய, அரா - இராகு வென்னும்பாம்பு, இளபிறை - இளமையாகியபிறை, ஆயக்கால் - ஆயினால் திங்களை - சந்திரனிடத்து, சேராத - (தனக்குள்ளாக்க) செல்ல மாட்டாது. எ - று.

தாமே என்னும் பிரிநிலை ஏகாரத்தால் அவர் தம்மேல்வரின் செல்வாரொன்பதாயிற்று. உம்மைசாரியை. செல்லாமைக்குக்காரணம் நடுவுநிலைமை யாதலால் அதனை அவர்க்குடைமையாக்கித் தகவுடையாரென்றார். அராவைத்துப் பிணைனவிசேடித்தமையால்தகவுடையார் திண்ணியொன்பது பெற்றும். நானுதல் தம்மீர்த்துக்கு மாசவருதலைக்கருதி. பிறைதொழி லடியாகப் பிறந்த பெயர், பிற பகுதி, ஐ வினைமுதற்பொருண்மைவிகுதி, பகுதியீற்று அகரக்கேடு கடைக்குறை. காணும்முன்னிலை ஒருமையசை. (க)

நளிகடற் தண்சேர்ப்ப நல்கூர்ந்த மக்கட்

கணிகல மாவ தடக்கம் பணிவில் சீர்

மாத்திரா யின்றி நடக்குமேல் வாழுமூ

கோத்திரங் கூறப் படும்,

(இ - ள்.) நளிகடல் - பெரியகடலினது, தண்சேர்ப்ப - குளிர்ச்சியாகிய துறையையுடையானே, நல்கூர்ந்தமக்கட்கு - பொருளில்லார்க்கு, அணிகலம் ஆவது - அழகுசெய்யவல்ல ஆபரணமாவது, அடக்கம் - பணிந்துநடக்குதலாம், பணிவு - அடக்கம், இல் - இல்லாமல், சீர்மாத்திரா - (தம்வரிய) நிலைமையினதளவு, இன்றி - இல்லாமல், நடக்கும்ஏல் - நடப்பாராயின், வாழும்ஊர் - (அவர்) வாழ்கின்ற ஊராரால், கோத்திரம் - (அவருடைய) பிறப்பின்மூலம், கூறப்படும் - நிந்திக்கப்படும். எ - று.

இல்என்னும் பண்பின் முதனிலை வினையெச்சக் குறிப்புப் பொருள்பட நின்றது. அடக்கம் அவர்க்கு வேண்டியவற்றைப் பிறரால் உபகரிப்பிக்கின்றமைப்பற்றி அதனை அணிகலமென்றார். நடக்குமேலென்பது இழியினுல்பன்மைப்பாரொருமைப்பாலாயிற்று. “கொடியார் வருமென்று குலாவுவதே” எனப்பிறர் கூற்றானுமுணர்க. கோத்திரமென்றது தந்தைமுதலியோரை ஊர்இடவாகுபெயர்.

எந்நிலத்து வித்திடினுங் காஞ்சிரங்காழ் தெங்காகா

தென்னாட் டவருஞ் சுவர்க்கம் புகுதலால்

தன்னாற்றா னாகு மறுமை வடதிசையும்

கொன்னுள் சாலப் பலர்.

(இ - ள்) எந்நிலத்து - எத்தன்மையதாகியதிலத்தில், வித்திடினும்
நட்டாலும், காஞ்சிரம் - எட்டிமரத்தினது, காழ் - விதைகள், தெங்குஆகா -
தென்னைமரங்களாகமுளையா, (அதுபோல) தெங்குநாட்டவரும் - தென்
செயிற்பிறந்தவரும், சுவர்க்கம்புகுதலால் - (அறிவுடைமையால் அறஞ்செ
ய்து) சுவர்க்கத்தின்புகுதலாலும், வடக்குத்திசையும் - வடதிசையிலும், கொ
ன் - (நாகத்தக்கேதுவாகிய) அசசந்தருஞ்செயல்களை, ஆளர் - வீடாது செய்
பவர், பலர் ஆதலால் - பலருளராதலாலும், தன் ஆற்றான - (ஒருவனுக்கு) த
ன்செய்கையாலே, மறுமை - மறுமைப்பயன், ஆகும் - உளதாம். எ - று.

எந்தச்சாதுயிற் பிறக்கினும் அவரவரியற்கையறிவு மாறுதென்பதாக
ருத்து. பிதிந்தேவதைகளது கருமங்களைச்செய்வார் தன்னைநோக்குதற்குரி
யதும், நாகமிருப்பதுமாதலால் தென்றிசையையிழிவினதாகவும், மங்கலகா
ரியங்கள் செய்வார்தன்னை நோக்குதற்குரியதும் போகபூமியிருப்பது மாத
லால் வடதிசையை உயர்வினதாகவுங்கொண்டார். கொன் அச்சப்பொரு
ளதாகிய இடைச்சொல்; அது அசசத்துக்கேதுவாகிய செயலின்மேலது
ஆற்று முதனிலைத்தொழி பெயர். ஆதலால் என்னுஞ்சொல் எஞ்சியது. (ங)

வேம்பி லிலையுட் கனியினும் வாழைதன்

திஞ்சுவை யாதூந் திரியாதாம்—ஆங்கே

இனந்தி தெனினு மியல்புடையார் கேண்மை

மனந்திதாம் பக்க மரிது.

(இ - ள்) வாழை - வாழைக்காய், வேம்பின் இலையுள் - வெப்பிலை
யினுள்ளிருந்து, கனியினும் - பழுத்தாலும், தன்தீசுவை - தனது இயற்கை
யாகிய இனிமையை, யாதும் - சிறிதும், திரியாது - மாறாது, ஆங்கே - அது
போலவே, இயல்புடையார் - இயற்கையாகிய நல்லறிவுடையார், இனம் -
(தாம்சேர்ந்த) இனம், தீதுஎனினும் - தீயதாயினும், கேண்மை - (அவ்வின
த்தினது) நட்பினால், மனம் - (தம்முடைய) மனம், தீயஆம் பக்கம் - தீய
தாகும் பட்சம், அரிது - இலது எ - று

வாழை முதலாகுபெயர். மரந்தையுடையர்த்துகையில் தொழிலடியாக
ப்பிறந்தகாரணப்பெயர்; வாழ் பகுதி, ஐ வினைமுதற்பொருண்ணை விஞ்சி.
ஒருவாழையினடியினின்று கன்றுகளும், அவைவளர்த்தபின் அவற்றினடி
யினின்றும் மற்றும் கன்றுகளும் இடைவிடாது உண்டாதல்பற்றி அம்மரம்
அப்பெயர்த்தாயிற்று. இயற்கையாகிய நற்குணமுடையார் தாஞ்சேர்ந்ததீயி
னத்தினால் குணம் வேறுபடாநொன்பது கருத்து. (சு)

கடல்சார்ந்து மின்னீர் பிறக்கு மலைசார்ந்தும்
உப்பிண் டெவரி பிறத்தலாற் றத்தம்
இனத்தனைய ரல்ல ரொறிகடற்றண் சோப்ப
மனத்தனையர் மக்களென் பார்.

(இ - ள்) ஏறி - (அலைகளை) எறிகின்ற, கடல்-கடலினது, தண்ணீர்ப்ப-
குளிர்த்தியாகிய துறையை யுடையானே, கடல்சார்ந்தும் - (நன்னிலம் உவ
ையுடைய) கடலைச்சார்ந்திருந்தும், இனநீர்பிறக்கும்-(அதில்) இனிமையாகி
யநீர்பிறக்கும், மலைசார்ந்தும் - (உவரிலலாத) மலையை (உவர்திலம்) சார்ந்திரு
ந்தும், உப்ப ஈண்டு - உப்பாகியசுவைபுகுந்த, உவரிபிறத்தலால்-(அதில்) உப்பு
நீர்பிறத்தலினால், மக்கள் என்பார் - மக்களென்று சொல்லப்படும் கல்வியறிவு
டையார், தத்தம் - தம்முடைய, இனத்து - (சேர்ந்த) இனத்தினை, அனையர்
அல்லர் - ஒத்தசெயிலினரல்லர், மனத்து - தம்மனத்தை, அனையர் - ஒத்த
னராவர்.

மக்களெனல் கல்வியறிவுடையோரை யாதலால் அவரை வாளா மக்
களென்பா ரென்றார். இடுகுறி மாதகியாயாய் உவரியென்பது உப்புநீரை
யுணர்த்தலால் உப்பிண்டென விசேடிக்கப் பட்டது “ பணைகைக்கரி”
என்பதுபோல என்பா ரொன்பதில் படு வீகுதி தொகுத்த லாயிற்று. சார்ந்
தென்னும் வினையெச்சங்களுக்கு நன்னிலம், உவரிலலமென்னும்வினைமுதல்க
ள்ளஞ்சிசின்றன.

பராஅனாப் புன்னை படுகடற றண்சோப்ப
ஓராஅலு மொட்டலுஞ் செய்பவோ நல்ல
மருஉச்செய் தியாமாட்டிந் தங்கு மனத்தார்
விராஅஅய்ச் செய்யாமை நன்று.

(இ-ள்.) பரானா - பருத்த அரையையுடைய, புன்னை-புன்னை மரங்கள்,
படு - உண்டாகின்ற, கடல - கடலினது, தண்ணீர்ப்ப - குளிர்த்தியாகிய து
றையையுடையானே, யார்மாட்டும்-எல்லாரிடத்தும், நல்லமருஉச்செய்து-பி
க்கநட்பைச்செய்து, தங்கும்மனத்தார் - (அந்நட்பில்) நீங்குதலில் லாதமன
முடைய அறிவுடையார், ஓராலும் (நட்டாரிடத்து ஒருமுறை) பிரிகதிலும், ஒ
ட்டலும் - (பின்) கூடுதலையும், செய்பவோ - செய்யார், (ஆதலால்) விராய் -
ஒருவரோடு ஆராயாமல்மனம் கலந்து, செய்யாமை - நட்புச் செய்யாமையே,
நன்று - நன்மையைத்தருவது. எ - று.

மருஉ இம்முதனிலேதிரிந்த தொழிற்பெயர் அளபெடையால் மருவு தலென்னும் பொருள்படநின்றசொல்லிசையளபெடை; இதனை ஆடே, மக டே என்பனபோல இயற்கையளபெடையென்பாருமுள். விரா அஅய் இவ் வினையெச்சத்தில்வந்த அளபெடை செய்யுளிசை நிறைக்கவந்தது; ஆகா ரம் நான்குமாத்திரை யளபெடாவிடின் வெண்பாவில் வரப்பெறுத ஆசி ரியத்துக்குரிய நேரொன்றாகிரியத்தனையாய்ச் செப்பலோசை குன்றுமாற திக. பிரிதலுங் கூடுதலுங் செய்யாமல் யாவரிடத்தும் தங்குமனத்தார் ஒருவரை ஆராயாமல் நட்புக்கொண்டபின் அவர் தீயோராயிருப்பின் அந் நட்பு தீங்குதருதலால் விராய்ச்செய்யாமை நன்றென்றார். பரானை மருஉ. ஓரால் ஆலீற்றுத் தொழிற்பெயர். (சு)

உணர வுணரு முறைவுடையானாப்
புணரிற் புணருமா மின்பம்—புணரின்
தெரியத் தெரியுப் தெரிவினா தானாப்
பிரியப் பிரியுமா போய்.

(இ - ள்.) உணர - (எல்லா நூற்பொருள்களையும்) அறியும்படி, உண ரும் - ஆராயும், உணர்வுடையானா - கூறியுடையாரிடத்து, புணரின் - நட்புச்செய்தால், இன்பம்புணரும் - சுகம்சேரும், தெரிய - (நூற்பொருள் கள்) விளங்கும்படி, தெரியும் - ஆராய்ந்தறியும், தெரிவு இல்லாதானா - அ றிவில்லாதவரை, புணரின் - கூடுதலினின்றும், பிரிய - பிரிவதினால், நோய்- துன்பம், பிரியும் - நீங்கும். எ - று.

இன்பமாவது உணர்வுடையானா ஒருவன் கூடுவானாயின் அவனுக்கு அவரால் கூறப்படும் நூற்பொருள்களைக் கேட்பதினாலும் இன்பமேயன்றி அவரோடு சேர்க்கையால்வரும் நல்லொழுக்கத்தாலும், பிறரால் பழிக்கப்படா மையாலும் உண்டாகு மின்பமுமாம்; துன்பமாவது தெரிவினாதானாக் கூடு வானாயின் அவரால்கூறப்படும் பயனில் சொல்முதலியன கேட்பதினாலுண் டாகுந்துன்பமேயன்றி அவரோடு சேர்க்கையால்வரும் தீயொழுக்கத்தாலும், பிறரால் கூறப்படும் பழிப்பினாலும் வருந்துன்பமுமாம் பின்னுள்ள புணரி னென்பதில் புணர் முதனிலைத்தொழிற்பெயர்; இன் நீக்கம்பொருளாகா கிய ஐந்தனுருபு. இதுசொற்பொருட் பின்வருநிலை. (எ)

நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானும் தன்னை
நிலைகலக்கிக் கீழிடு வானும்—நிலையினும்

மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானுந் தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான்.

(இ - ள்.) நன்னிலைக்கண் - நன்மையாகிய நிலையில், தன்னை நிறுப்பானு
ம் - தன்னை நிறுத்தவல்லவனும், தன்னைநிலைகலக்கி - தன்னை நன்னிலையினி
ன்று தவறுதல்செய்து, கீழ் இடுவானும் - தீயநிலைமையில் இருத்தும் மெல்லி
யனும், நிலையினும் - நன்னிலையினின்றும், மேல மேல் - மேலு மேலும், உ
யர்த்து நிறுப்பானும் - உயரச்செய்து நிறுத்தவல்லவனும், தன்னைத்தலையாக-
தன்னை (யாவரினும்) முதன்மையுள்ளவனாக, செய்வானும் - செய்யவல்லவனு
ம், தான் - தானே ஆம். ௭-று.

நன்னிலைமையில் தன்னை நிறுத்தல்முதலிய மூன்றுக்கும் நன்முயற்சி
யும், கீழிடுவதுக்கு அஃதில்லாமையும் காரணமாயினும், அவற்றை அறிந்து
செய்தலுஞ் செய்பாது தவிர்தலும் தானாதலால், அவன்மேல வைத்து 5 கூற்
றார் உயர்த்து நிறுத்தகாலவினையெச்சம், தன்னை பிறவினை யிரண்டிற்கும்
பொதுவாயினும், பிறவினைக்குரியதாய் நின்ற உயர்ப்பகுதி, த் சந்தி, த்திறந்த
கால இடைநிலை, உ வினைபெச்சவிசை; பிறவினைப்படுத்தும் துவ்வகுதிபெற்
றால் உயர்த்துஎன்பது முதலிலையாகி உயர்த்தினவரும். கீழ், தலை பண்பாகு
பெயர். (அ)

கரும வரிசையாற் கல்லாதார் பின்னும்
பெருமை யுடையாருஞ் சேறல்—அருமரபின்
ஓத மாற்று மொலிகடற் றன்சேர்ப்பு
பேதைமை யன்ற தறிவு.

(இ - ள்.) அருமரபின் - அருமையாகிய முறைமையினால், ஓதம் - அலை
கள், அரற்றும் - இனாகின்ற, ஒலிகடல்-ஒலிச்சினை நகடலினது, தன்சேர்ப்பு-
குளிர்ந்த துறையையுடையானே, கருமவரிசையால் - (முன்செய்த) வினைக
லினது முறையால், கல்லாதார்பின்னும் - கல்வியறி வில்லார் பின்னும், பெரு
மை உடையாரும் - பேரறிவுடையாரும், சேறல் - சென்றுயிர்வாழ்தல், பே
தைமை அன்று - அறிவின்மையா லன்று, அது - பின்செல்லல், அறிவு-அறி
வினாலாம். ௭-று.

கருமவரிசை யென்றது நல்வினை தீவினை யிரண்டும் செய்யப்பட்ட மு
றை பிறழ்ந்த வராமையை. பெருமை யுடையார் தாம் கல்லாதார் பின்செ
ன்று உயிர் வாழ்தற்குக் காரணம் முன்செய்த தீவினைப் பயனென நன்குண

ர்வாராதலின் அதனைப்பேதைமையன்றென்ற மாத்திரயினமையாது அறி வென்றுங்கூறினார். ஒதம் இருவினைகள்போலச் சிறிதும்பிறழாமல் முறையாகவருதல்பற்றி அருமரபினை விசேடிக்கப்பட்டது. ஒலி வினைத் தொகைக் குறிப்பாதலால் ககரமிகாதிதல்பாயிற்று. இஃது விசேடியத்தி னியல்புணர்ந்தி நின்றவிசேடணம். அதுபெயராயின் ஒலிக்கடலெனக் ககரமிக்கு நிற்கும். (க)

கருமமு முள்படாட் போகமுந் துவ்வாத்
தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா—ஒருநிலையே
முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம்.

(இ ள்.) கருமமும் - (பொருளடைதற்குந் காரணமாகிய) முயற்சிக்கும், உள்படா - உள்ளாகிநடந்து, போகமும் - (தேடியபொருளால்) சுகங்க ளையும், துவ்வா - அதுபவித்து, தருமமும் - (நாகையாகிய) அறத்தையும், தக் கார்க்கே - நல்லவர்க்கே, செய்யா - செய்து, முட்டினின்று - குறைவுபாடி லாமல், மூன்றும் - இம்மூன்றுசெயலும், ஒருநிலையே - ஒருதன்மையனவா கவே, முடியுமேல் - (ஒருவன்) நிரம்புவானாயின், அஃது - அந்நிரம்புதல், பட்டினம் - (தூரதேசங்களுக்குச்சென்றுமீண்டு) பட்டினத்தை, பெற்றக லம் - அடைந்த மரக்கலமாம், என்ப - என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லு வர். எ - று.

கருமமென்பதனீற்றில் நான்கனுருபு தொகுக்கப்பட்டது. முயற்சி க்கு உள்ளாகி நடத்தலாவது முடிவுபெறும்வரையும் சோம்பியிராமல் அத னைச்செய்துமுடித்தல். ஒருதன்மையனவாகுதல் கருமத்துக்கு உள்படல் போகத்தைஉண்ணல், தக்கார்க்குத் தருமத்தைச்செய்தலாகியமூன்றும் ஒன் றினொன்று குறைவுபாடின்றை. முடிதலின்றருமைநோக்கி அதனைப்பட்டி னத்தைக்கலமடைதலென்றார். தான்வலியனாயிருந்த மற்ற இரண்டை யும் நடத்தவேண்டுதலின் போகத்தைத் துவ்வலும் அவற்றோடெண்ண ப்பட்டது. ஏ இரண்டில் முன்னது பிரிநிலை; பின்னது தேற்றம்.

உசு - ஆம், அதிகாரம் அறிவின்மை.

அஃதாவது உண்மையறிலினாகுதலை உணர்த்துவது. அறிவுடைமை அறிவின்மையாகிய இரண்டும் தங்காரியமாகிய நற்செயல், தீச்செயல்களின் மேல் நின்றன. அதிகாரமுறைமை கூருமலேவிளங்கும். (கௌ)

துண்ணுணர் வின்மை வறுமையெதுடைமை
பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்—எண்ணுங்கால்
பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யாணியாளோ
கண்ணவாத் தக்க கலன்.

(இ - ள்) எண்ணுங்கால் - ஆராயின், துண் உணர்வு - கூர்நிவு, இன்மை - (ஒருவன்) இல்லாதுதல், வறுமை - வறுமையாம், அஃது உடைமை - அககூடறிவை யுடையதுதல், பண்ண - தேடு வதினால், பணைத்த-மிகுந்த, பெருசெல்வம் - பெருமையைத் தருஞ் செல்வமாம், பெண் - பெண்தன்மையை, அவாய் - விரும்பி, ஆண் - ஆண்தன்மையை, இழந்த - (அவ்வவாவியவளவு) நீங்கிய, பேடி - பேடி யானவன், கண் - (பார்ப்பவருருடைய) கண்கள், அவாத்தக்க - விரும்பத்தகுந்த, கலன் - ஆபரணங்களை அணியாளோ - (தனமுயற்சியால்) அணிந்து கொள்ளாளோ அணிந்துகொள்வன், (ஆதலால்) பொருளுடைமை செல்வமும், அஃதில்லாமை வறுமையுமாகா. எ - று.

நற்றில் தந்துரைத்தன இசையெச்சம். அவாவுதலும் இழத்தலும் இலக்கணை. அவாய் இறந்தகால வினை யெச்சம். அவாவ எனனும் வினை யெச்சம் நறுதொகுக்கப்பட்டது. துண்ணுணர்வில்லாதபோது பொருட்செல்வம் பயன்படுதலின்றிக் கழிந்தெனமையாலும், அவ்வுணர்வுடைமை நிலையுடையதாகி இருமை யின்பவிளைவுகளைத்தருதலாலும் அந்நினைப் பெருஞ்செல்வமென்றார் (க)

பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் பாடபூரி
தல்ல லுழப்ப தறிதிரோல்—தொல்சிறப்பின்
நாவின் கிழத்தி யுறைதலாற் சேராளோ
பூவின் கிழத்தி புலந்து.

(இ - ள்.) ஆன்ற - சிறந்த, பக்கேள்வி - பலவகையாகிய கேள்வி களினால் ஆம், பயன் உணர்வார் - பயனுணர்ந்தபுலவர், பாடு அழிந்த - (பொருளின்மையால்) பெருமைகெட்டு, அல்லல் உழப்பது - தன்பப் படுதற்குக் காரணத்தை, அறிதிரோல் - (உலகீர்) அறிந்துகொள்ள வேண்டின், தொல்படைப்புத்தொடங்கிவரும், சிறப்பின் - சிறப்பினையுடைய, நாவின் கிழத்தி - (கற்பவருடைய) நாவில்கிழத்திதற்குரியசம்சவதி, உறைதலால் - (அவரிடத்து) வசிப்பதனால், பூவின் கிழத்தி - செந்தாமரைமலரில் வசிக்குந்திருமுகன், புலந்து (அவரோடு) பிணங்கி, சேரான் - சேரமாட்டான் என்பது. எ - று.

நாவின் கிழத்தி உறைதற்குக்காரணம் கேள்விப்பயனுர்வார் நனகு பாராட்டுதலால், பூவின் கிழத்திக்குத் தன்மருகியைப் பாராட்டுவாரோடு புலவியுண்டாயிற்றென்க. அறிதீர் முன்னிலைப்பன்மை எதிர்காலமுற்று, காலங்காட்டுவது தகர இடைகிலை. எளிதென்பதன் மருஉ ஆகிய ஏலென் பது தான்சார்ந்த வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்குமியல்புள்ளது. இது தற் குறிப்பேற்றவணி. (உ)

கல்லென்று தந்தை கழற வுதனையோர்
சொல்லென்று கொள்ளா திகழ்ந்தவன்—மெல்ல
எழுத்தோலை பல்லார்முன் னீட்ட விரியா
வழுக்கோலைக் கொண்டு விடும்.

(இ - ள்.) கல் என்று - (கல்வியை) கற்றுக்கொள்ளென்று, தந்தை - பிதா, கழற - சொல்ல, அதனை - அச்சொல்லை, ஓர்சொல்என்று - ஒப்பற்ற சொல்வென்று, கொள்ளாது - ஏற்காமல், இகழ்ந்தவன் - (இளமையில்) அவமதித்தவன், பல்லார்முன் - பலர்முன்பு, எழுத்து ஓலை - (எழுதிய) எழுத்தையுடைய ஓலையை, மெல்லநீட்ட - (தந்தை) மெள்ளக் கொடுத்ததினால், இளியா - (அவனை) இழித்துப்பேசி, வழு - (காயமாகிய) குற்றத்தைத்தரத்தக்க, கோலை-தடியை, கொண்டிவிடும்-(கையில்) கொள்ளாமலிரான். எ - று.

கல்லென்பது ஆய் விசுதிகெட்ட எவ்வொருமைமுற்று. எழுத்து தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயர்; எழுதென்னுமுதனிலை செயப்படுபொருண்மை விசுதியாகிய ஐ புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் பகுதி ஒற்றியட்டிமுடிந்தது. இவ்வாறன்றித் தல்விசுதி புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் முதனிலை எழுத்தெனத்திரிந்தமையாக முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயரொணப்பட்டு, வரிவடிவினை உணர்த்தலால் தொழிலாகுபெயரொனினும் பொருந்தும். கல்வியறிவில்லாத ஒருவன் தாய்தந்தையர்களை வழிபாடுசெய்தலும், அறியானென்பது கருத்து. (ங)

கல்லாது நீண்ட வொருவ னுலகத்து
நல்லறி வாள் ரிடைப்புக்கு - மெல்ல
இருப்பினு நாயிருந் தற்றே யிராஅ
துடைப்பினு நாய்குரைத் தற்று.

(இ - ள்.) உலகத்து - உலகத்தில், கல்லாது - (நூல்களை) கற்காமல், நீண்ட ஒருவன் - வளர்ந்த ஒருவன், நல் அறிவு ஆளர் - குற்றமற்ற கல்வியறி

வையானுதலுடையாரது, இடைப்புக்கு - சபையிற்புகுந்து, மெல்ல இருப்பினும் - (அவர்பேசுதலை அறியமாட்டாமையால்) அடக்கமாக இருந்தானுயினும் - நாய் இருந்ததே அற்று - (அவனிருப்பு) நாயிருப்பதேபோலும், இராது - அடக்கமில்லாமல், உரைப்பினும் - (ஏதேனுமொன்றை) பேசுவானுயினும், நாய்குரைத்தது ஏ அற்று - (அப்பேசுதல்) நாய்குரைப்பதேபோலும். ஏ-று

கல்வி உலகத்தில் இன்றியமையாச்சிறப்பினதென்பதற்கு உலகத்தெனறும், அவனுடையவளர்ச்சியை இழித்ததற்கு நீண்டவென்றும், அவனமக்களோடெண்ணப்படாநென்பதற்கு நாயென்றும், அவனிருப்பு அச்சபையினதழகை கெடுப்பதென்பதற்கு நாயிருந்தறென்றும், உரைத்தல் பொருளிலுதும், அறிவுடையோர்செவிககு அருவருப்புள்ளது மென்பதற்கு நாய்குரைத்ததறென்றும் கூறினர். பிரிநிலை ஏகாரத்தை இருந்ததென்பதொடும், குரைத்ததென்பதொடுங்கூட்டுக. மெல்ல பண்படியாகப்பிறந்த உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினையெச்சம். இது லகரத்துக்கு ளகரம் போலியாய் மெள்ளனவும் வழங்கும். (சு)

புல்லாபபுள் கோட்டிப் புலவ ரிடைப்புகுக்

கல்லாத சொல்லுங் கடையெல்லாங் கற்ற

கடாஅயினுஞ் சான்றவர் சொல்லார் பொருண்மேல்

படாஅ விடுபாக் கறிந்து.

(இ - ள்.) கடைஎல்லாம் - கீழ்மக்களெல்லாரும், புல்புல்லாத-புல்லறிவைப்பொருந்தாத, கோட்டி - சபையிலுள்ள, புலவரிடை - புலவர்நடுவில், புக்கு - (தாமே) சென்று, கலாத - கற்றுணராதவற்றை, சொல்லும-எடுத்துச்சொல்லுவர், சான்றவர் - அறிவால்கிறைந்தமேன்மக்கள், கற்ற - தமக்குத்தெரிந்தனவற்றை, கடாயினும் - (கீழ்மக்கள்) வினாவினும், பொருண்மேல் - அப்பொருளினிடத்து, படாமல் - (அவறிவு) பொருந்தாமல், விடுபாக்கு - நீங்குதலை, அறிந்து-தாம்அறிந்திருக்கின்றமையால், சொல்லார் மெளனமாயிருப்பர். ஏ-று.

புல்லாப்புல் என்பதைப்பின் முனாகுகிறதுத்தி உலாக்க அவையிலுள்ளாரது புன்மை புல்லாமையை அவையின்மேலேற்றியது ஓர் மரபுவழுவமைதி. புன்மை என்றது கல்வியறிவின்மையை. கடாஅயின் என்னும் வினையெச்சத்தின அளபெடை தாளில்லாவிடினுந் துளைகடாமையால்செய்யுளிரைசிறைக்க வந்ததன்று; அளபெடையின்றியும் கடாயினென்பது வினையெ

ச்சமாய் சிற்றலின்சொல்லிசை நிறைக்கவந்ததுமன்று; ஆதலின் இன்னிசையளபடையாம். மற்றொன்று செய்யுளியசையளபடையுடையது. விடுபாக்கு என்பதில் பாக்கீறுதொழிற்பெயர் விசுதிப் பொருள்பட நின்றது. “அஞ்சுதும்வேபாக்கறிந்து” என்பதிலும் அப்பொருள்படலறிக. நீர் உறங்குவானென், அவர் நடப்பானென்னமற்ற வான் பானீறும் அப்பொருளானவாதல் காண்க. (ரு)

கற்றறிந்த நாவினார் சொல்லார்தஞ் சோர்வஞ்சி
மற்றைய ராவார் பகர்வர் பணியின்மேல்
வற்றிய வோலை கலகலக்கு மெஞ்ஞான்றும்
பச்சோலைக் கில்லை யொலி.

(இ - ள்.) எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும், கற்று - (பலதூல்களையும்) கற்று, அறிந்த - (அவற்றின்பொருள்களை) உணர்ந்த, நாவினார் - (பிறர்க்கறிவுறுத்தும்) சொல்லாற்றலுடையார், தம்சொர்வு அஞ்சி - தம்மறதியை அஞ்சி, சொல்லார் - (உரைக்கப்படும் பொருளைமுன் உள்ளத்தமைக்காமல்) சொல்லமாட்டார், மற்றையர் ஆவார்-கற்றறியாதவர், பகர்வர் - (பலவற்றை எடுத்து) சொல்லுவார், பணியின்மேல் - பணமரத்தில், வற்றிய ஓலை - நாமில்லாத ஓலைகள், கலகலக்கும் - கலகலவென்றொலிக்கும், பச்சோலைக்கு - பசுமையாகிய ஓலைகளுக்கு, ஒலி இல்லை - ஒலித்தவில்லையாம். எ - று.

சொர்வு யாவார்க்கும் ஒப்பறிகழும் உயிர்க்குணமாகியமறிதி. நாக்கருவியாகுபெயராய்ச்சொல்லையுணர்ந்தியது. கலகலக்குமென்னு முற்றில் கலகல என்னும் பகுதி இரட்டைக்கிளவியாதலால் அதனைப் பிரிக்காதுகொள்க.பச்சோலை என்பதில் பசுவென்னும் பண்படிதன்னொற்றிரட்டியது. (சு)

பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் றேமா வடித்தற்றால்
நன்றறியா மாந்தர்க் கறத்தா றுனாக்குங்கால்
குன்றின்மேற் கொட்டுந் தறிபோற் றலைதகர்ந்து
சென்றிசையா வாகுஞ் செவிக்கு.

(இ - ள்.) நன்று - (தம்முயிர்க்கு) நன்மைதருவதனை, அறியாதமாதர்க்கு - உணரமாட்டாதமக்களுக்கு, அறத்து ஆறு - அறத்தினதுபயன்களை, உரைக்குங்கால் - சொல்லுமுகையில், (அச்சொற்றொடர்கள்) குன்றின்மேல் - மலையின்மேல், கொட்டும் - கடாவப்படும், தறிபோல - (மரத்தாற்செய்யப்பட்ட) முளைகூர்சிறைதவனுபோல, தலைதகர்ந்து - தம்தலைசிறைதகந்து, சென்று இ

சையா ஆகும் - போய்ப்பொருந்தாதன ஆகின்ற, செவிக்கு - (அவரது) காது களுக்கு, (அவ்வுரைத்தல்) பன்றி - பன்றிகளினது, கூழ் - கூழைவார்ப்பதற் குரிய, பத்தரில் - சிறுதொட்டியில், தேமா - மதுரமாகியமாங்கனிகளை, வடித்தால் அற்று - பிழிந்தாற்போலும். எ - று.

தலைஎன்றது சொற்றொடரின் றெழுத்தை. தேமாவடித்தற்றென்ற வுவமையால் சொற் றொடரின்ருமையும் பெருமையும் கெட்டுப்பயன்படா என் பதுபெற்றும். பின்னதாதலால் பயன் ஆறெனப்பட்டது. தறி முதலிலை த்தொழிலாகுபெயர். ஆகுமென்னும் பெயரெச்சம் செவியென்னு நிலப்பெ யர் கொண்டது. (எ)

பாலாற் கழீஇப் பலநா னுணக்கினும்

வாலிதாம் பக்க மிருந்தைக் கிருந்தன்று

கோலாற் கடா அய்க் குறினும் புகலொல்லா

நோலா வுடம்பிற் கறிவு.

(இ - ள்.) பலநாள் - எண்ணிறந்தநாள், பாலால் - பாலினால், கழீஇ - கழுவி, உணக்கினும் - உலர்த்தினாலும், வாலிது ஆம்பக்கம் - வெண்மையு டையதாகின்றதன்மை, இருந்தைக்கு - கரிக்கு, இருந்தது அன்று - இருந்தது இல்லை, அதுபோல நோலாத - கல்வியறிவு பெறுதற்கேற்ற அறத்தைச் செய்யாத, உடம்பிற்கு - ஒருவனுக்கு, கோலால் - கோவினால் கடாய் - (அவன்காதில்) கடாவித்தொளைசெய்து, அறிவு - அறிவை விளக்கும் பொருள்களை, கூறினும் - சொல்லினும், புகல் ஒல்லா - (அவை) புகுதல் இசையா. எ - று.

கழீஇ சொல்விசையளபெடை. மற்றது செய்யுளிசையளபெடை. பா லாற் கழுவுதல் கோலாற்கடாவுதலுக்கும், உணக்கல் கூறுதலுக்கும் உவமை யெனக்கொள்க. இருந்ததென்பதும், நோலாதவென்னும் எதிர்மறைப் பெய ரெச்சமும் ஈறுதொகுத்தலும், கூறினென்பது முதல்குறுக்கலும் பெற்றன. இப்பெயரெச்சம் காரணப்பொருட்டாய்க் காரியமாகிய உடம்பைக்கொ ண்டது. கூறுமறிவினை யுணருந்தன்மையில னாதலாகிய இழிவு பற்றி அறி விலானை உடம்பென்றார். இது திணைவழு வமைதி. வாலிது உரியடியாக ப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயர்; வால் பகுதி, இ சாரியை, து ஒன்றன்படர்க் கைவிகுதி.

பொழிந்தினிது நாறினும் பூமிசைதல் செல்லா

திழிந்தவை காமுறாஉ மீப்போல்—இழிந்தவை

தாங்கலந்த நெஞ்சினூர்க் கென்னுநர் தக்கார்வாய்த்
தேன்கலந்த தேற்றச்சொற் தேர்வு.

(இ - ள்.) பொழிந்து - (தேனை) சொரியாநின்ற, இனிதநாறிலும் - நன்மணம்மணக்கினும், பூ - மலரிடத்து, மிசைதல் - தேனுண்ணலுக்கு, செல்லாது - செல்லாமல், இழிந்தவை - இழிந்தபொருள்களை, காமுறும் - விரும்பி உண்கின்ற, ராப்போல - ஈயைப்போல, இழிந்தவை - இழிவாகியகருத்துகள், கலந்தநெஞ்சினூர்க்கு - பொருந்தியுள்ளமனமுடையார்க்கு, தக்கார் - மேன்மக்களுடைய, வாய் - வாயிலுண்டாம், தேன்கலந்த - இனிமையுள்ள, தேற்றச்சொல் - தெளிவைத்தருஞ்சொற்களினது, தேர்வு - துணிவு, என் ஆகும் - யாதுபயனைத்தரும். எ - று.

இனிதெனும் பண்படியாகப்பிறந்தபெயர் நறுமணத்தக்காயிற்று. முன்னுள்ள இழிந்தவை இடக்காடக்கல். அவைபவ்விமுதலியவை. தக்காருடையதுணிவு அவர் சொல்லின்மேலேற்றப்பட்டது. வாயெனவேண்டாது கூறியது அது தேன்கலந்ததேற்றச்சொல்லோடுபயிலும் சிறப்புணர்த்தற்கு. உயர்ந்தோருடையசொல் தமக்குப்பயன்படாமையால் இழிந்தோர் கேட்க விரும்பாரென்பது கருத்து. (க)

கற்றா ருநாக்குவ கசடறு நுண்கேள்வி
பற்றாது தன்னெஞ் சுதைத்தலான் - மற்றுமோர்
தன்போ லொருவன் முகநோக்கித் தானுமோர்
புன்கோட்டி கொள்ளுமாங் கீழ்.

(இ - ள்.) கற்றார் - கற்றுவல்லோர், உரைக்கும் - சொல்லுகின்ற, கசடு - (விபரீதஐயங்களாகிய) பழுது, அறும் - நீங்குதற்குக்காரணமாகிய, நுண்கேள்வி - கேட்டுணரத்தக்க னுட்பமாகியபொருளை, பற்றாது - (உறுதிப் பொருளை) கொள்ளாமல், தன்னெஞ்சு - தன்மனம், உதைத்தலான் - அவமதித்து விடுதலால், கீழ் - கீழ்மகன், ஓர்தன்போல் - சிறுமையாகியதன்னைப் போன்ற, ஒருவன்முகம்நோக்கி - ஒருபேதையினுடைய முகத்தைப்பாராநின்று, தானும் - அறிவில்லாத தானும், ஒர்புல்கோட்டி - ஒருசிறு கபையை, மற்றும் கொள்ளும் - மேலும் அங்குக்கொள்ளுவான். எ - று.

பொருளினது நுண்மை கேள்விமே லேற்றப் பட்டது. உதைத்தல் அவமதித் தலையுணர்த்தியது. நுண்கேள்வியை உணர்ந்துகொள்வதற்குரிய நல்லறி வில்லாமையால் கீழ்மக னெஞ்சுபற்றாது அவமதிப்பதாயிற்று. பன்

கோட்டிகொள்ளுமென்றது இழிபொருளை எடுத்துப்பேசுதலை. மற்று வினை மாற்றுப்பொருளது. மற்றுமென்றவுமமை இறந்தது தழீஇயதிலும், மற்றது அதனோடு இழிவு சிறப்பிலும் வந்தன. (௧௦)

ஆம். ௨௭ - அதிகாரம் நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது தேடினாளுக்கும், பிறர்க்கும் பயன்படாத செல்வத்தினிய ல்பைக் கூறுவது. தேடினானது நன்றியின்மையாகியகுணம் அவன் செல்வ த்தின்மேலேற்றப்பட்டது, அறிவிலான் தேடியசெல்வமே இங்ஙனமாத லால் இஃது அறிவின்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அருகல தாகிப் பலபழுத்தக் கண்ணும்
பொரிதாள் விளவினை வாவல் குறுகா
பெரிதணிய ராயினும் பீடிலார் செல்வம்
கருதுங் கடப்பாட்ட தன்று.

(இ-ள்) அருகலது ஆகி - (தம்பிடத்துக்கு) அருகி லுள்ளதாய், பலபழு த்தக்கண்ணும் - பலகணிகளைப் பழுத் திருப்பினும், பொரிதாள் - பொரிந்த அடியையுடைய, விளவினை - விளமரத்தை, வாவல் - வெளவால்கள், குறு கா - (அக்கணிகளை யுண்ணவிரும்பி) நெருங்கமாட்டா, (அதுபோல) பெரிது அணியர் ஆயினும் - மிகுதியும் அருகிலுள்ளவராயிருப்பினும், பீடு இலார்செல் வம் - பெருமைக்குணமில்லா தவரதுசெல்வப்பொருள், கருதும் - (மானக்கெடா த இரப்போரால்) கினைக்கப்படும், கடப்பாட்டது - ாகையுடையது, அன்று அல்லதாம். ஏ-று.

அருகலது பண்படியாகப்பிறந்த ஒன்றன்பட்டர்க்கைப்பெயர்; அருகுபகு தி, அல், அசாரியை, துஒன்றைபட்டர்க்கைவிசுதி, உகராகேடுசெந்தி. அருகலதா கிளன்பதற்குக் குறைதலிலதா கிளனஉரைத்தலுமாம்; அருகு முதனிலைத்தொ ழிற்பெயர் உடையாரது ாகைத்தொழில் அவர் செல்வத்தின் மேலேற்றப்ப ட்டது. ஒருவனுக்குாகை தவிருந்தன்மையதன் றுதலால் அதனைக் கடப்பாட் டதென்றார். தாளென்றது அனாயை. (௧)

அள்ளிக்கொள் வன்ன குறுமுகிழ வாயினும்
களளிமேழ் கைநீட்டார் சூழும்பூ வன்மையால்

செல்வம் பெரிதுடைய ராயினுங்கீழ்களை

நள்ளா ரறிவுடை யார்.

(இ-ள்.) அள்ளிக்கொள்வது அன்ன - அள்ளிக்கொள்ளுதற்குத்தக்க அவ்வளவான, குறுமுகிழ் ஆயினும் - சிறியபேரும்புகளையுடையனவாயினும், குடும்பு அன்மையால்-(அவை) அணிவதற்குரியமலர்களல்லாமையால், கள்ளி மேல் - கள்ளிகளின்மேல், கைநீட்டார் - (பூவிருப்புள்ளார் அவ்வரும்பைப்பெறவேண்டி) கையைநீட்டார், (அதுபோல) செல்வம்-செல்வத்தை, பெரிது உடையர் ஆயினும் - மிகுதியாக உடையாராயினும், கீழ்களை - 'கீழ்மக்களை, அறிவு உடையார் - நல்லறிவுடையமேலோர், நள்ளார் - (அச்செல்வத்தைப்பெறவேண்டி) நெருங்கார். எ -று.

கொள்வதென்பது ஒன்றன்படர்க்கை எதிர்காலத்தொழிற்பெயர். அது ாறுதொகுக்கப்பட்டது. முகிழ் சினையடியாகப்பிறந்த பலவிற்படர்க்கைக்குறிப்புவினைப்பெயர். . அள்ளிக்கொள்வ தன்ன என்பது அரும்புகளினளவின்மை குறித்துநின்றது. குடும்பு அன்மையாகிய இழிவைக்குறிப்பிக்கப்பெறப்பதற்குக் காரணமாகிய கைநீட்டலொன்றையே கூறினர் அறிவுடையார் என்றது மானங்கெடாத இரவலரை. (உ)

மல்கு திரையு கடற்கோட் டிருப்பினும்

வல்லூற் றுவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்

செல்வம் பெரிதுடைய ராயினும் சேட்சென்றும்

நல்குவார் கட்டே நகை.

(இ-ள்.) மல்கு - பல்வாக வருகின்ற, திரையு - அலைகளை யுடைய, கடற்கோடு - கடற்கரையில், இருப்பினும் - (நீர்விரிப்புள்ளோர்) இருப்பா ராயினும், உவர்தல் - உப்பில்லாத, வல்லூற்று - சிறுகச்சுரத்தலை யுடைய, கிணற்றின்கண்சென்று - (தூரத்துள்ள) சிறுகிணற்றினிடத்துச் சென்று, உண்பர்-நீருண்பர், (அதுபோல) செல்வம் பெரிது உடையர் ஆயினும் - தமக்கு அருகில் (கீழ்மக்கள்) செல்வம் மிகுதியாக உடையாராயிருப்பினும் (அவர்பாற் செல்லாமல்) சேன்சென்றும் - நெருந்தூரஞ் சென்றும், நகை - (அறிவுடையோர் இரக்க) விரும்புகல், நல்குவார்கட்டே - ாயும் மேன்மக்க ளிடத்ததே ஆம். எ -று.

பொருளில் தந்துரைத்தனவெல்லாம் உவமையாற்றலாலென்க. உம்மைகள் மூன்றில் மூன்றைய இரண்டும் உயர்வுசிறப்பு; பின்னையது இழி

வுசிறப்பு. ஏபிரிசிலே. கட்டு இடமடியாகப் பிறந்த குறிப்புமுற்று, நல்குவா
ர்கட்டு ஒற்றுமைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலை ; அவ்
வாறாவது கட்டென்னுஞ்சொல்லின் முதனிலைகொண்டது. (ங)

புணர்கடல்குழ் வையத்துப் புண்ணியமோ வேறே

உணர்வ துடையா நிருப்ப—உணர்விலா

வட்டும் வழுதுணையும் போல்வாரும் வாழ்வோ

பட்டிந் துகிலு முடுத்து.

(இ - ள்) புணர் - இடையி லுறத, கடல்குழ் - கடலால் சூழப்பட்ட,
வையத்து - பூமியில், உணர்வது - (எல்லாதாங்களையும்) அறியும் அறிவை,
உடையார் - உடைய மேன்மக்கள், இருப்ப - (செல்வத்தைப் பெறும் படி)
இருக்க, உணர்வுஇல்லாத - அவ்வறிவில்லாத, வட்டும் - உண்டை யையும்,
வழுதுணையும் - கண்டங்கத்திரிச்செடியையும், போல்வாரும் - ஒத்தகீழ்மக்
களும், பட்டும் - பட்டாடையையும், துகிலும்-மெல்லிய ஆடையையும், உ
டுத்துவாழ்வார் - உடுத்துக்கொண்டு வாழ்வடையரா யிருக்கின்றார், (ஆதலால்)
புண்ணியமோ - புண்ணிய மென்பதோ, வேறே - முறைபிறழ் வுடையதே
ஆம். எ-று.

மேன்மக்கள் செல்வத்தை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்க, கீழ்மக்கள் எ
ல்லாச் செல்வங்களையும் பெற்றுவாழ்வதை நோக்கிச் செல்வத்துக்குக்காரண
மாகிய புண்ணியத்தின் சிறப்பினை உண்மையெழுத்து வேறெனப் பிறி
தொன்றாகக் கூறுகின்றமையால் இது சிறப்பவறுதி. கடல் இடையில் அறாம
லிருத்தலால் அதற்குப்புணரென்பது அடையாகவந்தது. இதுபற்றியே கடலு
க்குப்புணரியெனப் பெயர்வழங்கும். தாம்சொல்லியசொல் புரளுதலால்வட்டு
ம், இரப்போர்தம்மிடத்துப் பெறவேண்டியதொன்றை மிகவருந்திப் பெறவே
ண்டதலால் வழுதுணையும் கீழ்மக்களுக்கு உவமையாயின. ஓஉயர்வுசிறப்பு. மு
ன்னுள்ள ஏதேற்றப்பொருளது ; பின்னது அசைநிலைப் பொருளது ; இரக்
கப்பொருள தெனினுமொக்கும். உணர்வது உடையார் தொழிலைக்கருவியின்
மேலேற்றிக் கூறப்படுவதாகிய வினையாலணையும்பெயர் ; ஒருவ னுணர்தற்கு
அறிவு கருவியாதலாலென்க. (ச)

நல்லார் நயவ நிருப்ப நயமிலாக்

கல்லார்க்கொன் றுகிய காரணம்—தொல்லே

வினைப்பய னல்லது வேனெடுங் கண்ணாய்

நினைப்ப வருவதொன் றில்.

(இ-ள்.) வேல் - வேல்போலும், நெடுகண்ணாய் - நெடுமையாகிய கண் கையுடையாளே, நல்லார் - (யாவர்க்கும்) நல்லவராகி, நயவர் - (கற்குந்தோறும் நூற்பொருள்தரும்) இன்பமுடையார், இருப்ப-பெறுதவராயிருக்க, நயம்இல்லாத, - அவ்விற்பயில்லாத, கல்லார்க்கு - மூடர்களுக்கு, ஒன்று - செல்வமாகிய ஒர்பொருள், ஆகியகாரணம் - உண்டாயிருக்கிறகாரணம், தொல்லை-முன்செய்த, வினைப்பயன் - நல்வினையாகிய பயன், அல்லது - அல்லாமல், நினைப்ப - எண்ண, வருவது ஒன்று - (அவ்வெண்ணத்தில்) வருவதாகிய ஒருகாரணம், இல் - இல்லை. எ-று.

செய்யத்தகுவனவற்றை அறிந்துசெய்யவல்ல கல்வியறிவுடையானாச் சாராமல், அவற்றை அறிந்துசெய்யமாட்டாத கல்லாதவனாச் செல்வப்பொருள் சார்ந்திருத்தல் முறைபிறழ்வன்றெனக் காரணங்கூறியவாறாயிற்று. நயவர் பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயர்; நயம் பகுதி, மகரக்கேடும், வகத்தோற்றமுஞ்சந்தி, அர் பல்லோர்படர்க்கைவிகுதி; இதில் அத்துச்சாரியை தொகுத்தலெனினு மொக்கும். நல்வினை பிறப்பின்பயனுளொன்றாதலால் அதனை வினைப்பயனென்றார். வினைப்பயன் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகைநிலை. ஆறாவதன் தொகைநிலையாகக்கொண்டால் பயன்செல்வமாகிய காரியமாமே அன்றிக் காரணமாகாமையால் கொள்ளலாகாதென்க. உலகத்தில் யாவருள்ளும் தன்னையுடையானை மேம்படச்செய்யவல்லதாதலால் செல்வப்பொருளை ஒன்றென்றார். ஒன்றென்பன இரண்டும் எண்ணலையையாகுபெயர். நல்லார் குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாயிற்று. (௫)

நாறாத் தகடேபோ னன்மலர்மேற் பொற்பாவாய்

நீறாய் நிலத்து விளியரோ—வேறாய்

புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய்நீ பொன்போலும்

நன்மக்கள் பக்கம் துறந்து.

(இ - ள்.) நன்மலர்மேல் - தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய, பொன்பாவாய் - பொன் பிரகிமைபோன்ற திருமகளே, பொன்போலும் - பொன்போலக் குணமாறுதலில்லாத, நன்மக்கள்பக்கம் - மேலோரிடத்தில், துறந்து - புகுதலைவிட்டு, வேறாய் - (மக்கட்டன்மையில்) வேறுபட்ட, புன்மக்கள்பக்கம் - கீழ்மக்களிடத்து, நீ புகுவாய் - நீ சேர்வாய், (ஆதலால்) நிலத்து - பூமியில், நாறாத - மணக்காத, தகடேபோல் - புறவிதழையேபோல அவமதிக்கப்பட்டு, விளிந்து - இறந்து, நீறு ஆ-சாம்பராகக்கடவை. எ-று.

பெற்றசெல்வத்தைப் பயன்படச்செய்யவல்ல மேன்மக்களது வறுமையையும், அதனைப்பயன்படச்செய்ய வறியாத கீழ்மக்களது செல்வத்தையும் கண்டு மனம்பொறும் லிவ்வாறு செல்வியைக் கூறுவாராயினார். போலென்னும் இடைச்சொல்லியாகிய முதனிலை வினையெச்சப் பொருள்பட நிறைது. பாவை உவமையாகுபெயர். விளிந்தபின் நீரூதல் வேண்டு மாதலால் நீரூய்விளி உன்பதைப் பின்முன்னாக நிறுத்தி விசுதிபிரித்துக் கூட்டிஉரைக்க. விளி ஆய்விசுதி புணர்ந்துகெட்ட ஏவலொருமைவினை. துறந்து, புருவாயென்பன இலக்கணை. ஏ பிரிநிலை. (சு)

நயவார்க ணல்குரவு நாணின்று கொல்லோ
பயவார்கட் செல்வம் பரம்பப்—பயின்கொல்
வியவாய்காண் வேற்கண்ணு யிவ்விரண்டு மாங்கே
நயவாது நிற்கு நிலை.

(இ - ள்) வேல் கண்ணாய் - வேல் போலுங் கண்களை யுடையாளே, நயவார்கண் - உலகநடையை அறிந்து நடப்பவரிடத்துள்ள, நல்குரவு - வறுமை, நாண் இன்றுகொல் - நாணமில்லாதோ, பயவார்கண் - (பிறர்க்கு) பயன்படுத லில்லாரிடத்துள்ள, செல்வம் - செல்வப்பொருள், பரம்ப - நீங்காமல்பெருகுதலால், பயின்கொல் - பிசினே, இவ்விரண்டும் - இவ்வறுமையும் செல்வமும், ஆங்கு - அவ்விருவகையாரிடத்து, நயவாது - தமக்கு இன்பமில்லனவாகி, நிற்கும் நிலை - நிலைத்திருக்கும் இருப்பை, வியவாய் - வியந்து கொள், எ - று.

மேன்மக்கள் தன்னைமதியாமல் தாம்செய்யவேண்டிய ஒப்புரவு களைச் செய்துவருதலால் அவரிடத்துள்ள வறுமைக்கும், கீழ்மக்கள் ஒப்புரவு களைச் செய்து தன்னைப்பயன்படுத்தாதலினமையால் அவரிடத்துள்ள செல்வத்திற்கும் இன்பமிலதாயிற்று. இவ்விரண்டும்அவ்விருவரிடத்தும்நீங்காமல்நிற்பதைப்பற்றி முறையே நாணமில்லாதோ, பிசினேஎன ஐயப்படுவனவும் வியக்கப்படுவனவுமாயின. பயவார் எதிர்மறைவினைப்பெயர் ; பயமென்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த பய பகுதி, வ் சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, ஆர் பல்லோர்படர்க்கைவிசுதி, விசுதி ஆகாரககேடு முதற்குறை. பரம்ப காரணப்பொருட்டாகிய செயவெனெச்சம். கொல்லிரண்டும் ஐயம். ஓ நற்றசை. வியவாய் ஏவலொருமை விதிவினை. நயவாது எதிர்மறைவினையெச்சம். காண் முன்னிலையசைச்சொல். (எ)

வலவைக ளல்லாதார் காலாறு சென்று

கலவைக ளுண்டு கழிப்பார்—வலவைகள்

காலாறுஞ் செல்லார் கருணையாற் றுய்ப்பவே

மேலாறு பாய் விருந்து.

(இ-ள்.) வலைவகள் - (பிறர்க்கு உபகரித்தல் முதலியவற்றைச் செய்ய) கூடியவர்கள், அல்லாதார்-அல்லாதமேன்மக்கள், கால்-தங்கால்களால், ஆறுசென்று - நெடுந்தூரவழிநடந்து, கலைவகள் - (அம்முயற்சியால் கிடைத்த) கலப்பாகிய வுணவுகளை, உண்டு கழிப்பர் - உண்ணுகின்றின்று காலங்கழிப்பார்கள், வலைவகள் - (தாமுடைய செல்வத்தினால் அவற்றைச் செய்ய) கூடிய கீழ்மக்கள், கால் - தங்கால்களால், ஆறும்செல்லார் - நெடுந்தூரவழியும் நடவாமல், விருந்து - (பிறரிடும்) விருந்தினுணவை, மேல் - தம்முடம்பில், ஆறுபாய - ஆறுபோல வியர்வைபாயாநிற்க, கருணையால் - பொரிக்கறிகளோடு துய்ப்ப - உண்பார்கள். எ - று.

வலைவகள் ஒன்றைச் செய்யமாட்டுவோர். இது பண்படியாகப்பிறந்த பெயர்; வல் பகுதி, அ சாரியை, வ் சந்தி, ஐ ஆண்பாற்படர்க்கைவிசுதி; இவ்வாறுமுடிந்ததின் பெயர் கள்விசுதி ஏற்றுப் பலர்பாலுக்குரியதாயிற்று. ஐ விசுதி பெண்பாலையும் உணர்த்தலால் வலைவ ஆண்பால் பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாயினும் இங்குத்தலைமைபற்றி ஆண்பாலுக்காயிற்று. இதில் வன்மைசெல்வமுடைமையால் பிறர்க்கு உபகரிக்கக்கூடியவன்மை. உணவின் சிறுமைதோன்றும் கலைவகளைன்றும், பெருஞ்செல்வத்தின லொன்பதுதோன்றக் காலாறுஞ்செல்லாரொன்றும், உடலுக்கு நேரும் வருத்தத்தையும், மானக்கேட்டையும் நோக்காமல், வயிற்றை நிரப்புவதென்றையே நோக்குவாரொன்பதுதோன்ற மேலாறுபாயவென்றும், தம்பொருளா லுண்ணுனொன்பதுதோன்றவிருந்து துய்ப்பவென்றுங் கூறினர். ஆலுருபு “பெண்டகையால் போமர்க்கட்டு” என்பதிற்போல உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது. கலைவ தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; கல பகுதி, வ் சந்தி, ஐ செய்யப்படுபொருண்மை விசுதி; உண்டென்றகுறிப்பால் உணவின்மேலது. புதுமைவையுணர்த்தும் விருந்தென்பது முன் அறிந்திருத்தலால் குறித்துவருவாரும், அது இல்லாமையால் குறியாமல் வருவாருமாகிய புதியவருக்குப் பண்பாகுபெயராய் அவர் பொருட்டுச்செய்யப்பட்ட உணவுக்குக் காரணவாகு பெயராயிற்று. ()

பொன்னிறச் செந்நெற் பொதியொடு பிள்வாட

மின்னொளிர் வானங் கடலுள்ளுங் கான்றுகுக்கும்

வெண்மை யுடையார் விழுச்செல்வ மெய்தியக்கால்

வண்மையு மன்ன தகைத்து.

(இ - ள்.) பொன்சிறம் - பொன்னினது நிறம்போலும் நிறமுள்ள, செம்நெல் - செந்நெல்வினையும்பயிர், பொதியொடு - மேல்முடியுதாளுடனே, பீள்வாட - கதிராகிய கரு வாடாநிற்குமின்னொளிர் - மின்னல் விளங்குகின்ற, லானம் - மேகம், கடலுள்ளும் - கடலினிடத்தும், கான்று-நீரைக்கக்கி, (பெய்து) உகுக்கும் - சிந்தும், வெண்மையுடையார்-புல்லறிவை யுடையார், விழுச் செல்வம் - சிறப்பைத்தருஞ்செல்வம், எய்தியக்கால்-(முன்வினையால் தம்மை) அடைந்தால், வண்மையும் - அவரதுகையும், அன்னதகைத்து- அதுபோலும் தன்மையது. எ - று.

அன்னதகைத்தென்ற உவமையில் செந்நெற்பொதியொடு பீள்வாட என்றதினால் தமக்குரிய ஒப்புரவுகளைச் செய்யவல்லமேலார் வருந்தாநிற்களனபதும், கடலுள்கான்று குக்குமென்றதினால் பிறர்க்குப்பயன் படுதலில்லாத பெருஞ்செல்வத்தினர்க்கு அவரொன்பதும், விழுச்செல்வ மென்றகனால் இம்மைமறுகைக்குரிய எல்லாச்சிறப்பையுந் தருவதெனபதும் பெற்றும். வெண்மையுடையாராதலின் விழுச்செல்வமெய்தியதற்குக் காரணம் வருவிக்கப்பட்டது. வெண்மை அறிவினது முதிர்ச்சியினமை. பொன்னிறமென்னும் விசேடணம் செந்நெலென்னும் இயற்பெயர்ப்பொருளை விசேடிக்கவந்தது. நெல்சினையாகுபெயர். கடலுள்ளுமென்ற உம்மை இழிவு சிறப்பு. வண்மையுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது. (க)

ஒதியு மோதா ருணர்விலா ரோதாதும்
ஒதியனையா ருணர்வுடையார்—தூய்தாக
நல்கூர்ந்துஞ் செல்வ ரிரவாதார் செல்வரும்
நல்கூர்ந்தா ரீயா ரெனின்.

(இ - ள்.) உணர்வுஇலார் - (உலகத்தோடொக்கநடத்தலை) அறிதவில்லாதவர், ஒதியும் - (பலதூலகனையும்) கற்றறிந்தவராயினும், ஒதார் - கல்லாதவரோ, உணர்வுடையார் - (அந்நடையை) அறிதலுடையார், ஒதாதும்-கல்லாதவராயினும், ஒதிஅனையார் - கற்றவனைஒத்தவரோ, இரவாதார் - இரக்காதமானமுடையார், தூய்தாக - (ஒருபொருளும்)இலதாக, நல்கூர்ந்தும் - வறுமையடைந்தவராயினும், செல்வர் - எல்லாச் செல்வமு முடையாரோ, செல்வரும் - செல்வமுடையாரும், யாராளனின் - (இரப்பவர்க்கு) கொடாராயின், நல்கூர்ந்தார் - வறியவரோ. எ - று.

கல்வியறிவுக்குப்பயன் உலகத்தோடொக்க நடத்தலும், செல்வத்துக்குப்பயன் இரப்போர்க்கேதலுமாதலால் அவையில்லாரா ஒதாரொன்றும், நல்கூ-

ரந்தாரொன்றும், அந்நடையையுடையாரை ஒதியணையாரொன்றும், மானங்கெடாதுவாழ்தலே உயிர்வாழ்தலாமாதலால் மானங்கெட இரவாதாசச்செல்வொன்றுக்கூறினர். தேற்றேறாரங்கள் விகாரத்தால்தொக்கன. ஒதிதொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர்; ஒது பகுதி, இ வினைமுதற்பொருண்மைவிசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. ஒதி யணையாரொன்பதை ஒதினாலைய ரொனப்பதம்பிரித்து, எல்லாநூல்களையும் கற்றாற்போல்வொன உரைப்பினும் பொருந்தும். கற்காமல் கல்வியறிவு பெறப்படாமையால் அவர் ஒதியணையாரொனப்பட்டார். ஒதியும், செல்வருமென்னு மும்மைகள் உயர்வு சிறப்புப்பொருளன; மற்ற இரண்டும் இழிவுசிறப்புப் பொருளன. (௧௦)

உஅ - ஆம்^{*} அதிகாரம் ஈயாமை.

- அஃதாவது பொருளுடையார் ஏற்போர்க்கு அதைச்செய்யாமையின் பயணக்கூறுவது. நன்றியில் செல்வத்தாலாகும் தாமுண்ணாமை, ஒளிநிறுக்காமை, புகழ்செய்யாமை, கேளிர்துயர்களையாமை, இரப்போர்க்கீயாமை முதலிய பலவற்றுள்ளும் மிகவிழிந்த தீயாமையாதலால் அதனை எடுத்துக் கூறுவாராயினர். இதனால் அதிகாரமுறைமை இனிதுவிளங்கும்.

நட்டார்க்கு நள்ளா தவர்க்கு முளவரையால்

அட்டது பாத்துண்ட லட்டுண்டல்—அட்ட

தடைத்திருந் துண்டொழுகு மாவதின் மாக்கட்

கடைக்குமா மாண்டைக் கதவு.

(இ ள்) உளவரையால் - (ஒருவர் தமக்கு) உள்ளபொருளளவினால், அட்டது - சமைத்த உணவை, நட்டார்க்கும் - சுற்றத்தார்க்கும், நள்ளாதவர்க்கும் - விருந்தினர்க்கும், பாத்து - பகுத்துக்கொடுத்து, உண்டல் - உண்ணுதலே, அட்டுஉண்டல் - சமைத்துண்ணலாம், அட்டது - சமைத்த உணவை, அடைத்து - (கதவை) மூடிவைத்து, இருந்து - தனியராயிருந்து, உண்டு-உண்டு, ஒழுகும் - இவ்வாறுயிர்வாழ்கின்ற, ஆவது - (தாம்)பெருகுதற்குக்காரணமாகிய அறம், இல்மாக்கட்கு - உண்டாகுதலில்லாத மக்களுக்கு, ஆண்டைக்கதவு - துறக்கவுலகத்தின்கதவு, அடைக்கும் - அடைக்கப்படும். ஏ -று.

நட்டாரொன்றதுபிறப்பின்முறையாலாகிய சுற்றத்தாராயும், மற்றவரையும். நள்ளாதாரொன்றது இழுவகைவிருந்தினரை. அட்டது வினை முதல்வினையைச்செயப்படு பொருளின்மேலேற்றிக்கூறும் வினையாலணையும் பெயர்.

இவ்வாறன்றிச் செயப்பாட்டு வினையாலணையும் பெயரொனலுமாம் இதில்படு விசுதி முதலியனதொகுத்தலென்க. அடைக்குமென்பதும் செயப்பாட்டு வினை. துறக்கத்தை ஆண்டபென்றார்அது செய்மைத்தாதலால். ஆவதென்பதும் வினையாலணையும்பெயர். பாத்து இறந்தகாலவினையெசசம், இதில்பகுதி பகுளன்பதன் மருஉ ஆகிய பா.

(க)

எத்துணை யானு மியைந்த வளவினில்
சிற்றறஞ் செய்தார் தலைப்படுவர் மஹைப்
பெருஞ்செல்வ மெய்தியக்காற் பின்னறிது மென்பார்
அழிந்தார் பழிகடலத் தூள்.

(இ-ள்.) எத்துணையானும்-எவ்வளவானாலும், இயைந்த அளவிலில்-(தம்மால்) கூடியவளவினில், சிறு அறம் - சிறிதாதலாகிய அறத்தை, செய்தார் செய்தவர், தலைப்படுவர் - (மக்களுள்) முதன்மை யாவர், பெருசெல்வம் - பீடருஞ்செல்வத்தை, எய்தியக்கால் - அடைந்துள்ளபோது, பின்-மூப்பின் காலத்தில், அறிதும் என்பார் - (அறநதை) செய்வோமெனக் கருது வோர், பழி- (யாவராலும்) பழிக்கப்படுகின்ற, கடல்தூள் (துன்பமாகிய) கடலில், அழிந்தார் - மூழ்கி அழிந்தவராவர். எ-று.

அழிந்தாரொன்றினால் கடல் துன்பத்தின்மேலது. பழிகடல்வினைத்தொகையிலே, பழி எனப்படுபெயராயின் பழிக்கடலெனக் ககரச்சந்திபெறும். அத்துசாரியை. மஹை அசைநிலை யிடைச்சொல்; ஈற்றிலுள்ளஐஆண்டைஎன்பறிற்போல இடைச்சொல்லையுறுத்தவந்தசாரியை. தெளிவுபற்றி எதிர்காலம்அழிந்தாரொன இறந்தகாலமாயிற்று.

(உ)

துய்த்துக் கழியான் துறவோர்க்கொன் நீகலான்
வைத்துக் கழியு மடவோனே—வைத்த
பொருளு மவனை நருமே யுலகர்
நருநு மவனை நரும்.

(இ - ள்) துய்த்து - (உலகின்பங்களையும்) அதுபவித்து, கழியான்- இறவாமலும், துறவோர்க்கு - துறவிகளுக்கு, ஒன்றுஉம் - ஒருபொருளையும், ரகலான் - நாக்கிறவாமலும், வைத்து - (வருந்தித்தேடியபொருளை) வைத்து, கழியும் - இறக்கின்ற, மடவோன் - ஆறிவிலலானால், வைத்த பொருளும்-சேமித்துவைக்கப்பட்டபொருளும், உலகத்து - உலகத்திலே, அவனை - அச்சேமித்துவைத்தவனை, நரும் - (தேடிய உணுபொருளல்லேனென்று அவமதித்துச்சிரிக்கும், அருளும் - கருணையும், அவனை - அவ்வறிவில்லானே, நக

ம் - (அறச்செயலுக்குக்காரணமாகிய என்னைப்பெற்றிலாயென்று) அவமதித்துச்சிரிக்கும். எ - று.

மடவோனென்பதில் ஐ சாரியை. ஒன்றென்பதனீற்றில் இழிவு சிறப்போடுமுற்றுப்பொருளாதாகிய உம்மைதொகுத்தலாயிற்று. இம்மைமறுமைப்பயன்களைத் தருவதுபொருளும், இம்மைமறுமை இரண்டிலுந்துணையாவது அருளும் ஆதலால் நகுவனஆயின. பொருளும் அருளும் நகுமென்றதாயிற்றுதலில்லாத அஃறிணைப்பொருளை இயற்றநபோலக்கூறும் இலக்கணம்முன்னுள்ள உம்மை எதிரது தழீஇயதும், பின்னது இறந்தது தழீஇயதுமென்க. கழியுமென்னும்பெயரெச்சம் காரியப்பொருட்டாய்த் தன்காரணமாகிய மடவோனென்னும் பெயரின்மடமையென்னு முதனிலைகொண்டது. (ங)

கொடுத்தலுந் துய்த்தலுந் தேற்றா விடுக்குடை
உள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ மில்லத்
துருவுடைக் கன்னியரைப் போலப் பருவத்தால்
ஏதிலான் றுய்க்கப் படும்.

(இ - ள்.) கொடுத்தலும் - (அறத்தின் பொருட்டு) ஈதலையும், துய்த்தலும் - (தான்) அதுபவித்தலையும், தேற்றாத - தெனியாத, இடுக்கு உடைய - உலோபத்தன்மையையுடைய, உள்ளத்தான் - உள்ளமுடையோன், பெற்ற பெருஞ்செல்வம் - அடைந்துள்ளபெருஞ்செல்வம், இல்லத்து - (தன்னுடைய) குடியிற்பிறந்த, உரு உடைய - நல்ல உருவமுடைய, கன்னியரைப்போல - கன்னியரின்பத்தைப் பிறாணுபவிப்பதுபோல, பருவத்தால் - தகுந்த காலத்தில், ஏதிலான் - அயலானால், றுய்க்கப்படும் - அதுபவிக்கப்படும். எ - று.

ஒருவன் தன்குடியிற்பிறந்த கன்னியரைப்பாதுகாத்துவந்து அவரின்பத்தைத் தான்பெற இயைபில்லாமையால் தக்கபருவத்தில் பிறன் பெறத்தருதல்போல, உலோபன் தான்பெற்றபொருளைப்பாதுகாத்துவந்து, அதனைக் கொடுத்தலும் துய்த்தலுமாகிய இயைபில்லாணுகித் தானிறந்தகாலத்தில் பிறன்பெற இழப்பானென்பது. இல்லத்துக்கன்னியரை உவமித்தது அவனதுபொருளை இழித்தற்கென்க. தேற்றாத என்னும் காரியப்பொருட்டாகிய தன்வினைப்பெயரெச்சம் ஈறு தொகுத்தலாயிற்று. இதுபிறவினைக்கும் வரும். இடுங்கு தல் விசுதிபுணர்ந்து கெட்டமாத்நிரத்தில் இடுக்கெனத்திரிந்த தாதலால் - முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். இடுங்குதல் சுருங்குதல். இ

து பொருள் நல்வழியில் அழிதலில் உள்ளம் விரியாமல் சுருங்கலாகிய உலோ பகுணத்தை உணர்த்திற்று. (ச)

எறிநீர்ப் பெருங்கட லெய்தி யிருந்தும்
அறுநீர்ச் சிறுகிணற் றுறல்பார்த் துண்பர்
மறுமை யறியாதா ராக்கதிற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

(இ - ள்) எறி - அலைகளைஎறிகின்ற, நீர் - நீரின்மிகுதியையுடைய, பெ ருக்கடல் - பெருவடிவினதாகியகடலை, எய்திஇருந்தும் - (ஒருவர் தம்மருகே) பெற்றிருந்தும், நீர்அறு - நீரில்லாத, சிறுகிணறு - சிறுவடிவினதாகிய கிண ற்றினது, ஊறல் - ஊற்றுநீரை, பார்த்து - தேடிச்சென்று, உண்பர் - உண் ணுவர், (அதுபோல்) மறுமைஅறியாதார்-மறுமையின்பத்தை அறியாத கீழ் மக்களது, ஆக்கத்தின் - (பிறருக்குப்பயன்படாத) பெருஞ்செல்வத்தினுய், சான்றோர் - (தூரத்திலுள்ள) மேன்மக்களது, கழிநல்குரவே - மிக்கவறுமையே,தலை - சிறந்ததாகும். எ - று.

ஆதலால் மானங்கெடாத இரவல் மேன்மக்கள் வறுமையடைந்திருப்பி னும் அவளாயே அடைந்து இரந்துண்பொன்பது இசையெச்சம். நல்குரவெ ன்றது பொருளினது சுருக்கத்தை. ஊறல் தொழிலாகுபெயர். ஐந்தனுருபு உ றழ்பொருளின்கண்வந்தது. சான்றோர் நல்குரவுற்ற காலத்தாஞ்செய்யும்ஒப் புரவுகளைச்செய்வராதலின் அது தலையாயிற்று, ஏ பிரிசிலை. (இ)

எனதென தென்றிருக்கு மேழை பொருளை
எனதென தென்றிருப்பென் யானும்—தனதாயின்
தானு மதனை வழங்கான் பயன்றுவவான்
யானு மதனை யது.

(இ - ள்.) எனது எனது என்று - என்னுடையபொருளே யென்றுது ணிந்து, இருக்கும்-இருக்கின்ற, ஏழை - அறிவிலானது, பொருளை - செல்வப் பொருளை, யானும் - (வருந்தித்தேடாத) நானும், எனது எனது என்று-என் னுடையபொருளேயென்றுதணிந்து, இருப்பென் - இருப்பேன், தனதுஆயி ன் - தன்னுடையபொருளாயிருப்பின், தானும் - வருந்தித்தேடிய தானும்,அ தனை - அவ்வாறு துணிந்திருக்கும் பொருளை, வழங்கான் - (அறத்தி ன் பொருட்டு) வழங்குதல்செய்யான், பயன் - (அதனாலும்) பயனாகிய இன்பங்களை, தவ்வான் - அநுபவியான், யானும் - (எனதேயென்றுதுணிந்

த) நானும், அதனை - அப்பொருளை, அது - வழங்கேன் பயனாகிய இன்பங்களையும் அதுபவியேன். எ - று.

பொருளைவருந்தித்தேடினவன் தககவாறு அழிக்காமல் வைத்திருப்பா னாயின் அப்பொருளுக்கு அவன் அங்கியனே என்பது கருத்த. எனது தன தென்பன பொருளடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயர்கள். அடுக்குகள் து ணிவுப்பொருளன. முதலீறுகளில்லின்ற உம்மைகள் இறந்தது தழீஇ யத னோடு இழிவு சிறப்புப்பொருளன. இடையிலிளற உம்மை எதிரது தழீஇய தனோடு உயர்வு சிறப்புப்பொருளது. அது என்னுக்குறிப்புவினைமுற்று தொ குதியொருமையாய் வழங்காமையையும், பயன்றுவாாமையையுஞ் சுட்டி நி ன்றதாதலால், செயப்படுபொருள குன்றாவினையாய் அதனை எனனுஞ்செயப் படு பொருள்கொண்டது. (சு)

வழங்காத செல்வரி னல்கூர்ந்தா ருய்ந்தார்
இழந்தா னொன்படுத லுய்ந்தார்—உழந்ததனைக்
காப்புப் ப் தார் கல்லுதலு முய்ந்தார்தங் கைந்நோவ
யாப்புய்ந்தா ருய்ந்த பல.

(இ - ள்.) உழந்ததனை - வருந்தித்தேடியபொருளை, இழந்தார் - (அதுப வித்தலும் ஈதலுமில்லாமையால்) இழந்தார், எனப்படுதல் - என்று (பிறரால்) இகழப்படுதல், உய்ந்தார் - தப்பினார், காப்பு - (களளர்முதலியோர் கொள் ளாவகை) காத்தல், உய்ந்தார் - தப்பினார், நம்கைநோவ - தமதுகைகள் நோ வும்படி, கல்லுதலும் - (சிலத்தை) தோண்டுதலும், உய்ந்தார் - தப்பினார், யா ப்பு - (அத்தோண்டிய குழியில்) சேமித்துவைத்தல், உய்ந்தார் - தப்பினார், உ ய்ந்த - தப்பியதொழில்கள், பல - பலவாயிருக்கின்றன, (ஆதலால்) நல்கூர்ந் தார் - வறுமையடைந்தவனோ, வழங்காத - (அறத்தின்பொருட்டுப்பிறர்க்கு)ஈ யாத, செல்வரின் - செல்வமுடையாரினும், உய்ந்தார் - துன்பமில்லாயி னார். எ - று.

உய்ந்தாரெனப் பலமுறைகூறியது கேட்போர்க்கு அவரும்தலைவற் புறு த்தற்கென்க. எனப்படுதலுய்ந்தார் முதலிய நான்கும்திணைவழுவமைதி. உழந் தது வினைமுதல்வினையைக்காரியத்தின் மேலேற்றிக்கூறும் ஒன்றன்படர்க் கைவினைப்பெயர். காப்பு, யாப்பு இவற்றின்கல்லுதற்குக் கைந்நோமிகுதியா தலால் உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருளது. பலபண்படியாகப்பிறந்த பலவி ன்படர்க்கைக் குறிப்புவினைப்பெயர். (எ)

தனதாகத் தான்கொடான் றாயத் தவரும்
தமதாய போழ்தே கொடாஅர்—தனதாக
முன்னே கொடுப்பி னவர்கடியார் தான்கடியான்
பின்னே யவர்கொடுக்கும் போழ்து.

(இ - ள்.) தாயத்தவரும் - ஞாதியரும், தமது - (தான்வருந்தித்தேடி யபொருள்) தமக்குரியபொருள், ஆயபோழ்து - ஆகியகாலத்தில், கொடார் (தன்னைக்குறித்து) அறஞ்செய்யார், தனதுஆக - தன்னுடைய பொருளாம் படி, முன்னே - தான்வாழ்ந்திருந்தகாலத்தில், கொடுப்பின் - (அறத்தின்பொருட்டு) கொடுப்பானால், அவர்கடியார் - அஞ்ஞாதியர்மறுக்கார், பின்னை - (தானிறந்த) பிற்காலத்தில், அவர் - அத்தாயத்தார், கொடுக்கும்போழ்து - (தமக்குவேண்டியபடி அப்பொருளை) செலவிடுங்காலத்தில், தான் - வருந்தித் தேடியதான், கடியான் - (வந்து) மறுக்கான், (ஆதலால்) தனதுஆக-தனக் குரியதாம்படி, தான் - வருந்தித்தேடியதான், கொடான் - (வாழ்ங்காலத்தி ல், (அறத்தின்பொருட்டு) கொடுக்கின்றிலன், இதற்குக்காரணம்யாது.

ஆதலாலென்பது சொல்லெச்சம். இதற்குக்காரணம் யாதென்பது இசையெச்சம். உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. கொடுப்பானாயின் அப்பொருளால் இம்மையில் புகழும், மறுமையிலசுவர்க்க இன்பமும் உண்டா தலால் தனது ஆக என்றார். (அ)

இரவலர் கன்றாக வீவாரா வாக
விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை—விரகின்றி
வல்லவ றுன்ற வடியாபோல் வாய்வைத்துக்
கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

(இ - ள்.) இரவலர் - இரப்பவர், கன்றுஆக - கன்றாகவும், ரவார் - கொடுக்கும்மேன்மக்கள், ஆஆக - பசுவாகவும், விரகின் - உச்சாகத்தோடுசு ரப்பது - (பொருளாகியபாலை)சுரந்தீவது, வண்மைஆம்-ராகையாம், வல்லவர் - (கறக்க) வல்லவர், ஊன்ற - (தம்விரலகளால்களையை) ஊன்றிக்கறப்பதினா ல், வடிஆடுபால் - (பாலை) ஒழுக்குகின்றபசுப்போல், கீழ் - கீழ்மகனாகிய பசு, (கள்ளர்முதலியகன்றுகள்) வாய்வைத்து-(கிட்டிமுதலியகருவிகளாகிய) வா யைவைத்து, கொல்ல - வருத்துவதினால், விரகுஇன்றி - உற்சாகமில்லாமல், சுரப்பது - (பொருளாகியபாலை) சுரக்கவல்லது. எ - று.

எனவே விரகின்றிச்சுரப்பது வண்மையன்றென்பது. இன்றி என்னுங் குறிப்புவினையெச்சம் சுரப்பதென்னும் வினைப்பெயர்கொண்டது. ஊன்ற,

கொல்ல என்னும் செயவென்வாய் பாட்டுவினையெச்சங்கள் காரணப்பொருளானவாய் இறந்தகாலத்தன. கீழ் பண்பாகுபெயர். கீழ்மகன் தன்னையருத்து வேர்க்கேயீவானென்பது கருத்து. இரவலர் தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர்; இர பகுதி, வ் சந்தி, அப்புடைபெயர்ச்சிவகுதி பெற்றுமுடிந்த இரவல் பகுதி. (க)

நாட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொன்பொருளைக்

காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பம்—காததல்

குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்

குறைபதி மற்றைப் பொருள்.

(இ - ள்.) நாட்டலும் - பொருளைத்தேடுதலும், துன்பம் - துன்பந்தருவது, ஈட்டிய - தேடப்பட்ட, ஒன்பொருளை - ஒளியைத்தரவல்லபொருளை, காத்தலும் - (கள்ளர்முதலானோர் கவரவொட்டாமல்) காத்தலும், ஆங்கு - அக்காக்குங்காலத்தில், கடுதுன்பம் - மிக்கதுன்பத்தைத் தருவது, காத்தல் - காக்கப்பட்டபொருள், குறைபடின் - (தன்னளவில்) குறைந்தால், துன்பம் - (அக்குறைபாடும்) துன்பந்தருவது, கெடின் - (முழுமையும்) அழிந்தால், துன்பம் - (அவ்வுழிவும்) துன்பந்தருவது, (ஆதலால்) பொருள் - செல்வப்பொருள், துன்பத்துக்கு-துன்பங்களுக்கு, உறைபதி-தங்குமிடமாம் எ - று.

நாட்டுதல் தருந்துன்ப மொழிந்தமற்றைத் துன்பங்களுண்டாவன தாம் அதுபலித்தலும் அறத்தின்பொருடடுப் பிறர்க்கேதலுஞ் செய்யாதார்க்கே ஆதலால் ஒருவர் ஈட்டியபொருளைத் தாமமுதுபலித்து, இரப்போர்க்குமீக என்பது கருத்து. நாட்டல்முதலிய நான்குதொழிலும் பொருள்காரணமாக உண்டாவன ஆதலால் அதனைத்துன்பக்குறைபதி என்றார். காத்தல் “எல்லா மெனல் பொது” என்பதுபோலத் தொழிலாகுபெயராயின்றுது. துன்பந்தருவதனைத்துன்பமென்றது உபசாரவழக்கு. துன்பக்கு என்பதில் அத்துச்சாரியை தொகுக்கப்பட்டது. ஐகாரச்சாரியைபெறாதும், பெற்றுமவந்த மற்று இரண்டும் அசைநிலை. (க0)

உசு - ஆம் அதிகாரம். இன்மை.

அஃதாவது பொருளில்லாமையினாலும் இழிவையுணர்ந்துவது. நன்றியில்செல்வத்தாலாகும் குற்றத்தை மேலையதிகாரத்தால் கூறிச் செல்வமின்மையினாலாகும் குற்றத்தை இவ்வதிகாரத்தார் கூறுகின்றமையின இஃது அது பின்வைக்கப்பட்டது.

அத்திட்ட கூடையாச்சுற்றி வாழினும்
பத்தெட் டெடைமை பலருள்ளும் பாடெய்தும்
ஒத்த குடிப்பிறந்தக் கண்ணுமொன் றில்லாதார்
செத்த பிணத்திற் கடை.

(இ - ள்) (இழிகுடியிற் பிறந்தவன்) அத்து இட்ட - செஞ்சாயம் ஊட்டிய, கூடைய - ஆடையை, அராச்சுற்றி - அரையில் குழவுகித்து, வாழினும் - வாழ்வதிலும், பத்தெட்டு - பத்தெட்டுப்பணத்தை, உடைமை - உடையனாகுதலால், பலருள்ளும் - பலரினும், பாடி எய்தும் - பெருமையை அடைவான், ஒத்த - (யாவர்க்கும்) உடன்பாடாகிய, குடிப்பிறந்தக்கண்ணும் - உயர்குடியிற் பிறந்தாராயினும், ஒன்று உம் இல்லாதார் - பொருள்சிறிதும் இல்லாதவர், செத்த பிணத்தின் - இறந்த பிணத்தினும், கடை - கடைப்பட்டவர், எ - று.

உலகத்தில் பலரும் பொருளுடைமையை அன்றிக் குலமுடைமையைப் பாராட்டா என்பதுகருத்து. பிணத்திற்குச்செத்த எனவேண்டாது கூறியது பொருளின்மையை இழித்தற்கு. பத்தெட் டென்பன மிகச்சில பொருளென்பதற்குக் காட்டியன, இவ்வெண் எண்ணெளவையாகு பெயராய்ப்பொருளையுணர்ந்தின. அரா என்பதும் அவ்வாகுபெயர். வாழ்முதனிலைத்தொழிற் பெயர். உடைமை குறிப்புத்தொழிற்பெயர். (க)

நீரினு நுண்ணிது நெய்யென்பர் நெய்யினும்
யாரு மறிவா புகைதுட்பம்—தேரின்
நிரப்பிடுமபை யாளன் புகுமே புகையும்
புகற்கரிய பூழை நுழைந்து.

(இ - ள்) நெய் - நெய்யானது, நீரினும் - சலத்தினும், நுண்ணிது-துட்பமானது, என்பர் - என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், நெய்யினும் நெய்யினும், புகைதுட்பம் - புகைதுட்பமாயிருத்தலை, யாரும் அறிவர்-கற்றவரும்கல்லாதவரும் அறிவார், தேரின்-(இல்லாமையினிழிவை) ஆராய்ந்தால், நிரப்புவறுமையினது, இடும்பை ஆளன் - துன்பத்தையாளுதலுடையான், புகையும்-துண்ணியபுகையும், புகற்கு அரிய-நுழைதற்கருமை யாயுள்ள, பூழை- துவரங்களிலும், நுழைந்துபுகும்-நுழைந்து செல்லுவான்.

நெய் நீரினும் நுண்ணிதாதல் அறிவுடை யார்க்கே தோன்று மாதலால் நீரினுண்ணிது நெய்யென்பபொன்றும், புகையினது துட்பத்தை அடுத்த

றொழில் புரியும்பேதையருமறிதலால் புகைகூட்பம்யாருமறிவ றொன்றும்சூழி னார். இன்மையின் திழிவைவியந் துரைத்தலாக, நிரப்பிடும் பையாளன்புகை யும் புகற்கரிய பூழைநுழைந்து புகுமென்றமையால் இது தொழிலிதி சயத்தி ன்பாற்படும். நிரம்பென்னுந் தன்வினைப்பகுதி, தல் விசுதி புணர்ந்து கெட்ட மாத்தினாயில் நிரப்பெனமுதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர் இன்மையை உண ர்த்தலால் மங்கலவழக்கு; இல்லாமையாகிய குறைவுபாட்டைநிரப்பத முண் டாதலின் காரியவாகுபெயொணினும் ஒக்கும். இங்ஙனங்கொள்ளும் போது நி ரப்பு பிறவினையாகிய முதனிலைத்தொழிற்பெயர், நிரப்பிடும்பை யானுதலாவ து நிரப்பிடும்பை நீங்காதுநிறை. புகை தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயர்;புகு பகுதி, ஐவினைமுதற்பொருண்மைவிசுதி, உகாருகேடுசுந்தி, இதுபற்றியேஆசி ரியர் புகையும் புகற்கரிய பூழை எனவும், கம்பநாடர் “புகைபுகாவாயிலும்பு குவான்” எனவுங்கூறினர். (உ)

கல்லோங் குயர்வரைமேற் காந்தண் மலராக்கால்

செல்லாவாஞ் செம்பொறி வண்டினம்—கொல்லைக்

கலாஅற் கிளிகுடியுங் கானக நாட

இலாஅஅர்க் கெல்லை தமர்.

(இ-ள்.) கொல்லை - தினைப்புனத்தின், கல்லால் - கற்களினால், கிளி - (தி னைக்கதினாஅழிக்கவரும்) கிளிகளை, கடியும் - (குறப்பெண்கள்) ஒட்டுகின்ற, கானகம் - காட்டைச்சார்ந்த, நாட - குறிஞ்சி நிலத்திலெவனே, கல்-கல்லா கிய, ஒங்குஉயர்வரைமேல்-மிகவும்குயர்ந்தமலையில், காந்தள் - காந்தளின்மல ர்கள், மலராக்கால் - மலராவின், செம்பொறி - சிவந்தபுள்ளிகளை யுடைய- வண்டினம் - வண்டினக்கூட்டங்கள், செல்லாவும் - செல்லாதனஆகும், (அது போல) இலார்க்கு - வறியவரிடத்து, தமர் - உறவினர் இல்லை - வந்துசேர்த லிலர். எ-று.

மலராக்கால் வண்டினம் செல்லா என்ற உவமையால் ஒருவர் பொரு ளுடையா ராகிய காலத்திலபலரும் உறவினராகச் சேர்வர், பொருளிலாராகி யகாலத்தில் சேராரொன்பது கருத்து. செய்யுளினசை நிறைக்க வந்த அளபெ டையிரண்டில் பின்னது நான்குமாத்தினையதாதலால் செய்யுள் வழுவமைதி என்க. கல்வரை இருபெய ரொட்டுப் பண்புத் தொகையிலே கல் கருவியா குபெயர், வரை பென்னும் மூங்கிலின்பெயர் மலைக்கான மையால் தாயா குபெயர், வரைஎ ன்ணும் அளவுப்பண்பு மூங்கிலுக் கானது பண்பாகு பெயர். அள வென்றது கணுவை. ஒங்குயர் ஒருபொருட் பன்மொழி. வண்டி

னம் ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத்தொகைநிலை.

உண்டாய போழ்தி னுடைந்துழிக் காகம்போல்

தொண்டா யிரவர்தொகுபவே—வண்டாய்த்

திரிதருங் காலத்துத் திதிலிரோ வென்பார்

ஒருவரு மிவ்வுலகத் தில்.

(இ - ள்.) இவ்வுலகத்து - இவ்வுலகத்தில், உண்டு ஆயபோழ் தின்- (செல்வப்பொருள ஒருவருக்கு) உள்ளதாகியகாலத்தில், உடைந்துழி - (அவர்) இறப்பாராயின, காகம்போல - காகங்கள்கூடிப்புலம்புவது போல, ஆயிரவர் - பலர், தொண்டு - குற்றேவல் செய்பவராக, தொகுப - கூடிப்புலம்புவர், வண்டாய் - (செல்வப்பொருளில்லாதகாலத்தில்) வண்டு தேனை நாடிச் செல்வதுபோன்று, திரிதருங்காலத்து (உணவைநாடி) திரியும்போது, திது இலிரோ - கசமுடையீரோ, என்பார் - எவ்றுகேட்பவர், ஒருவரும் இன்-ஒருவருமில்ர். எ-று.

காகங்கள் மற்றபறவைகள்போலானது தம்மில் ஒன்றிறந்தால் பலகூடிப் புலம்பி வனவாதலால் காகம்போலத் தொகுப என்றார். இது தொழிலு வமம். வண்டென்பதும் இது. செல்வரிந்தாலும் பலர்கூடுவர்; வறியவர் உயிர்வாழினும் அவரது வாழ்க்கையை வினாவுவா ரொருவரு மில்லென்பது கருத்து.இதனால் செல்வத் தினது மேன்மையும், வறுமையி னகிழிவும் கூறப்பட்டன. தொண்டு பண்பாகுபெயர். ஆயிரவரென்பது மிகப்பலென்பதற்குக் காட்டியதொ ரெண்ணுப் பெயர் தீது பண்புப் பெயர்; முழுதென்பதின் போல இதில் துவ் விசுதி பகுதிப் பொருள விசுதி உடைந்துழி இறந்த காலவினை யெச்சம்.

(சு)

பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயும்

சிறந்ததங் கல்வியு மாயும்—தறங்கருவி

கன்மேற் கழுதங் கணமலை நன்னாட

இன்மை தழுவப்பட்ட டார்க்கு.

(இ - ள்) கறங்கு அருவி - (பாயா நின்று) ஒலிக்கின்ற அருவி, கல்கங்களினது, மேல்கழுதம் - மேற்புறத்தைக்கழுவுகின்ற, கணமலை - கூட்டமாகியமலைகளைச்சார்ந்த, நன்னாட - நன்மையாகிய சூறிஞ்சி நிலத்தலைவனே, இன்மை - வறுமையினால், தழுவப்பட்டார்க்கு - சாரப்பட்டவர்க்கு, பிறந்த குலம் - (தாம்) பிறந்தகுடிப்பிறப்பின்பெருமை, மாயும் - ஒழியும், பேராண்

மை - (பிறர்செய்தற்கு) அரியவற்றைச் செய்யுமவல்லமை, மாயும்- ஒழியும், சிறந்த - (நீக்குதலில்லாத) சிறப்புள்ள, தம்கல்வியும் -தமதுகல்வியறிவும்,மாயும் - மழுக்கமடையும். எ - று.

பொருளுடைமையை யன்றிக்குழப்பிறப்பைப்பாராட்டுவாரியராதல்பற்றிக்குலமும், பொருளின்மை காரணமாக இடமுமேவலும் வாய்க்காமைபற்பேராண்மையும், கவலைபெருகுதல்பற்றிக் கல்வியறிவும் மாய்வனவாயின. கல்வியிரினிடத்துக் கிடந்து எழுபிறப்பினும் உதவுதலால் தம்கல்வி யென்றும், அது பற்றிச்சிறந்த என அடைகொடுத்துங் கூறினர். குலம், கல்வி காரணவாகுபெயர். கழுஉம் சொல்லிசை அளபெடை. (௫)

உள்கூர் பசியா லுழைநசைஇச் சென்றார்கட்
குன்றா ரிருந்துமொன் றுற்றதான்—உள்ளுந்
இருந்துயிர் கொன்னே கழியாது தான்போய்
விருந்தின னாதலே நன்று.

(இ - ள்.) உள்-வயிற்றில், கூர் - மிகுகின்ற, பசியால்-பசியினால்,நசைஇ (ஒன்றைப்பெற) விரும்பி, உழைசென்றார்கட்கு - தன்னிடத்துச் சென்றவர்க்கு, உள்ளுர்-ஊருக்குள், இருந்தும் - (செல்வமுடையவனாக) இருந்தும்,ஒன்றுஉம்ஆற்றாதான்-சிறிதும் உபகரியாதவன்,உள்ளுர்-ஊரினுள், இருந்து-(ஈதலாகிய அறஞ்செய்யாதவனாக)இருந்து,கொன்னே-(அறனாகிய) பயனில்லாமல், உயிர்கழியாது-உயிர்கழிந்துபோகாமல், தான் - (ராகையிலாத) தான் - போய்-(பிறர்இல்லில்) சென்று, விருந்தினன் ஆதலே-விருந்தினனாக உண்டு கழிதலே, நன்று-நன்மையுடையது. எ - று.

உடம்பில் பலவகை உணவுகளும் தங்குதற்கு உள்ளிடமுடையஉறுப்பாதலால் வயிற்றைஉள் என்றார். உள்ளன்னும் இடப்பெயர் கூட்பசியா லென்றதினால் வயிற்றுக்காயிற்றெனினும் பொருந்தும். கொன் பயினின்மையுணர்த்தும்இடைச்சொல். செல்வமுடையஒருவன் தன்பாலிப்பவர்க்கு ஈயானுயின், அதனால் பாவமும் பழிப்பும் உண்டாதல்போல இரத்தலினால் உண்டாகாமையால் விருந்தினனாதல் நன்றாயிற்று. முன்னுள்ள ஏற்றத்தை. உள்ளுரிருந்துயிர்கொன்னேகழிதல், விருந்தினனாதல் இவ்விரண்டில் பின்னதைப்பிரித்தமையால் பின்னுள்ள ஏ பிரிநிலை. உள்ளுரொன்பது பின்முன்னாகுமாறியின்ற உறுப்புத்தந்தமிழமைப்பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. இஃது இலக்கணப்போலி. (௬)

நீர்மையே யன்றி நிரம்ப வெழுந்ததம்

கூர்மையு மெல்லா மொருங்கிழப்பர்—கூர்மையின்

மூல்லை யலைக்கு மெயிற்றாய் நிரப்பென்னும்
அல்ல லடையப்பட்ட டார்.

(இ - ள்.) கூர்மையின் - (தாம்மிக்க) கூர்மையுடைமையால், மூல்லை - மூல்லையரும்புகளை, அலைக்கும் - வெற்றிகொள்ளும், எயிற்றாய் - பற்களையுடையாளே, நிரப்புள்ளும் - வறுமையென்றுசொல்லப்படும், அல்லல் - துன்பத்தினால், அடையப்பட்டார் - அடையப்பட்டவர், நீர்மையேஅன்றி - நற்குணங்களையே அல்லாமல், நிரம்பஎழுந்த - குறைவில்லாமலுயர்ந்த, தம் கூர்மையும் - தமதுகூர்மையையும், எல்லாம் - மற்றகுடிப்பிறப்பு நற்செய்கை முதலியயாவற்றையும், ஒருங்குஇழப்பர் - ஒருசேர இழந்த விதிவர். எ - று.

நிரப்பென்னுமல்லெனக் காரணத்தைச்சுாரியமாக உபசரித்தார். மூல்லை முதலாகுபெயர். நிரம்பவெழுந்த கூர்மையாவது எல்லாநூற்பொருளையுமுட்டின்றியுணரும் அறிவு. ஏ பிரிநிலை. (எ)

இட்டாற்றுப் பட்டொன் நிரந்தவர்க் காற்றாது
முட்டாற்றுப் பட்டு முயன்றுள்ளார் வாழ்தலின்
நெட்டாற்றுச் சென்று நினாமனையிற் கைநீட்டும்
கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று.

(இ - ள்.) முயன்று - (ஒருவன்பொருள்பெற) முயன்று, இட்டு ஆற்றுப்பட்டு - நதலாகியவழியில்தான்நின்று, ஒன்று - யாதாயினுமொருபொருளை, இரந்தவர்க்கு - (தன்னிடத்து) இரந்தவர்களுக்கு, ஆற்றாது - (நாதலை)செய்யாமல், முட்டுஆற்றுப்பட்டு - (பொருளின்) குறைவாகியவழியினின்று, உள்ஊர்வாழ்தலின் - ஊருக்குள்உயிர்வாழ்வதிலும், நெடுஆற்றுச்சென்று - ஊரவழிப்போய், நினாமனையில் - முறைபாயுள்ளவீடுகளில், கைநீட்டும் - தன்கைகளோடீட்டி ஏற்கின்ற, கெட்டுஆற்றுவாழ்க்கையே - இன்மையாகிய வழியில் வாழ்தலே, நன்று - நன்மையுடையது. எ - று.

ஒருவன் பொருள்தேடி இரப்பவர்க்குக்கொடுத்து வாழ்த்தனக்கு இயலாதாயின் அவன் இரந்துண்ணல் நன்றென இன்மையினிழிவு இதனாகூறப்பட்டது. இட்டு, கெட்டு என்பன இரண்டும் திடு, கெடு என்னும் முதனிலைகள் தல் விசுதி புணர்ந்து கெட்டமாத்தினாயில் தன்னெற்றிரட்டிசின்றமையால் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர்கள். இட்டாற்றுப்பட்டென்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் ஆற்றுகென்னும்மறைவினையெச்சத்தின்முதனிலையொடுமுடிந்தது. கைதனியை ஆதலின் கைநீட்டென நகரமிக்கது. நீட்

டுமென்னும் பிறவினையாகியபெயரோச்சம் தன்காரணமாகிய கெட்டாறென் னும்பெயர் கொண்டது. (அ)

கடகஞ் செறிந்ததங் கைகளால் வாங்கி
அடகு பறித்துக்கொண் டட்டுக்—குடைகலனா
உப்பிலி வெந்தைதின் றுள்ளற்று வாழ்பவே
துப்புரவு சென்றுலந்தக் கால்.

(இ - ள்.) துப்புரவு - அதுபவிக்கப்படும்பொருள்கள், சென்று - நீங்கி
னதினால், உலந்தக்கால் - (ஒருவர்) இன்மையுடையாரானால், (செல்வமுடை
யகாலத்தில்) கடகம் - கடகமென்னும்பூண்கள், செறிந்த நெருங்கியிருந்த, த
ம் கைகளால், தமதுகைகளால், வாங்கி-(சிறுதூற்றினை)வளைத்து, அடகு பறி
த்துக்கொண்டு - இலைகளைப்பறித்துக்கொண்டு, அட்டு-பாகஞ்செய்து, குடை-
குடையாகப்பிடித்த தமதுகையே, கலன்ஆக - பாத்திரமாக, உப்புஇலி - உப்
பில்லாததாகிய, வெந்தை - வெந்தஇலைக்கறியை, தின்று - உண்டு, உள் அற்
று-ஊக்கமழிந்து, வாழ்ப - உயிர்வாழ்வார். ஏ - று.

இதனாலும் இன்மையினிழிவு கூறப்பட்டது. வெந்தை தொழிலடியாக
ப்பிறந்தபெயர், வே பகுதி, த் சந்தி, த் விரித்தல், ஐ வினைமுதறபொருண்
மைவிசுதி, பகுதி ஏகாரம் ஏகரமானது குறுக்கல், சந்தித் தகரம் நகரமானது
மெலித்தல். இச்சொல்லை ஒன்றன்படர்க்கை இறந்தகாலவினைப்பெயரானக்
கொண்டு தகரவுயிர் மெய்தொகுத்த தென்பாருமுளர்; அங்ஙனமானால் ரத்
றில்லின்ற ஐ இரண்டனுருபாகல்வேண்டும்; ஆயின்வெந்தைத்தின்று எனத்
தகரச்சந்திபெறவேண்டும்; அது பாடமன்மையால் என்னலாகாதென்க. து
ப்புரவுதொழிற்பெயர். து பகுதி, ப் சந்தி, பு புடைபெயர்ச்சிவிசுதி, உரவென்
பது அப்பொருட்டாகிய விசுதி. இது விசுதிமேல் விசுதியாய்வந்தது. ஒப்புர
வு என்பதும் இது. சென்று காரணப்பொருட்டாகிய செயவெனெச்சத்தி
ரிபு. (க)

ஆர்த்த பொறிய வணிகிளர் வண்டினம்
பூததொழி கொம்பின்மேற் செல்லாவாம்—நீர்த்தருவி
தாழா வுயர்சிதப்பிற் றண்குன்ற நன்னாட
வாழாதார்க் கில்லை தமர்.

(இ - ள்.) நீர்த்து - நீர்வளமுடையதாகிய, அருவி - அருவியானது,
தாழாத - இடையறாமல்பாய்கின்ற, உயர்சிதப்பிற் - உயர்ந்தசிதப்பிணையு
டைய, தண்குன்றநன்னாட - குளிர்ச்சியாகிய நல்லமலைநாட்டானே, ஆர்த்த

பொறிய-நிறைந்தபுள்ளிகளையுடைய, அணிகிளர் - அழகுவிளங்குகின்ற, வண்
டினம் - வண்டிண்கூட்டங்கள், பூத்து-(பருவகாலத்தில்) மலர்ந்து, ஒழி-மாறி
ய, கொம்பின்மேல் - கொம்பினில், செல்லா-சேரா, (அதுபோல்) வாழாதார்
க்கு-பொருளில்லாதாரிடத்து, தமர் - உறவினராவார், இல்லை - இலர். எ - று.

ஆர்த்த வலித்தல். பொறிய சிணையடியாகப்பிறந்த குறிப்புப்பெயரொச்ச
ம்; அவ்வினைப்பெயரொன்கொண்டு, அதனோடு வண்டினமென்பது இருபெ
யரொட்டுப்பண்புத்தொகைகிலையாகப் பணுந்ததெனினும் பொருந்தும். வா
ழாதார் என்பதில் வாழாமை பொருளின்மையையுணர்த்திற்று. இதனைச்
செல்வத்துக்கு வாழ்க்கையெனப்பெயர் வழங்கலாறுமணர்க. நான்கனுருபு ஏ
ழாவதனிடப் பொருளது. (௧௦)

௩௦ - ஆம், அதிகாரம் மானம்.

அஃதாவது உயர்குடியிறந்தவர் இன்மையடைந்தகாலத்தும் தமது
நிலையில்தாழ்வுபடாமையும், ஊழினால் தாழ்வு நேரிடின் உயிர்வாழ்விரும்பா
மையுமாகிய தன்மை. மானங்கெடுத்திருியஇன்மைவந்தகாலத்தும் அத்தன்
மை கெடாரென்பதுணர்த்தற்கு இஃது இன்மையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

நிருமதுகை யாகத் திறனிலார் செய்யும்

பெருமிதங் கண்டக் கடைத்தும்—எரிமலண்டிக்

கானந் தலைப்பட்ட தீப்போற் கனலுமே

மான முடையார் மனம்.

(இ - ள்.) திரு - செல்வப்பொருள, மதுகை ஆக - வலியுதுணையாகக்
கொண்டு, திறன்இல்லார் - (குடிப்பிறப்பாகிய) வகையில்லாதவர், செய்யும்-
செய்கின்ற, பெருமிதம் - இறுமாப்பாகியசெயல்களை, கண்டக்கடைத்தும் -
கண்டாலும், கானத்தலை - காட்டில், எரிமண்டி - தீப்பொருந்துதலால், படட-
உண்டாகிய, தீப்போல் பெருந்தீப்போல், மானம்உடையார்மனம் - மானத்
தை உடையாரதுமனம், கனலும் - கொதிக்கும். எ - று.

திறனின்மை அதிகாரத்தால் இழிகுடிப்பிறப்புக்காயிற்று. செய்யுமெ
ன்றதனால் பெருமிதம் செயலின்மேலது. தாம்செய்யாமையேயன்றி எனப்
பொருள்தரலால் உம்மை இறந்தது தழீஇ யதனோடு இழிவு சிறப்பின்கண்
வந்தது. கானத்தலை சந்தவின்ப்பொருட்டுக் கானத்தலையென மெலித்தலா

யிற்று. கண்டக்கை [redacted] என்பதில் து பகுதிப்பொருள் விசுதி. மண்டி-
செயவெனெசசத்திரிப. (௧)

என்பா யுகினும [redacted] பிலார் பின்சென்று
தம்பா மொப்ப [redacted] தம்முடையார்—தம்பா
மொயாமை முன்னுண்ணு மொண்மை யுடையாக்
குளாயாரோ தாமுற்ற நோய்.

(இ - ள்.) தம் உடையார்-தம்மைத்தமக்குரியராகவுடையார், தம்பாடு-
தமதில்லாமையின்வருத்தத்தை, உளாயாமைமுன் - சொல்லாமைக்கு முன்
னே, உணரும் - அறிந்தறிக்கவல்ல, ஒண்மைஉடையார்க்குஉம் - கூறறிவுடை-
யார்க்கும், தாம்உற்றநோய் - தாம் (இன்மையால்) அடைந்தவருத்தத்தை,
உளாயாரோ - சொல்லுமியல்பினரல்லர், (அங்ஙனமாக) என்புஆய் - (தம்மு-
டையுடையையின்) எலும்புடையதாகி, உகினும-இளைக்கினும், இயல்பு இல்-
லார்பின் - (ஒருவர்கருத்தைக்குறிப்பாலுணரும்) இயல்பில்லாதவர்க்குப்பின்,
சென்று-போய், தம்பாடு - தமதில்லாமையின் வருத்தத்தை, உளாப்பரோ -
சொல்லியிரப்பாரோ இரவார். எ - று.

தம்மையுடைமையாவது பிறாவதற்குமபடி அவராணைக்குட்பட்டியிர்
வாழாமை. உடையார்க்கென்பதின்மீறில் உயர்வு சிறப்பும்மெதொகுத்தலா-
யிற்று. ஒ இரண்டில்முன்னது எதிர்மறை; பின்னது உயர்வுசிறப்பு. இவ்-
வாறு கொள்ளாமல் எதிர்மறைப்பொருளதாகக்கொண்டு உளாயாரோ என்-
பதற்கு உளாப்பாரெனவுரைக்கின் “அற்றம் - மறைக்குந்துணையார்க்குளாப்-
பவேதம்மைத், துறக்குந்துணிவிலாதார்” என்பதனோடு முரணாகலாலும், இ-
ப்பொருளால் மானத்தின் பெருமை தோன்றாமையாலும் உளாக்கலாகாதெ-
ன்க. ஒண்மையென்னுங் காரியத்தின்பெயர் அறிவென்னுங்காரணத்தின்
மேலது. மானமுடையார் தமதினமையையார்க்கு முளாயாரொன்பது கரு-
த்து. (உ)

யாமாயி னெம்மில்லங் காட்டுநர் தாமாயின்
காணவே கற்பழியு மென்பார்போல்—நாணிப்
புறங்கடை வைத்தீவா சோறு மதனல்
மறந்திடுக செல்வர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) யாம்ஆயின் - வறுமையுடையயாம் (அவர்க்கு) உணவுதந்-
தால், எம்இல்லம் - எம்மணியானை, காட்டுதம் - (அவர்) காணஇசைவோம்,
தாம்ஆயின் - தாம் (எமக்கு)-உணவுதந்தால், காணவே - (தம்மணியானையா

ம்) பார்க்கவே, கற்பு அழியும்-கற்புநிலைகெடுவது பா- என்று கருதி, நாணி-(மனையினுட்கொண்டுபோக) கூசி, புறநிலைவாயிலில், வைத்து-(எம்மை) வைத்து, சோறும்-சோற்றையும் வாள், அதனால்- அவ்வாறு நடத்துதலால், செல்வர்-செல்வருடைய, செல்வநட்பை, மறந்திடுக-(நீ) மறக்கக்கடவாய். எ-று.

மானங்கெடாத இவ்வலன் மானங்கெடாத இவ்வலனை நோக்கிக் கூறியதாக இச்செய்யுள் செய்யப்பட்டது. ஒருவர் தம்மை மதியாதா நில்லத்திலுண்ணலாகா தென்பது கருத்து. பின்னவர் சோறு மென்றதனால் ஆயினென்னும் வினையெச்ச பிரண்டும் அவ்வினையின் பொருள்பட வின்றன. இல்லமென்னும் இடத்தின் லபயர் அவ்வாறு பேயராய், தலைமையற்றி மனையானை உணர்ந்தியுது. செல்வரது பெருமிதத்தோன்றாவனொன்றும், அவர்க்கு வறியாநிடைத்து நடப்பின்மைதோன்றச் சோற்றென்ற மாந்தினாயிலமையாது, சோறுமென இழிவுசிறப்பும்மை தந்துக் கூறினர். ஏ தேற்றம். போல் ஒப்பில் போலி

(ம)

இம்மையு நன்ற மியினெறியுங் கைவிடா
தும்மையு நல்ல பபத்தலால்—செம்மையின்
நானம் கமழுங் கதுப்பினும் நன்றேகாண்
மான முடையார் மதிப்பு.

(இ - எ.) நானம் - கத்தூரி, கமழும் - மணக்கின்ற, கதுப்பினும் - கூந்தலையுடையாளே, மானம் உடையார் - மானத்தையுடையாரது, மதிப்பு-கொள்கை, இம்மையும் - இப்பிறப்பிலும், நன்று - புசனாததருவது, இயல் நெறியும் - நல்லொழுக்கத்தையும், கைவிடாது - சிறிதும்விடாமல், செம்மையின்-(அவ்வொழுக்கத்தில்) கோணுதலின்மையால், உம்மையும் - மறுமை யிலும், நல்ல-இன்பங்களை, பயத்தலால் - தருவதினால், நன்றே - (யாவர்க்கும்ஒப்பமுடிந்த) நல்லதே. எ-று.

முதலில் நன்மையைத் தருவதனை நன்றென்றார் இம்மைப்பேறுபுகழாதலால். உடையாரது கைவிடாமைத்தொழில் அவர்மதிப்பின் மேலேற்றப்பட்டது. கைவிடாது உசுரவீற்று எதிர்மறைவினையெச்சம். கோணுதல் தவறுதல். காண் முன்னிலையைசெச்சொல்.

(ச)

நாற்பு நோனைப் பழியும் படவருவ

பாடியினுஞ் சான்றவர் செய்கலார்—சாநல்

MAHAMANORADHYAYA

MAHAMANORADHYAYA

